

Steve Flatt

Greatest Questions Ever Asked?

Introduction

There are countless questions asked in the Bible. Some were:

- Rhetorical—God asked Adam “Where are you?”
- Condemning— God asked Adam “Have you eaten from the tree that I commanded you not to eat from?”
- Informational—“How can a man be born when he is old?” Nicodemus asked. “Surely he cannot enter a second time into his mother's womb to be born!”
- Eternal—“What must we do to be saved?”

The questions selected for The Greatest Questions Ever Asked series have an eternal significance.

Chapter 1

Is Anything Too Difficult For Me?

God asked Jeremiah, the prophet, "Is anything too difficult for me?" (Jeremiah 32:26) What a question! Is anything too difficult for me? Let me tell you the context of that question. Babylon is about to conquer Judah, the southern kingdom. Jeremiah, the weeping prophet, has been prophesying about that for a long time. Babylon is right at the door. Jeremiah said, "They built the siege ramps and they're putting them up against the wall of Jerusalem." God requested a most unusual thing of Jeremiah. He said, "Jeremiah, what I want you to do is go buy a field." Now folks, when an invading force is about to conquer your land, real estate investment is not a real good idea. Jeremiah said, "Lord, the siege ramps are right there, you don't understand." He said, "You don't understand, this is a symbol. I want witnesses to see the transaction so that they will know that this land is still yours. Though I am going to use Babylon to conquer Judah, I'm going to bring you back home. Then God asked the question: "Is there anything too difficult for me?"

Scripture is filled with instances of "Is anything too hard for the Lord?" God came to Abraham and Sarah after they waited a quarter of a century for a child. (Genesis 18:14) Job said, "I know that you can do all things." (Job 42:2) The prophet Isaiah said "The Lord is the everlasting Lord, the Creator of the ends of the earth. He will not grow tired or

ஸ்டீவ் பிளாட்

இதுவரை கேட்கப்பட்ட மிகப் பெரிய கேள்விகள்?

அறிமுகம்

பைபிளில் எண்ணற்ற கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. சில:

- சொல்லாட்சிகடவுள் ஆதாமிடம் “நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.
- கண்டிக்கிறது- கடவுள் ஆதாமிடம் கேட்டார், "நான் உண்ணக் கூடாது என்று நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட மரத்திலிருந்து நீ சாப்பிட்டாயா?"
- தகவல்- "ஒரு மனிதன் வயதாகும்போது எப்படி பிறக்க முடியும்?" நிக்கோடெமஸ் கேட்டார். "நிச்சயமாக அவன் தன் தாயின் வயிற்றில் பிறக்க இரண்டாவது முறை நுழைய முடியாது!"
- நித்தியம்- "இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

இதுவரை கேட்கப்பட்ட மிகச் சிறந்த கேள்விகள் தொடருக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கேள்விகள் நித்திய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

அத்தியாயம் 1

எனக்கு ஏதாவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறதா?

கடவுள் எரேமியா தீர்க்கதரிசியிடம் கேட்டார், "எனக்கு எதுவும் கடினமாக இருக்கிறதா?" (எரேமியா 32:26) என்ன ஒரு கேள்வி! எனக்கு ஏதாவது கடினமாக இருக்கிறதா? அந்தக் கேள்வியின் சூழலைச் சொல்கிறேன். பாபிலோன் தென் ராஜ்ஜியமான யூதாவைக் கைப்பற்றப் போகிறது. அழகை தீர்க்கதரிசியான எரேமியா நீண்ட காலமாக அதைக் குறித்து தீர்க்கதரிசனம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

weary." (Isaiah 40:28) Our Lord Jesus said "What is impossible with men is possible with God." (Luke 18:27) That's our God. He's all powerful, he's Almighty and he has unlimited power. He never gets tired or frustrated. Everything he does, he does effortlessly, whether it's creating a universe or answering a prayer.

Examine his power based upon those promises.

1. His power in Creation.

"The heavens declare the glory of God; the skies declare the work of his hands. Day after day they pour forth speech; night after night they display knowledge." (Psalm 19:1-2) Every one of us has stood and gazed over a mountain range or looked out over the ocean. Perhaps you've flown on an airplane and stared at the horizon and marveled at God's awesome power and design. Every moment creation is a witness of the reality that our God is all powerful.

I read not long ago that each second, our sun emits more energy and raw power than has been used on the face of the earth throughout history—each second. Scientists say that if nothing were to happen to interrupt it our sun will burn for thirty billion more years. Our sun is one of one hundred billion stars in the Milky Way Galaxy which is one of one trillion galaxies. Our God spoke those things into existence. He just said, "Let there be light and there was light. He said, "Stars," and stars were everywhere. That's what I call power. Surely, David knew exactly what he was talking about when he said, "Only a fool says in his heart there is no God." (Psalms 14:1)

2. His power found in the miracles

But it's not just Creation that proclaims it. The tremendous power found in the miracles in Scripture proclaims His mighty power. The parting of the Red Sea, the fall of the wall of Jericho, the day the sun stood still, the dead raised to life and then the miracles culminated in the life of Jesus. Jesus is the supreme example of God's great power. Nobody ever did and nobody ever claimed to do all that our Lord did. He demonstrated power over nature. He walked on water, he calmed the storms and he spoke to a tree and it withered. He had power over illness, healing the blind, the lame, the deaf and the lepers. Jesus raised the dead on three occasions. He broke the shackles of the grave himself. Jesus even demonstrated power over Satan and all of his evil forces. On one occasion, he commanded a whole legion of demons to come out of a man and go into a bunch of pigs. That's just the hem of the garment. But we've touched enough for jaws to drop, knees to shake and voices to tremble. God's power is awesome.

3. God wants to share his power with you.

The truly amazing thing is that God wants to share his power with you. "And his incomparably great power for us who believe. That power is like the working of his mighty strength, which he exerted in Christ when he raised him

பாபிலோன் வாசலில் உள்ளது. எரேமியா, "அவர்கள் முற்றுகைப் பாதைகளைக் கட்டி, எருசலேமின் சுவருக்கு எதிராகப் போடுகிறார்கள்" என்றார். கடவுள் எரேமியாவிடம் மிகவும் அசாதாரணமான ஒன்றைக் கோரினார். அவர், "எரேமியா, நீ ஒரு வயலை வாங்கச் செல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்." இப்போது மக்களே, ஒரு படையெடுப்புப் படை உங்கள் நிலத்தை கைப்பற்றும் போது, ரியல் எஸ்டேட் முதலீடு என்பது நல்ல யோசனையல்ல. எரேமியா, "ஆண்டவரே, முற்றுகைப் பாதைகள் அங்கேயே உள்ளன, உங்களுக்குப் புரியவில்லை." அவர் சொன்னார், "உனக்கு புரியவில்லை, இது ஒரு சின்னம். இந்த நிலம் இன்னும் உங்களுடையது என்பதை சாட்சிகள் அறிந்து கொள்வதற்காக, பரிவர்த்தனையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். யூதாவைக் கைப்பற்ற நான் பாபிலோனைப் பயன்படுத்தப் போகிறேன் என்றாலும், நான் உன்னை வீட்டிற்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப் போகிறேன். பின்னர் கடவுள் கேள்வி கேட்டார்: "எனக்கு மிகவும் கடினமாக ஏதாவது இருக்கிறதா?"

வேதம் "கர்த்தருக்கு மிகவும் கடினமானதா?" போன்ற நிகழ்வுகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் மற்றும் சாரா ஒரு குழந்தைக்காக கால் நூற்றாண்டு காத்திருந்த பிறகு கடவுள் வந்தார். (ஆதியாகமம் 18:14) யோபு சொன்னார், "உன்னால் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும்." (யோபு 42:2) தீர்க்கதரிசி ஏசாயா கூறினார் "கர்த்தர் என்றென்றும் ஆண்டவர், பூமியின் எல்லைகளை படைத்தவர், அவர் சோர்வடையவோ சோர்வடையவோ இல்லை." (ஏசாயா 40:28) நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு சொன்னார் "மனுஷரால் கூடாதது தேவனால் கூடும்." (லூக்கா 18:27) அதுவே நம் கடவுள். அவர் அனைத்து சக்தி வாய்ந்தவர், அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர் மற்றும் அவருக்கு எல்லையற்ற சக்தி உள்ளது. அவர் ஒருபோதும் சோர்வாகவோ விரக்தியடையவோ இல்லை. பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவது அல்லது ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பது என அவர் செய்யும்

from the dead and seated him at his right hand in the heavenly realms." (Ephesians 1:19-20) Now I hope you understood what was being said. That's incredible. God wants to share his limitless power with you, the same power that fuels the sun, the same power that spoke the ocean into existence, the same mighty power that raised Christ from the dead. He wants to channel that power through you and through me.

There are people everywhere who go through life, powerless. They just walk along as victims. They see themselves as victims of their circumstances, victims of society, victims of other people and victims of unfair treatment. They go through life weak, miserable and getting by. God says, "I want to give you power. I want to give you power to do some incredible things." What incredible things?

- a. *The power to conquer sin in your life* "Therefore, there is now no condemnation for those who are in Christ Jesus, because through Christ Jesus the law of the Spirit of life set me free from the law of sin and death." (Romans 8:1-2) "Those who walk by the sinful nature they do the things of the sinful nature, but those who walk by the Spirit, they don't do the things of the sinful nature, they find themselves walking by the Spirit's life." (v. 5)

Is anybody here a slave to sin? Do you keep falling to the same temptation over and over and over again? Every time you say "I'm sorry, I'm never going to do that again," and lo and behold, you do it again, and again, and again. If the truth be told, that sin is your master. But do you know that God didn't design it to work that way, and that he will give you the power to break that cycle? He will.

- b. *Power for peace in your life.* "The mind of sinful man is death, but the mind controlled by the Spirit is life and peace." (Romans 8:6) Maybe you can't readily think of one sin that is controlling you, you're just sitting there saying, "I'm just kind of blah, I don't know what life is all about. I don't have a peace of my existence. I don't understand." God is giving you the power to have that peace.
- c. *Empower your prayer life through his Spirit living in you.* "In the same way, the Spirit helps us in our weakness. We do not know what we ought to pray for, but the Spirit himself intercedes for us with groans that words cannot express." (Romans 8:26)
- d. *Power to overcome circumstances.* "And we know that in all things God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose." (Romans 8:28) God wants to empower you to live above your circumstances.

அனைத்தையும் அவர் சிரமமின்றி செய்கிறார்.

அந்த வாக்குறுதிகளின் அடிப்படையில் அவருடைய சக்தியை ஆராயுங்கள்.

1. படைப்பில் அவனுடைய சக்தி.

"வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை அறிவிக்கிறது; வானங்கள் அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கின்றன. நாளுக்கு நாள் அவர்கள் பேச்சைப் பொழிகிறார்கள்; இரவுக்குப் பின் அறிவை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்." (சங்கீதம் 19:1-2) நாம் ஒவ்வொருவரும் நின்று ஒரு மலைத்தொடரைப் பார்த்திருக்கிறோம் அல்லது கடலைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஒருவேளை நீங்கள் ஒரு விமானத்தில் பறந்து, அடிவானத்தை உற்றுப் பார்த்து, கடவுளின் அற்புதமான சக்தி மற்றும் வடிவமைப்பைக் கண்டு வியந்திருக்கலாம். ஒவ்வொரு நொடியும் படைப்பானது நம் கடவுள் எல்லாவற்றிலும் சக்தி வாய்ந்தவர் என்ற உண்மையின் சாட்சி.

ஒவ்வொரு வினாடியும், நமது சூரியன் பூமியின் முகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதை விட அதிக ஆற்றலையும் மூல சக்தியையும் வெளியிடுகிறது என்று நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு படித்தேன். அதற்கு இடையூறு எதுவும் ஏற்படவில்லை என்றால் நமது சூரியன் இன்னும் முப்பது பில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு எரியும் என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். ஒரு டிரில்லியன் விண்மீன் திரள்களில் ஒன்றான பால்வெளி கேலக்ஸியில் உள்ள நூறு பில்லியன் நட்சத்திரங்களில் நமது சூரியனும் ஒன்றாகும். நம்முடைய தேவன் அந்த விஷயங்களைப் பேசினார். "ஒளி இருக்கட்டும், வெளிச்சம் இருக்கட்டும்" என்றான், "நட்சத்திரங்கள்" என்று அவன் சொன்னான், நட்சத்திரங்கள் எங்கும் இருந்தன, அதைத்தான் நான் சக்தி என்று அழைக்கிறேன். நிச்சயமாக, டேவிட் "ஒரு முட்டாள் மட்டுமே" என்று சொன்னபோது, அவர் என்ன பேசுகிறார் என்று சரியாகத் தெரியும். தேவன் இல்லை என்று தன் இருதயத்தில் சொல்லுகிறார்." (சங்கீதம் 14:1)

2. அவரது சக்தி அற்புதங்களில் காணப்பட்டது

Have you ever asked anybody, "How are you doing?" They say, "I guess I'm doing all right under the circumstances." I always want to ask them, "Well, what are you doing under your circumstances? You've got no business being under them. Get on top of them. God doesn't want you under the circumstances. He doesn't want you going through life as a victim. He will give you the power to climb out from under those things that would devastate you and show you something positive you could never have seen or known otherwise." That's the promise of Romans 8:28.

- e. *Empower you to be more Christ-like.* "For those God foreknew he also predestined to be conformed to the likeness of his Son." (Romans 8:29) That is what God wants for you more than anything else. He wants you to be free from sin, to know peace and to have a great prayer life. He wants you on top of your circumstances, but more than anything else, our God wants you to be like Jesus Christ.

Let me summarize the way God would channel power through your life. He wants to enable you to live the richest, fullest, happiest and most productive life possible. No doubt some of you are thinking, "That works for you but it doesn't work for me. O, I'm a Christian, I've obeyed the gospel and I'm going to go to heaven, I guess. But I've never felt God's power in my life. I hear those things preached, but I don't know if it really works." That thinking leads to the fourth and most important.

4. Does it really have application in your life?

You better believe it does. Let's look at the process of applying his power. Most Christians don't think God's power is in their lives to any significant degree. I base that upon observation. I don't think most Christians sense God's power to any significant degree. It's not automatic. There are some things you must do to key into it. Unless you follow God's counsel for receiving his power, you'll live your life just as powerless and just as defeated as an unbeliever.

So how do I apply His power on a consistent basis?

- a. **I admit to a lack of power in my life.** Most of us think we're omnipotent. We think we're God. We don't say it out loud, but deep in our hearts we think: Is there anything too difficult for me? I can do anything and everything. If you don't believe that, look at your schedule, you are trying to do absolutely anything and everything. You think it's all up to you. Somebody says, "If you burn the candle at both ends, you're not as bright as you think you are." A lot of us need to learn that. Sooner or later stress, tension and frustration mounts. Then, BOOM!

ஆனால் படைப்பு மட்டும் அதை அறிவிக்கவில்லை. வேதத்தில் உள்ள அற்புதங்களில் காணப்படும் மகத்தான சக்தி அவருடைய வல்லமையைப் பறைசாற்றுகிறது. செங்கடலின் பிளவு, எரிகோவின் சுவர் இடிந்து விழுந்தது, சூரியன் நின்ற நாள், இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுந்தனர், பின்னர் அற்புதங்கள் இயேசுவின் வாழ்க்கையில் உச்சம் பெற்றன. கடவுளின் மாபெரும் வல்லமைக்கு இயேசு சிறந்த உதாரணம். நம் ஆண்டவர் செய்த அனைத்தையும் யாரும் செய்யவில்லை, யாரும் செய்யவில்லை. அவர் இயற்கையின் மீது அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் தண்ணீரில் நடந்தார், அவர் புயல்களைத் தணித்தார், அவர் ஒரு மரத்துடன் பேசினார், அது காய்ந்தது. குருடர்கள், முடவர்கள், காதுகேளாதவர்கள் மற்றும் தொழுநோயாளிகளைக் குணப்படுத்தும் சக்தி அவருக்கு இருந்தது. இயேசு இறந்தவர்களை மூன்று முறை உயிர்த்தெழுப்பினார். கல்லறையின் கட்டுகளை அவரே உடைத்தார். இயேசு சாத்தான் மீதும் அவனது தீய சக்திகள் மீதும் வல்லமையைக் காட்டினார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ஒரு மனிதனிடமிருந்து வெளியே வந்து பன்றிக் கூட்டத்திற்குள் செல்லும்படி பேய்களின் முழுப் படையையும் கட்டளையிட்டார். அது தான் ஆடையின் ஓரம். ஆனால் தாடைகள் குறையும், முழங்கால்கள் நடுங்குவதற்கும், குரல்கள் நடுங்குவதற்கும் போதுமான அளவு தொட்டுவிட்டோம். கடவுளின் சக்தி அபாரமானது.

3. கடவுள் தம்முடைய வல்லமையை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறார். உண்மையிலேயே ஆச்சரியமான விஷயம் என்னவென்றால், கடவுள் தனது சக்தியை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறார். "விசுவாசிகளான நமக்காக அவருடைய ஒப்பற்ற பெரிய வல்லமை. அந்த வல்லமை கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, பரலோக மண்டலங்களில் அவருடைய வலது பாரிசத்தில் அமர்த்தியபோது, கிறிஸ்துவில் பிரயோகித்த அவருடைய வல்லமையின் செயல்பாட்டிற்கு ஒப்பானது." (எபேசியர் 1:19-

There's a lot of talk today about a mid-life crisis. A mid-life crisis really is simply waking up to your limitations. It's realizing that you're not God. It's realizing that you can't control everything, you're not going to reach every goal, you are a human being, you're weak and you're getting older. Your body is settling, and your hairline is receding.

What do you do when you realize that you're weak? Listen to God! Paul said, "But He said to me, 'My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness.' Therefore, I will boast all the more gladly about my weaknesses, so that Christ's power may rest on me." (2 Corinthians 12:9) If you will not admit your weakness, forget the power of God. As long as you pretend to be self-sufficient you short-circuit God's power in your life. As long as you feel I've got life by the tail, then God will step back and say, "Okay, take it. Let's see what it does to you."

- b. Believe in faith.** This is the key—write it down and inscribe it on your heart. The key to God channeling power in our lives is faith. Jesus taught, "Everything is possible to him who believes" (Mark 9:23) and "According to your faith it will be done to you." (Matthew 9:29)

If that's true, and it is, then two critical questions naturally follow: 1) what are you expecting God to do in your life? and 2) what are you expecting God to do through your life? Because he works according to faith, God has unlimited power. Let's don't limit him by our expectation of him. Many times, we've talked about this, but remember God is the ultimate power source and faith is our connector. Faith is our conduit, and the amount of power that God channels into our lives directly correlates to the amount of faith that we are using to connect.

The other day my battery died, or something died, the car wouldn't start. I fellow pull over and said, "I've got some jumper cables." They were these little old bitty things just made out of tinfoil. He hooked them up to his battery and mine and it still wouldn't crank. I thought, we can't solve it at all. Then this other fellow came up. He had a pick-up truck. He had everything in there. He took out jumper cables that took two of us to carry. They were big cables, he said, "Let me hook them up for you, son." I said, "Okay." Sure enough, he hooked them up and VAROOOOM! What was the difference? The difference was neither in the recipient and the power source, it was in the connection. It was in the strength of that connection.

A lot of us have faith that is like a little electrical cord for a 110-outlet and God wants us to have cable so that we can really know the power. Vince Hefner once said, "God has given us an atomic bomb power and yet we

20) இப்போது நீங்கள் சொன்னதை புரிந்துகொண்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அது நம்பமுடியாதது. கடவுள் தம்முடைய எல்லையற்ற வல்லமையை, சூரியனை எரிபொருளாகக் கொண்ட அதே சக்தியை, சமுத்திரத்தை உண்டாக்கிய அதே சக்தியை, கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய அதே வல்லமையைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறார். அவர் அந்த சக்தியை உங்கள் மூலமாகவும் என் மூலமாகவும் செலுத்த விரும்புகிறார்.

சக்தியற்ற, வாழ்க்கையை கடந்து செல்லும் மக்கள் எல்லா இடங்களிலும் உள்ளனர். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவே நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை தங்கள் சூழ்நிலைகளில்

பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும், சமூகத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும், மற்றவர்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும், நியாயமற்ற முறையில் நடத்தப்படுபவர்களாகவும் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையை பலவீனமாகவும், பரிதாபமாகவும், கடந்து செல்கிறார்கள். கடவுள் கூறுகிறார், "நான் உங்களுக்கு சக்தி கொடுக்க விரும்புகிறேன், சில நம்பமுடியாத விஷயங்களைச் செய்ய உங்களுக்கு சக்தி கொடுக்க விரும்புகிறேன்." என்ன நம்பமுடியாத விஷயங்கள்?

அ. உங்கள் வாழ்க்கையில் பாவத்தை வெல்லும் வல்லமை "ஆகையால், கிறிஸ்து இயேசுவில் இருப்பவர்களுக்கு இப்போது கண்டனம் இல்லை, ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவின் மூலம் ஜீவ ஆவியின் சட்டம் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சட்டத்திலிருந்து என்னை விடுவித்தது." (ரோமர் 8:1-2) "பாவ சுபாவத்தின்படி நடக்கிறவர்கள் பாவ சுபாவத்தின் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள், ஆனால் ஆவியின்படி நடப்பவர்கள், பாவ சுபாவத்தின் காரியங்களைச் செய்வதில்லை, அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே நடப்பதைக் காண்கிறார்கள். ஆவியின் வாழ்க்கை." (வி. 5)

இங்கே யாராவது பாவத்திற்கு அடிமையா? நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் அதே சோதனையில் விழுந்து

live firecracker lives." There is not a problem too big for God. There is no request he cannot handle. Then the issue is my faith. What am I willing to believe? If you want to see God's power in your life, you must first believe in faith.

- c. **Speak in faith.** I find most preachers leave this out. Paul says, "It is written: (and he quotes Psalm 116) 'I believed; therefore I have spoken.' With that same spirit of faith we also believe and therefore speak." (2 Corinthians 4:13) Paul says, "After you believe, you also need to speak." You must verbalize your faith. There must be an announcement of what you're intending to see God do. You don't just think it; you announce it and speak it. Folks, that's what a goal is. A goal is a statement of faith. Now if you don't believe in God or if you're not following the prescription, then your goal is only a statement of faith in your own power. But a well-crafted goal can and should be a statement of faith in God's power. I believe God can and will bless my life this way.

Well-constructed goals are statements of faith. The size of your goals is determined by the size of your God. You show me the goals in your life and I'll show you what you really think in the power of God. How many of you have a goal "I believe God will use me to bless hundreds of people." He can. The question is: Do you believe that and will you state that? If you've got a family that's fractured right now, do you believe that God can use you to be the spark of light and blessing in your family? He can. Do you believe that? Would you say it? Folks, it's very important that you announce your faith. James says, "The tongue is the rudder of your life. It sets the direction, it charts the course." It has the power of life and it has the power of death.

What are you saying about your marriage? What are you saying about your job? What are you saying about your finances? What are you saying about your children? What are you saying about your church? Many of you are sitting around waiting for God to do something in your lives, but you're short-circuiting it all by the way you talk. You say you believe it but then deny it by your complaints. How many times have I heard somebody say, "Well, I'm praying God will save my marriage, but it's the pits?" They say, "I'm praying my kids will make the right choices, oh, but sometimes I think they're hopeless." Or, "I believe that God has the power to allow me to break those bad habits, but that's just the way I am." Don't short-circuit God's power by your thoughts and utterances. God's power is not automatic. You must first admit you need His power, believe in faith that He can supply your need, and speak and act in faith.

- d. **Act in faith.** This point is vital and most people miss it.

கொண்டிருக்கிறீர்களா? ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் "மன்னிக்கவும், நான் அதை மீண்டும் செய்யப் போவதில்லை" என்று சொல்லும் ஒவ்வொரு முறையும், இதோ, நீங்கள் அதை மீண்டும், மீண்டும், மீண்டும் செய்கிறீர்கள். உண்மையைச் சொன்னால், பாவம் உங்கள் எஜமானர். ஆனால் கடவுள் அதை அந்த வழியில் செயல்பட வடிவமைக்கவில்லை என்றும், அந்த சுழற்சியை உடைக்கும் சக்தியை அவர் உங்களுக்கு வழங்குவார் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர் செய்வார்.

- பி. உங்கள் வாழ்க்கையில் அமைதிக்கான சக்தி. "பாவிமான மனிதனின் மனம் மரணம், ஆனால் ஆவியால் கட்டுப்படுத்தப்படும் மனம் வாழ்வும் அமைதியும் ஆகும்." (ரோமர் 8:6) உங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு பாவத்தை உங்களால் உடனடியாக நினைத்துப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கலாம், நீங்கள் அங்கேயே அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், "நான் ஒரு வகையான அப்பட்டமானவன், வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் என் இருப்பில் நிம்மதி இல்லை. எனக்கு புரியவில்லை." அந்த அமைதியைப் பெற கடவுள் உங்களுக்கு சக்தியைக் கொடுக்கிறார்.

- f. உங்களில் வாழும் அவருடைய ஆவியின் மூலம் உங்கள் ஜெப வாழ்க்கையை மேம்படுத்துங்கள். "அதேபோல், ஆவியானவர் நம் பலவீனத்தில் நமக்கு உதவுகிறார். நாம் எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாத பெருமூச்சுகளுடன் ஆவியானவர் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார். (ரோமர் 8:26)

- g. சூழ்நிலைகளை சமாளிக்கும் ஆற்றல். "தேவன் தம்முடைய நோக்கத்தின்படி அழைக்கப்பட்ட, தம்மை நேசிக்கிறவர்களின் நன்மைக்காகவே எல்லாவற்றிலும் கிரியை செய்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம்." (ரோமர் 8:28)

If you want God's power in your life, you step out in advance before the power is released. See, God wants you to take an action for him before you ever feel anything. Did you catch that? Somebody says, "Are you saying that I've got to act as if I have the power, even though I don't yet have the power, in order to get the power?" Yes. That's acting in faith. You go ahead and act in faith before you feel it and God rewards it. You don't wait for a feeling.

Some of you right now are waiting for a feeling. You're waiting for God to move you. "I'm waiting for a feeling in order to get involved in a ministry." "I'm waiting for that one sermon to suddenly just move me and I'll plug right in." Some are saying "I'm waiting for God to move me to give generously." "I'm waiting for God to move me to share my faith at work." "I'm waiting for God to give me the feeling to get my marriage in order." If the only time that you do things is when you feel like it, rest assured, the devil will make sure you never feel like it. He has tremendous influence over our emotions. You've got to act in faith. Take the step before you feel like it, whether you ever feel like it or not. Immaturity is living by your feelings, and maturity is living by faith, your commitments. So act now.

Many people miss God's blessing because they've never tried. If you don't try, you don't receive the power.

Do you remember when Peter had fished all night without catching anything? Jesus said, "Peter, I want you to go out, launch out into the deep, (and remember those great words) and cast your nets." (Luke 5:6) Peter said "Lord, we've fished all night. They're not biting." He said, "I didn't ask if they were biting, I didn't ask if you felt like going, I said launch out into the deep." What did Peter do? He launched out into the deep and the nets began to break and the boats began to sink. You act in faith.

The children of Israel were finally going to cross the Jordan River into the Promised Land under Joshua. They put the Ark of the Covenant on the shoulders of the priests carrying it by the poles and Joshua said, "Walk, walk right into the water and as you walk into the water don't worry, it's going to subside." I've often wondered what they thought as they got close to the edge and they felt the water hit their toes, then their ankles and maybe mid-calf. Were they wondering, "What are we doing here?" But all of a sudden the water just backed up and they walked across on dry ground.

Peter in Matthew 14 saw the Lord walking on the water. He stepped out and he acted in faith receiving the power to walk on that water. Many of you are waiting thinking you are waiting on God. But, God is waiting

உங்கள் சூழ்நிலைகளுக்கு மேலாக வாழ் கடவுள் உங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்க விரும்புகிறார்.

நீங்கள் எப்போதாவது யாரிடமாவது, "நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" அவர்கள் சொல்கிறார்கள், "சூழ்நிலையில் நான் நன்றாக இருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன்." நான் எப்பொழுதும் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன், "சரி, உங்கள் சூழ்நிலையில் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? அவர்களுக்கு கீழ் நீங்கள் எந்த வியாபாரமும் செய்யவில்லை. அவர்கள் மேல் ஏறுங்கள். சூழ்நிலையில் கடவுள் உங்களை விரும்பவில்லை. அவர் உங்களை விரும்பவில்லை. ஒரு பலியாக வாழ்க்கையை கடந்து செல்கிறார், உங்களைப் பேரழிவிற்கு உட்படுத்தும் அந்த விஷயங்களில் இருந்து வெளியே வர அவர் உங்களுக்கு சக்தியை வழங்குவார், மேலும் நீங்கள் பார்க்காத அல்லது நீங்கள் அறிந்திருக்க முடியாத நேர்மறையான ஒன்றை உங்களுக்குக் காண்பிப்பார்." இது ரோமர் 8:28-ன் வாக்குறுதி.

h. *கிறிஸ்துவைப் போல இருக்க உங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள்.* கடவுள் யாரை முன்னறிந்தாரோ அவர் தம்முடைய குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்னறிவித்தார்." (ரோமர் 8:29) எல்லாவற்றையும் விட கடவுள் உங்களுக்காக அதைத்தான் விரும்புகிறார். நீங்கள் பாவத்திலிருந்து விடுபடவும், அமைதியை அறியவும், சிறந்த ஜெப வாழ்க்கை வாழவும் அவர் விரும்புகிறார். உங்கள் சூழ்நிலைகளின் மேல் அவர் உங்களை விரும்புகிறார், ஆனால் எல்லாவற்றையும் விட, நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல இருக்க வேண்டும் என்று நம் கடவுள் விரும்புகிறார்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுள் சக்தியை எவ்வாறு செலுத்துவார் என்பதை நான் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். அவர் உங்களை மிகவும் பணக்கார, முழுமையான, மகிழ்ச்சியான மற்றும் மிகவும் பயனுள்ள வாழ்க்கையை வாழ விரும்புகிறார். உங்களில் சிலர்

on you. The power is there to heal whatever is really injurious in your life. He just wants you to admit you need it, believe in faith, speak in faith, then step out and act in faith. "Is anything too difficult for me?" No, nothing is too difficult for God. Amazing Grace #1272 Steve Platt July 14, 1996

Chapter 2

If A Man Dies, Will He Live Again?

"If a man dies, will he live again?" (Job 14:14) is a question that has haunted the mind of every man and woman who has ever lived. From the dawn of creation it has been an enigma to the mind of man. Solomon wrote Ecclesiastes something like his journal. He was perplexed; he had more questions than answers. "All go to the same place, all come from dust and to dust all return. Who knows if the spirit of man rises upward?" (Ecclesiastes 3:20) Though Job offered no answer to his question and though Solomon went through a period where he had more questions than answers, the Scripture gives an emphatically clear answer to the question if a man dies, will he live again? YES! YES! A hundred times YES!

"For God so loved the world that he gave his only begotten Son that whosoever believeth on him would not perish, but have" (What?) "Everlasting life." (John 3:16) Jesus told Martha, the sister of Lazarus who had just died, "I am the resurrection and the life. He who believes in me will live, even though he dies; and whoever lives and believes in me will never die." (John 11:25) He said to his disciples, I am about to leave you but "In my Father's house are many rooms; if it were not so, I would have told you. I am going there to prepare a place for you. And if I go and prepare a place for you, I will come back and take you to be with me that you also may be where I am." (John 14:2-3)

1 Corinthians 15 and 1 Thessalonians 4 are great chapters about the return of Jesus. Finally, the aged Apostle John is given the opportunity in a vision to see heaven itself. He gives it a magnificent description; I guess the best you can do in human language. My favorite part is his description of Jesus' Church as a bride beautifully dressed for her husband. (Revelation 20:1-7) If a man dies, will he live again? Oh, yes he will.

But we know much of our world doesn't believe that, not even much of the religious world believes it. A Gallup poll that looked at our religious beliefs as a country indicated that 94 percent of all Americans believe in God. That's encouraging, isn't it? I was surprised that 84 percent of America believes that Jesus is the Son of God, not just a great man. But less than 70 percent of America believe that there will be a heaven and significantly less than half believe that there is a literal hell.

நினைக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை, "அது உங்களுக்கு வேலை செய்கிறது ஆனால் அது எனக்கு வேலை செய்யாது. 0, நான் ஒரு கிறிஸ்தவன், நான் சுவீசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தேன், நான் பரலோகத்திற்குச் செல்லப் போகிறேன், நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நான் என் வாழ்நாளில் கடவுளின் சக்தியை உணர்ந்ததில்லை. அந்த விஷயங்கள் பிரசங்கிப்பதை நான் கேட்கிறேன், ஆனால் அது உண்மையில் செயல்படுகிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை." அந்த சிந்தனை நான்காவது மற்றும் மிக முக்கியமானது.

4. இது உண்மையில் உங்கள் வாழ்க்கையில் பொருந்துமா?

அதை நீங்கள் நம்புவது நல்லது. அவருடைய சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கான செயல்முறையைப் பார்ப்போம். பெரும்பாலான கிறிஸ்துவர் கடவுளின் சக்தி எந்த குறிப்பிடத்தக்க அளவு தங்கள் வாழ்வில் நினைக்கவில்லை. நான் அதை அவதானிப்பின் அடிப்படையில் வைத்துள்ளேன். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் கடவுளின் சக்தியை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு உணரவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இது தானாக இல்லை. அதில் முக்கியமாக நீங்கள் செய்ய வேண்டிய சில விஷயங்கள் உள்ளன. அவருடைய சக்தியைப் பெறுவதற்கான கடவுளின் ஆலோசனையை நீங்கள் பின்பற்றாவிட்டால், உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்கள் ஒரு அவிசுவாசியைப் போலவே சக்தியற்றவர்களாகவும் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வாழ்வீர்கள்.

அப்படியானால், அவருடைய சக்தியை நான் எவ்வாறு ஒரு நிலையான அடிப்படையில் பயன்படுத்துவது?

அ. என் வாழ்க்கையில் சக்தி இல்லாததை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நம்மில் பெரும்பாலோர் நாம் சர்வ வல்லமையுள்ளவர்கள் என்று நினைக்கிறோம். நாம் கடவுள் என்று நினைக்கிறோம். நாங்கள் அதை

Our religious culture has no room today for eternity. We have stripped faith of its eternal dimensions. Heaven has become just learning how to live the good life. Hell has just become the self-induced trauma that we have when we don't. We, who don't believe that sometimes, maybe even oft-times, act like we believe it. We become so absorbed with the propaganda of our culture, so absorbed in the quest for things and status, and so caught up with what I call the "Gospel of NOW," we tend to lose sight of eternity, don't we?

Have any of you ever seen that movie *Heaven Can Wait*? The plot of the movie was a professional football quarterback who was called home to heaven early in an accident. When he gets there in heaven, the angel talks to him and says, "Oh no, we've made a mistake." The whole plot of the movie is how can we get him back down on earth so he can play in the Super Bowl. I mean after all, who would want to go to heaven when you can play in the Super Bowl? Do you see how insidious it is? We Christians watching the movie were sitting there going, "Yes, Yes, get him back, get him back, get him back."

I think if the truth be told, we're a lot like little Tommy in the Sunday School class. The teacher asked "How many of you want to go to heaven?" Everybody raised their hand except little Tommy. The teacher looked at Tommy and said, "Tommy, don't you want to go to heaven one day?" He said, "Oh, one day. I thought you meant right now."

Oh yes, I want to go to heaven ONE day, like that one day I'm going on that African safari, one day I'll try sky diving, one day I'll really climb up and clean out the attic and that one day that down in our hearts we think will never really come.

We've lost sight of eternity. We've lost the depth of the meaning of Hebrews 9:27, "It is appointed unto man once to die and after that the judgment." We've lost the meaning of Acts 17:31, "Because he has fixed the day upon which he will judge the world with righteousness by a man whom he has appointed and of this he has given assurance by raising him from the dead." The resurrection of the dead means a lot of things, but here's one thing it means: The God who is able to raise Jesus up from the dead is able to judge the entire world based upon what they do with Jesus, The Christ.

When I was a boy growing up, I heard a lot of sermons about eternity, heaven and hell. It seemed like I heard more on hell. Maybe I just remembered those longer. I thought, if I ever get a chance to preach, I don't think I'm going to preach like that, I think I'm going to preach like Jesus preached. Then I grew up and I read the Bible. I found out that nobody preached more about heaven and hell than the man, Jesus of Nazareth.

சத்தமாக சொல்ல மாட்டோம், ஆனால் எங்கள் இதயத்தில் ஆழமாக நாங்கள் நினைக்கிறோம்: எனக்கு மிகவும் கடினமாக ஏதாவது இருக்கிறதா? என்னால் எதையும் செய்ய முடியும். நீங்கள் அதை நம்பவில்லை என்றால், உங்கள் அட்டவணையைப் பாருங்கள், நீங்கள் எதையும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் செய்ய முயற்சிக்கிறீர்கள். எல்லாம் உன்னுடையது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஒருவர் கூறுகிறார், "நீங்கள் மெழுகுவர்த்தியை இரு முனைகளிலும் எரித்தால், நீங்கள் நினைப்பது போல் நீங்கள் பிரகாசமாக இல்லை." நம்மில் பலர் அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விரைவில் அல்லது பின்னர் மன அழுத்தம், பதற்றம் மற்றும் ஏமாற்றம் அதிகரிக்கிறது. பிறகு, பூம்!

நடுத்தர வாழ்க்கை நெருக்கடி பற்றி இன்று நிறைய பேசப்படுகிறது. ஒரு நடுத்தர வாழ்க்கை நெருக்கடி உண்மையில் உங்கள் வரம்புகளுக்கு விழிப்பூட்டுகிறது. நீங்கள் கடவுள் இல்லை என்பதை உணர்தல். உங்களால் எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது, நீங்கள் ஒவ்வொரு இலக்கையும் அடையப் போவதில்லை, நீங்கள் ஒரு மனிதர், நீங்கள் பலவீனமாக இருக்கிறீர்கள், மேலும் நீங்கள் வயதாகிவிட்டீர்கள் என்பதை அது உணர்கிறது. உங்கள் உடல் நிலைபெற்று வருகிறது, உங்கள் தலைமுடி குறைகிறது.

நீங்கள் பலவீனமாக இருப்பதை உணர்ந்தால் என்ன செய்வீர்கள்? கடவுள் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! பவுல், "ஆனால் அவர் என்னிடம், 'என் கிருபை உனக்குப் போதும், ஏனெனில் பலவீனத்தில் என் வல்லமை பூரணமடையும்' என்றார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மீது தங்கியிருக்கும்படி, என் பலவீனங்களைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பெருமைப்படுவேன்." (2 கொரிந்தியர் 12:9) உங்கள் பலவீனத்தை

If you don't believe it, read his statements in Matthew, Mark, Luke, and John. Nobody was calling his listeners more often to weigh temporal gain against eternal consequences than Jesus of Nazareth. Re-read the parables and the Sermon on the Mount. "What would it profit a man if he were to gain the whole world, but lose his own soul?" "What will a man give in exchange for his soul?" Jesus didn't come preaching about how to change the government and he lived in a corrupt one. He didn't come preaching about how to be healthy and wealthy. He didn't come to try and tell men how to talk in tongues. He came to teach about eternity and he did it with force. This might surprise you, but nobody taught more about hell than Jesus the Christ.

Who was it that said, "Why do you fear the one who can destroy the body when you ought to fear the one who can destroy both the body and soul in hell?" See the former is "NOW" thinking; the other is "ETERNITY" thinking. We do a grave injustice to ourselves and to this world if we don't answer Job's question: "If a man dies, will he live again?" The answer is: Yes, he will. But where? See the question isn't whether eternity or not, the question is what kind of eternity, Heaven or Hell.

There is one key passage about life after our time here on earth. "There was a rich man who was dressed in purple and fine linen and lived in luxury every day. At his gate was laid a beggar named Lazarus, covered with sores and longing to eat what fell from the rich man's table. Even the dogs came and licked his sores. The time came when the beggar died and the angels carried him to Abraham's side. The rich man also died and was buried. In hell, where he was in torment, he looked up and saw Abraham far away, with Lazarus by his side. So he called to him, 'Father Abraham, have pity on me and send Lazarus to dip the tip of his finger in water and cool my tongue, because I am in agony in this fire.' But Abraham replied, 'Son, remember that in your lifetime you received your good things, while Lazarus received bad things, but now he is comforted here and you are in agony. And besides all this, between us and you a great chasm has been fixed, so that those who want to go from here to you cannot, nor can anyone cross over from there to us.' He answered, 'Then I beg you, father, send Lazarus to my father's house, for I have five brothers. Let him warn them, so that they will not also come to this place of torment.' Abraham replied, 'They have Moses and the Prophets; let them listen to them.' 'No, father Abraham,' he said, 'but if someone from the dead goes to them, they will repent.' He said to him, 'If they do not listen to Moses and the Prophets, they will not be convinced even if someone rises from the dead.'" (Luke 16:19-31)

Five elementary truths about eternity can be found in the above text.

1. Death will not end your existence.

நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால், கடவுளுடைய வல்லமையை மறந்துவிடுங்கள். நீங்கள் தன்னிறைவு பெற்றதாக பாசாங்கு செய்யும் வரை, உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுளின் சக்தியைக் குறைக்கிறீர்கள். எனக்கு உயிர் கிடைத்துவிட்டது என்று நீங்கள் உணரும் வரை, கடவுள் பின்வாங்கி, "சரி, அதை எடுத்துக்கொள். அது உனக்கு என்ன செய்கிறது என்று பார்ப்போம்" என்று கூறுவார்.

பி. நம்பிக்கையை நம்புங்கள். இதுதான் திறவுகோல் - அதை எழுதி உங்கள் இதயத்தில் பதித்துக்கொள்ளுங்கள். நம் வாழ்வில் கடவுள் சக்தியை செலுத்துவதற்கான திறவுகோல் நம்பிக்கை. "விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும்" (மாற்கு 9:23) மற்றும் "உன் விசுவாசத்தின்படியே உனக்குச் செய்யப்படும்" (மத்தேயு 9:29) என்று இயேசு போதித்தார்.

அது உண்மையாக இருந்தால், இரண்டு முக்கியமான கேள்விகள் இயல்பாகவே பின்தொடர்கின்றன: 1) உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுள் என்ன செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? மற்றும் 2) உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுள் என்ன செய்வார் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? அவர் விசுவாசத்தின்படி செயல்படுவதால், கடவுளுக்கு எல்லையற்ற சக்தி உள்ளது. நாம் அவரை எதிர்பார்த்து அவரை மட்டுப்படுத்த வேண்டாம். பல முறை, நாங்கள் இதைப் பற்றி பேசினோம், ஆனால் கடவுள் இறுதி சக்தி மற்றும் நம்பிக்கை எங்கள் இணைப்பான் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நம்பிக்கை என்பது நமது வழித்தடமாகும், மேலும் கடவுள் நம் வாழ்வில் செலுத்தும் சக்தியின் அளவு நேரடியாக நாம் இணைக்கப் பயன்படுத்தும் நம்பிக்கையின் அளவோடு தொடர்புபடுத்துகிறது.

மற்ற நாள் என் பேட்டரி இறந்துவிட்டது, அல்லது ஏதாவது இறந்துவிட்டது, கார் ஸ்டார்ட் ஆகாது. நான் சக இழுத்து, "என்னிடம் சில ஜம்பர் கேபிள்கள் உள்ளன." அவை டின்பாயிலால்

If a man dies, will he live again? You can be sure of it. You know death is the earth's great equalizer. I don't care who you are or what you have, you won't escape it. When we hear of a poor person dying, somebody who lives in the slums, some beggar or homeless person, it doesn't seem to register. But when we hear that a rich person died overnight of a heart attack, we are aghast. That is because we tend to associate people with what they have. Since a rich person has a lot it's going to last for a long time. Let me tell you something, you're not going to die a rich man. You're not going to die a poor man. You're just going to die a man. What you have won't make one shred of difference. You leave all your earthly wealth, fame, honor and position behind at death. Death is earth's great equalizer.

Death doesn't end your existence. When you die you will have consciousness. If I read this correctly, Abraham, the rich man and Lazarus, they knew who they were and they knew where they were. You will have identity. The rich man was the rich man, Lazarus was Lazarus, Abraham was Abraham and Isaac was Isaac. In fact you will still be you. Apparently, there will be some degree of memory. Did you notice how Abraham said to the rich man, "Remember when you lived, you had your fine things." Death doesn't end your existence.

The Sadducees were a sect of the Jews who did not believe in the resurrection. They were always trying to trip Jesus up. So they asked him "Lord, teacher, tell us this. If a man had a wife and he dies, and then she marries his brother, then he dies, and then she marries another brother. Well let's just say that goes on 10 times, then in the resurrection, whose wife will she be?" When they finished the question, Jesus looked at them and said, "You've got two problems. You don't really believe in the power of God and you don't even know the Scripture." He said, "Haven't you read how the Almighty said, 'I AM the God of Abraham, Isaac, and Jacob.'" And he said that long after they died. He didn't say I WAS the God of Abraham, Isaac, and Jacob. "I am the God of Abraham, Isaac, and Jacob, and I'm not the God of the dead, I'm the God of the living." Death does not end your existence.

2. There will be an immediate separation.

There will be an immediate separation. I gather that not only from the rich man and Lazarus but also from Matthew 25 where Jesus talks about separating the sheep and the goats into two separate groups, those who will come in and receive the blessings and those who will be outcast. Now I know some people can't believe that our loving Almighty God would send people to hell.

I've searched my Bible through and through. I find no place in Scripture where the Bible says God sends anybody to hell. I find the exact opposite. "God is patient, not wanting anybody to perish." (2 Peter 3:9) The only reason this old world is still standing today is because God knows that

செய்யப்பட்ட இந்த சிறிய பழைய பிட்டி விஷயங்கள். அவர் அவற்றை தனது பேட்டரி மற்றும் என்னுடையதுடன் இணைத்தார், அது இன்னும் சுருங்கவில்லை. நான் நினைத்தேன், நாம் அதை தீர்க்க முடியாது. பின்னர் இந்த மற்றொரு நபர் வந்தார். அவரிடம் பிக்-அப் டிரக் இருந்தது. அவர் அங்கே எல்லாவற்றையும் வைத்திருந்தார். எங்களில் இருவரை எடுத்துச் செல்லும் ஜம்பர் கேபிள்களை அவர் வெளியே எடுத்தார். அவை பெரிய கேபிள்கள், "மகனே, அவற்றை உனக்காக இணைக்கிறேன்" என்றார். "சரி" என்றேன். நிச்சயமாக, அவர் அவர்களை இணைத்து VAROOOOM! என்ன வித்தியாசம்? வித்தியாசம் பெறுபவர் மற்றும் சக்தி மூலத்தில் இல்லை, அது இணைப்பில் இருந்தது. அது அந்த இணைப்பின் பலத்தில் இருந்தது.

110-அவுட்லெட்டுக்கு ஒரு சிறிய மின்சார கம்பி போன்ற நம்பிக்கை நம்மில் பலருக்கு உள்ளதுநாம் உண்மையில் சக்தியை அறியும் வகையில் கேபிள் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார். வின்ஸ் ஹெஃப்னர் ஒருமுறை கூறினார், "கடவுள் எங்களுக்கு ஒரு அணுகுண்டு சக்தியைக் கொடுத்தார், இன்னும் நாங்கள் பட்டாசு வாழ்க்கையை வாழ்கிறோம்." கடவுளுக்கு பெரிய பிரச்சனை இல்லை. அவரால் கையாள முடியாத கோரிக்கை எதுவும் இல்லை. அப்புறம் என் நம்பிக்கைதான் பிரச்சினை. நான் எதை நம்பத் தயாராக இருக்கிறேன்? உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுளின் சக்தியைக் காண விரும்பினால், முதலில் நீங்கள் விசுவாசத்தில் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

c. நம்பிக்கையோடு பேசுங்கள். பெரும்பாலான சாமியார்கள் இதை விட்டுவிடுவதை நான் காண்கிறேன். பவுல் கூறுகிறார், "எழுதப்பட்டிருக்கிறது: (அவர் சங்கீதம் 116 ஐ மேற்கோள் காட்டுகிறார்) 'நான் நம்பினேன், அதனால் நான் பேசினேன்.' அதே விசுவாச

somebody is going to come to Jesus today, and he wants them as part of the kingdom. God says, "...I have no pleasure in the death of the wicked..." (Ezekiel 33:11) I confess that is one way I'm far short of God. There are times when I read of somebody getting on an airplane as a terrorist with guns and bomb traps and maybe they kill a couple of hostages and are holding the rest. Every now and then a SWAT team will come and they'll shoot them, just shoot them right there. There is a part of me when I hear that, I say, "YES. Good. Get the rest of them." Because I fear they won't come to justice, otherwise. But not God, my God has no joy in the death of a wicked person. Do you know why? Because when that wicked person dies, he or she is lost. God doesn't send anyone to hell. When someone rejects Jesus Christ and Heaven, they condemn themselves and choose Hell.

"For God so loved the world that he sent his only begotten Son, that whosoever believes on him will not perish but have everlasting life." (John 3:16) The next verse says, "For he didn't come to condemn the world, but he came to save the world through himself." Folks, get this idea out of your mind. It is not that at your death God will choose to send you to some realm of death, you have chosen the death lifestyle for yourself right now. All God is going to do on that great judgment day is to declare the choices that men and women have been making for themselves all along. That's the reality. If you think God wants to send anybody to hell, re-look at the cross. If there is ever proof that our God will go out of his way to make sure anybody and hopefully everybody will be saved, it's at the cross of Jesus Christ. But for those who are not washed by the blood that's offered there, they will be on the wrong end of an immediate separation.

3. Every man's eternal destiny is unchangeable.

If heaven and hell, if paradise and torment have anything in common, it is their unalterable fixedness, mercy comes before the grave. I've searched my Bible and found absolutely no validity that you could pay or pray themselves or anyone else into heaven after death. In fact in the story about the rich man and Lazarus, Abraham looked at that rich man and in a Greek tense says, "There has been and remains yet fixed a gulf between us that no man can span." In a sense God didn't dig that chasm the rich man did. He did it during his life. He lived his life separate from people like Lazarus, didn't he? His whole life, he said, "Lazarus, I'm over here and you're over there, don't you bother me and I won't bother you. I don't want to have anything to do with a poor old wretch like you." Really all God did when the rich man died is to keep what he had chosen intact.

I've already alluded to in some sense and in many ways the future life is just the present life identified continued. What's interesting to me is that even in torment, even in hell, the rich man still saw Lazarus as a beggar and servant.

உணர்வோடு நான்களும்
விசுவாசிக்கிறோம் எனவே
பேசுகிறோம்." (2 கொரிந்தியர் 4:13)
பவுல் கூறுகிறார், "நீங்கள்
விசுவாசித்த பிறகு, நீங்களும் பேச
வேண்டும்." நீங்கள் உங்கள்
நம்பிக்கையை வாய்மொழியாக
சொல்ல வேண்டும். கடவுள் என்ன
செய்வதைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்கள்
என்பது பற்றிய அறிவிப்பு இருக்க
வேண்டும். நீங்கள் அதை நினைக்க
வேண்டாம்; நீ அதை அறிவித்து பேச.
மக்களே, அதுதான் குறிக்கோள்.
இலக்கு என்பது நம்பிக்கையின்
அறிக்கை. இப்போது நீங்கள் கடவுளை
நம்பவில்லை என்றால் அல்லது நீங்கள்
மருந்துச் சீட்டைப் பின்பற்றவில்லை
என்றால், உங்கள் இலக்கு உங்கள்
சொந்த சக்தியின் மீதான
நம்பிக்கையின் அறிக்கை மட்டுமே.
ஆனால் நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட
இலக்கு கடவுளின் சக்தியில்
நம்பிக்கையின் அறிக்கையாகவும்
இருக்க வேண்டும். கடவுள் என்
வாழ்க்கையை இந்த வழியில்
ஆசீர்வதிப்பார் என்று நான்
நம்புகிறேன்.

நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட இலக்குகள்
நம்பிக்கையின் அறிக்கைகள். உங்கள்
இலக்குகளின் அளவு உங்கள் கடவுளின்
அளவைக் கொண்டு
தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உங்கள்
வாழ்க்கையின் இலக்குகளை நீங்கள்
எனக்குக் காட்டுங்கள், கடவுளின்
சக்தியில் நீங்கள் உண்மையில் என்ன
நினைக்கிறீர்கள் என்பதை நான்
உங்களுக்குக் காட்டுவேன். உங்களில்
எத்தனை பேருக்கு "கடவுள்
நூற்றுக்கணக்கான மக்களை
ஆசீர்வதிக்க என்னைப் பயன்படுத்துவார்
என்று நான் நம்புகிறேன்" என்ற
இலக்கைக் கொண்டுள்ளனர். அவனால்
முடியும். கேள்வி: நீங்கள் அதை
நம்புகிறீர்களா, அதைச் சொல்வீர்களா?
உங்களுக்கு இப்போது உடைந்த
குடும்பம் இருந்தால், உங்கள்
குடும்பத்தில் ஒளி மற்றும்
ஆசீர்வாதத்தின் தீப்பொறியாக இருக்க

He looked over at Abraham and said, "Abraham, tell Lazarus to go down there, get me some water and bring that water back here." He still saw him as a servant. Every man's eternal destiny is unchangeable after death.

4. The righteous will receive comfort.

I suspect it is more than coincidental that we don't know the name of the rich man, but we know the name of Lazarus even before he died. That kind of indicates to me that God knew all along who the important one was, didn't he? Now I suspect that when the rich man died he had one elaborate funeral. There were flowers everywhere and memorials given to charities in his name, they probably lined the synagogue; the mayor was there and maybe even the procurator of Jerusalem. I imagine everybody was there for his funeral. But all it says about Lazarus is he died. It doesn't even say he is buried. I suspect they threw him out in old Potter's field. But I know for a fact Lazarus had one thing at his funeral that the rich man didn't have. He had angels. Angels carried him to Abraham's bosom. Suddenly, he is the affluent one. Death was the best thing that ever happened to Lazarus.

I've said this many times at funerals, but I want you to hear it while you're alive, okay? I'm convinced that when you are baptized into Christ, you have already experienced the only death of any significance you ever need to experience. "Don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death? (Romans 6:3) That's the saving power of this universe. Galatians 3 states that when we are baptized into Christ, we are clothed in him. 1 Thessalonians 4:14 says, for since "We believe that Jesus died and rose again and so we believe that God will bring with Jesus those who have fallen asleep in him." Did you notice those two little words, "IN HIM?" The question is not: Are you going to fall asleep? Are you going to die? If the Lord tarries long enough, everybody is going to die. The question is: Are you going to fall asleep IN HIM? When we die with Christ in immersion, baptism, and are raised to walk in a newness of life, we become IN, HIM, CHRIST. We've died the only death of any significance. We have the promise of Scripture that when we sleep, we will be raised to experience comfort and peace.

5. The unrighteous will experience agony.

In torment, it was the rich man who became the beggar to the point that even one drop of cold water was worth begging for. I'm not attempting to graphically or physically describe hell. I know that from what we've just read, the rich man was in pain. He had the pain of remembering opportunity that he had ignored. He had the pain of knowing the fate of others who were destined to his same fate, his brothers.

I can't with a finite mind describe exactly what hell will be like. But there were three things that Jesus constantly associates with hell throughout his teachings. He talks

கடவுள் உங்களைப் பயன்படுத்துவார் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? அவனால் முடியும். நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்களா? அதைச் சொல்வீர்களா? மக்களே, உங்கள் நம்பிக்கையை அறிவிப்பது மிகவும் முக்கியம். ஜேம்ஸ் கூறுகிறார், "நாக்கு உங்கள் வாழ்க்கையின் சுக்கான், அது திசையை அமைக்கிறது, அது போக்கை பட்டியலிடுகிறது." அதற்கு ஜீவ சக்தி உண்டு, மரணத்தின் சக்தியும் உண்டு.

உங்கள் திருமணத்தைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் வேலையைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் நிதி பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் தேவாலயத்தைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்களில் பலர் உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுள் ஏதாவது செய்வார் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் பேசும் விதத்தில் அனைத்தையும் சுருக்கமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள் ஆனால் உங்கள் புகார்களால் அதை மறுக்கிறீர்கள். "சரி, என் திருமணத்தை கடவுள் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன், ஆனால் அது குழிதானா?" என்று ஒருவர் சொல்வதை நான் எத்தனை முறை கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "என் குழந்தைகள் சரியான தேர்வுகளை செய்ய வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன், ஓ, ஆனால் சில நேரங்களில் அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்." அல்லது, "கடவுளுக்கு அந்த கெட்ட பழக்கங்களை உடைக்க அனுமதிக்கும் சக்தி இருப்பதாக நான் நம்புகிறேன், ஆனால் நான் அப்படித்தான் இருக்கிறேன்." உங்கள் எண்ணங்கள் மற்றும் வார்த்தைகளால் கடவுளின் சக்தியைக் குறைக்காதீர்கள். இறைவன் சக்தி தானாக இல்லை. உங்களுக்கு அவருடைய சக்தி தேவை என்பதை நீங்கள் முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், அவர் உங்கள் தேவையை

about fire, weeping and gnashing of teeth. How utterly presumptuous is that any one of us to act like that wouldn't matter or that it doesn't exist.

All of us need to ask some serious questions about who we are and where we're going.

Consider the future. Get away from the "Gospel of NOW" and think in light of eternity. The devil's oldest tool is to get man to think about right now. Remember when Esau came in after a three-day hunt and Jacob was cooking up some stew, he said, "Let me have some stew, Jacob." Jacob said, "Okay, but I want your birthright." Do you think Esau thought that through? He wasn't thinking about forever. He thought, I'm hungry and I want it right now. What was David thinking when he stood on his roof and looked down and saw Bathsheba? Do you think he was thinking about the long term? Do you think he thought about any consequences, especially any eternal consequences? All he thought about was I want that woman and I want her right now. All Judas was thinking about when he betrayed the Son of God was not the fact that there would never be another family to name a male child, Judas, again. He was thinking about 30 pieces of silver would spend real good right now.

Paul has one of the greatest and most simple statements I've ever heard, "'So we look not to the things which are seen, but the things which are unseen. For the things which are seen are temporary. And the things which are not seen are eternal.'" (2 Corinthians 4:18) If you could come back 100 years from today and stand in the very spot where you are standing, I doubt that you would see anything you can see right now. If you can see it, it's temporary. If you can't see it, it's eternal. Those invisible things are things like God's love. That's why nothing can separate us from God's love. (Romans 8:35) Or like the church, nobody can lay their eyes on the whole church, except God. The gates of Hades, the grave, will not prevail against the church. Your soul is invisible, too. We see the body is going to return to the dust from whence it came, but not the soul that animates, gives life to every one of our bodies. The real you, is going to live forever somewhere. **Think in light of the future.**

Walk in light of Scripture. The rich man made two mistakes, he was selfish, most of us tend to be, and he minimized the power of the written Word of God. If he hadn't done that, the Word of God would have changed him. Do you remember when he said, "Look, if you can't help me, send somebody to my brothers?" Abraham replied "Let them listen to Moses and the prophets." He said, "Oh, they won't listen to Moses and the prophets, but if someone came back from the dead, they'd listen." It closes with some of the most chilling words I've ever heard, "If they will not listen to Moses and the prophets, they will not listen to someone who has come back from the dead."

பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று விசுவாசத்தில் நம்புங்கள், மேலும் விசுவாசத்தில் பேசவும் செயல்படவும்.

ஈ. நம்பிக்கையுடன் செயல்படுங்கள். இந்த புள்ளி முக்கியமானது மற்றும் பெரும்பாலான மக்கள் அதை இழக்கிறார்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுளின் சக்தியை நீங்கள் விரும்பினால், சக்தி வெளியிடப்படுவதற்கு முன்பு நீங்கள் முன்கூட்டியே வெளியேறுங்கள். பாருங்கள், நீங்கள் எதையும் உணரும் முன் நீங்கள் அவருக்காக ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார். உனக்குப் பிடித்துவிட்டதா? யாரோ ஒருவர், "அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு, எனக்கு அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும், எனக்கு அதிகாரம் இருப்பது போல் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா?" ஆம். அது நம்பிக்கையில் செயல்படுவது. நீங்கள் அதை உணரும் முன் விசுவாசத்தில் செயல்படுங்கள், கடவுள் அதற்கு வெகுமதி அளிக்கிறார். நீங்கள் ஒரு உணர்வுக்காக காத்திருக்க வேண்டாம்.

உங்களில் சிலர் இப்போது ஒரு உணர்வுக்காக காத்திருக்கிறார்கள். கடவுள் உங்களை நகர்த்துவதற்காக நீங்கள் காத்திருக்கிறீர்கள். "ஒரு ஊழியத்தில் ஈடுபடுவதற்காக நான் ஒரு உணர்வுக்காக காத்திருக்கிறேன்." "அந்த ஒரு பிரசங்கம் திடீரென்று என்னை நகர்த்துவதற்காக நான் காத்திருக்கிறேன், நான் சரியாக செருகுவேன்." சிலர், "கடவுள் என்னை தாராளமாக வழங்குவதற்காக நான் காத்திருக்கிறேன்" என்று கூறுகிறார்கள். "வேலையில் என் நம்பிக்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ள கடவுள் என்னைத் தூண்டுவார் என்று நான் காத்திருக்கிறேன்." "எனது திருமணத்தை ஒழுங்காக நடத்துவதற்கான உணர்வை கடவுள் கொடுப்பார் என்று நான் காத்திருக்கிறேன்." நீங்கள் நினைக்கும் போது மட்டுமே நீங்கள் காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள் என்றால், உறுதியாக

Jesus has "come back from the dead." How are you responding to the Word of God and to the Jesus it presents? Is your heart or mind opened or closed? Have you obeyed His gospel? Do you have your eyes set on eternity? If you've been living in the "Gospel of NOW," it's only temporary, focus on the eternity. Today is the day of salvation. Change from the ways of the world by putting your faith and trust in Him now. Call upon Him to forgive, confess your belief that He is God who came to earth in the flesh, die to your sins and be buried. Be buried in water baptism so He can raise you to a new life of righteousness and be added to His church. Amazing Grace #1278 Steve Flatt September 1, 1996

Chapter 3

Who is My Neighbor?

"On one occasion an expert in the law stood up to test Jesus. 'Teacher,' he asked, 'what must I do to inherit eternal life?' 'What is written in the Law?' he replied. 'How do you read it?' He answered: 'Love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your strength and with all your mind' and 'Love your neighbor as yourself.'" (Luke 10:25-29)

Jesus was pleased. He affirmed that response saying, "'You've answered correctly. Do this and you will live.'" But this lawyer wasn't through. "'But he wanted to justify himself, so he asked Jesus, 'And who is my neighbor?'" There's our question, just who is my neighbor?

The response Jesus gave is well known to almost all of us. It's so rich and beautiful. "In reply Jesus said: 'A man was going down from Jerusalem to Jericho, when he fell into the hands of robbers. They stripped him of his clothes, beat him and went away, leaving him half dead. A priest happened to be going down the same road and when he saw the man, he passed by on the other side. So too, a Levite when he came to the place and saw him, passed by on the other side. But a Samaritan, as he traveled, came where the man was; and when he saw him, he took pity on him. He went to him and bandaged his wounds, pouring on oil and wine. Then he put the man on his own donkey, took him to an inn and took care of him. The next day he took out two silver coins and gave them to the innkeeper. 'Look after him,' he said, 'and when I return, I will reimburse you for any extra expense you may have.'

"Which of these three do you think was a neighbor to the man who fell into the hands of robbers?"

"The expert in the law replied, 'The one who had mercy on him.' Jesus told him, 'Go and do likewise.'"

What a wonderful story Jesus tells in response to this man's

நிதானமாக இருந்தால், பிசாசு அதை நீங்கள் ஒருபோதும் உணராதிருப்பதை உறுதி செய்யும். அவர் நம் உணர்ச்சிகளின் மீது மிகப்பெரிய செல்வாக்கு செலுத்துகிறார். நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் செயல்பட வேண்டும். நீங்கள் எப்போதாவது உணர்ந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் விரும்புவதற்கு முன் ஒரு படியை எடுங்கள். முதிர்ச்சியின்மை என்பது உங்கள் உணர்வுகளால் வாழ்வது, முதிர்ச்சி என்பது நம்பிக்கையால் வாழ்வது, உங்கள் கடமைகள். எனவே இப்போது செயல்படுங்கள்.

பலர் ஒருபோதும் முயற்சி செய்யாததால் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தை இழக்கிறார்கள். நீங்கள் முயற்சி செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் சக்தியைப் பெற மாட்டீர்கள்.

பேதுரு இரவு முழுவதும் மீன்பிடித்த போது எதுவுமே பிடிக்காமல் போனது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? இயேசு, "பேதுருவே, நீ வெளியே சென்று, ஆழத்திற்குப் புறப்பட்டு, (அந்தப் பெரிய வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்து) உன் வலைகளை வீச வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்" என்றார். (லூக்கா 5:6) பேதுரு "ஆண்டவரே, நாங்கள் இரவு முழுவதும் மீன் பிடித்தோம், அவர்கள் கடிக்கவில்லை" என்றார். அவர் சொன்னார், "அவர்கள் கடிக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கவில்லை, நீங்கள் செல்ல விரும்புகிறீர்களா என்று நான் கேட்கவில்லை, ஆழத்திற்கு வெளியே அனுப்புங்கள் என்று சொன்னேன்." பீட்டர் என்ன செய்தார்? அவர் ஆழத்தில் இறங்கினார், வலைகள் உடைந்து படகுகள் மூழ்கத் தொடங்கின. நம்பிக்கையுடன் செயல்படுவீர்கள்.

இஸ்ரவேல் புத்திரர் இறுதியாக யோர்தான் நதியைக் கடந்து யோசுவாவின் கீழ் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குச் செல்லப் போகிறார்கள். அவர்கள் உடன்படிக்கைப் பேழையைத் தூண்களில் சுமந்து செல்லும் ஆசாரியர்களின் தோள்களில் வைத்தார்கள், யோசுவா, "நடந்து,

question about who might be his neighbor. It starts with a problem. A man was traveling along a steep and most dangerous road, the one between Jericho and Jerusalem. He is waylaid, robbed, stripped of his clothes and beaten. The Bible said he's left half-dead. Along came a priest and a Levite. Now both of those are religious officials, they're preacher types. They see this poor victim and the Bible said, "They pass by on the other side." Finally, Jesus says, "A Samaritan comes along."

Now we can't adequately understand how the expert in the law responded as Jesus was telling this story. When Jesus said, "And a Samaritan came along," it was like taking his fingers and raking them across a blackboard. We call this the *Parable of the Good Samaritan*. To a Jew, that was not only an oxymoron, it was a fantasy. There was no such thing as a Good Samaritan. "This Samaritan did all these things, he picked him up, he poured oil and wine on him, he bandaged him, he took him to the hotel and he left money for his care." The Jews hated the Samaritans so badly that even as Jesus told the story and he asked "Now you tell me, which of those was a neighbor to that victim?" The lawyer couldn't even bring himself to say the word Samaritan. He ended up having to say, "Well, I guess it was the one who had mercy on him."

I want you to see in this magnificent story, first of all, the three potential perspectives we have on life.

1. What's yours is mine and I'm going to get it.

Now who had that perspective in the parable? The robbers. They saw this guy coming along he had money and clothes. They wanted them so they beat him over the head and they took them. What's yours is mine and I'm going to get it.

Our world is filled with this kind of life perspective. I'm not going to dwell on it long because as a child of God it's an anathema to you. I know a few Christians who profess otherwise who act that way, but not many. That's not a right way to live. It's like the story that Aesop told of the dog who stole the piece of meat from the butcher shop. He went through the woods happy that he had his meat. He came to a stream where he saw his reflection. He thought he was seeing another dog with another piece of meat. Even though he had more than he could ever eat, he was jealous. He dropped his piece of meat to snatch the other piece and ended up losing both.

There is a prevalent life perspective in this world that says, "What is yours is mine and I'm going to get it." But the second perspective I particularly want you to see because it's more insidious and more dangerous.

2. What's mine is mine and I'm going to keep it.

This was the perspective of the priest and of the Levite. It's also the perspective of most of the people we know. The attitude that the robbers had was condemnable. The attitude

தண்ணீருக்குள் நேராக நட, நீ தண்ணீருக்குள் நடக்கும்போது அது தணிந்துவிடும்" என்றார். அவர்கள் விளிம்பை நெருங்கும்போது அவர்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்று நான் அடிக்கடி யோசித்தேன், மேலும் தண்ணீர் தங்கள் கால்விரல்களையும், பின்னர் அவர்களின் கணுக்கால் மற்றும் நடுப்பகுதியில் உள்ள கன்றுகளையும் தாக்கியதை உணர்ந்தார்கள். "நாங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறோம்?" என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்களா? ஆனால் திடீரென்று தண்ணீர் பின்வாங்கியது, அவர்கள் உலர்ந்த தரையில் நடந்து சென்றனர்.

மத்தேயு 14ல் உள்ள பேதுரு கர்த்தர் தண்ணீரின் மேல் நடப்பதைக் கண்டார். அவர் வெளியேறி, அந்தத் தண்ணீரில் நடக்கும் சக்தியைப் பெற்று விசுவாசத்தில் செயல்பட்டார். உங்களில் பலர் கடவுளை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கடவுள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கையில் உண்மையில் தீங்கு விளைவிக்கும் அனைத்தையும் குணப்படுத்தும் சக்தி உள்ளது. உங்களுக்கு அது தேவை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவும், நம்பிக்கையில் நம்பிக்கை வைக்கவும், விசுவாசத்தில் பேசவும், பிறகு வெளியேறி விசுவாசத்தில் செயல்படவும் அவர் விரும்புகிறார். "எனக்கு ஏதாவது கடினமாக இருக்கிறதா?" இல்லை, கடவுளுக்கு எதுவும் கடினமாக இல்லை. அமேசிங் கிரேஸ் #1272 ஸ்டீவ் பிளாட் ஜூலை 14, 1996

பாடம் 2

ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா?

"ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா?" (யோபு 14:14) என்பது இதுவரை வாழ்ந்த ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெண்ணும் மனதை வேட்டையாடிய ஒரு கேள்வி. படைப்பின் விடியலில் இருந்து அது

that the priest and Levite had was not commendable, but it was understandable. Wasn't it? It's interesting to me that Jesus talks about a priest and a Levite, both religious men. They were going from Jerusalem to Jericho to do service in the temple. The priest and the Levites one week out of every year had to perform temple service. They had to do all the duties and prepare the sacrifices. To go along this route was not an unusual thing as Jericho is not very far from the Jerusalem, and many priests lived there. They saw this man beaten, bleeding, and robbed, but they chose to pass by on the other side.

Now there could have been one other thing at work here. You see if a priest or Levite was heading toward the temple to perform a service, the last thing that individual would want to do would be to become unclean. According to the Jewish law, if you were to touch a corpse, it would make you ceremonially unclean. They may have been in a hurry with important work to do. They could have even thought about the risk of becoming ceremonially unclean. This man may either be dead or he may die in my hands. So, rather than risking becoming unclean they went on their way. "What's mine is mine and I'm going to keep it."

Now folks, let's get off our little pedestals. I want to tell you that every one of those reasons makes sense to me unless I'm the guy in the ditch. Then none of them makes sense at all. But if we're bluntly honest, this attitude about what's mine is mine and I'm going to keep it describes most of us, most of the time.

3. What's mine is yours and I'm going to give it.

The Samaritan stopped, he felt compassion, he helped, he went the extra mile and he followed through. The latter is the attitude and the perspective that we're called to have. "Love your neighbor as yourself." What's mine is yours, and I'm going to give it.

But now wait a minute, the expert in the law says, "Where do you draw the line? I mean you just can't love everybody, everywhere to the full extent of your love. How far do you have to go in this neighbor business? Seeking to justify himself he asked "Who is my neighbor?" You see the only way he could justify himself was to somehow limit this law. Just who is the neighbor I'm supposed to love? Then Jesus set forth the premise for the whole parable. I know you love and appreciate the story, but I really want to make sure you see the gist of it. The man asked a question, "Who is my neighbor?" Jesus responded by asking him another question. He said the question is not who is your neighbor; the question is who is your neighbor's neighbor? Jesus said the question I'm asking you is, "Are you willing to be a neighbor to your neighbor?" Are you willing to love even the most unlovable of people? Like a Samaritan loving a Jew or vice versa. Or, maybe loving the drug addict who has lied to you and stolen from you or maybe loving the guy who pulls up in the beat-up car that's full of trash and

மனிதனின் மனதிற்கு ஒரு புதிராக இருந்து வருகிறது. சாலமன் பிரசங்கியை தனது பத்திரிகை போன்ற ஒன்றை எழுதினார். அவர் குழப்பமடைந்தார்; அவரிடம் பதில்களை விட அதிகமான கேள்விகள் இருந்தன. "அனைத்தும் ஒரே இடத்திற்குச் செல்கின்றன, அனைத்தும் மண்ணிலிருந்து வந்தவை, அனைத்தும் மண்ணுக்குத் திரும்புகின்றன. மனிதனின் ஆவி மேல்நோக்கி எழுமா என்பது யாருக்குத் தெரியும்?" (பிரசங்கி 3:20) யோபு தன் கேள்விக்கு எந்த பதிலும் சொல்லவில்லை என்றாலும், சாலமோனுக்கு பதில்களைக் காட்டிலும் அதிகமான கேள்விகள் இருந்த காலகட்டத்தை கடந்து சென்றாலும், ஒரு மனிதன் இறந்துவிட்டால், அவன் மீண்டும் உயிருடன் இருப்பானா என்ற கேள்விக்கு வேதம் தெளிவான பதிலை அளிக்கிறது. ஆம்! ஆம்! நூறு முறை ஆம்!

"ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாதபடிக்கு, அவனைத் தந்தருளும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்" (என்ன?) "நித்திய ஜீவன்." (யோவான் 3:16) லாசருவின் சகோதரி மார்த்தாளிடம் இயேசு, "நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன். என்னை நம்புகிறவன் இறந்தாலும் வாழ்வான்; வாழ்ந்து என்னில் விசுவாசிக்கிறவன் ஒருக்காலும் சாகமாட்டான்." (யோவான் 11:25) அவர் தம் சீஷர்களிடம், நான் உங்களை விட்டுப் போகப் போகிறேன், ஆனால் "என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக அறைகள் உண்டு; அப்படி இல்லாவிட்டால் நான் சொல்லியிருப்பேன். நீ, உனக்காக ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் செய்ய நான் அங்கே போகிறேன், நான் போய் உனக்காக ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் செய்தால், நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே நீயும் இருக்கும்படி நான் திரும்பி வந்து உன்னை என்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வேன்." (யோவான் 14:2-3)

1 கொரிந்தியர் 15 மற்றும் 1
தெசலோனிக்கேயர் 4 இயேசுவின்
வருகையைப் பற்றிய சிறந்த
அத்தியாயங்கள். இறுதியாக, வயதான
அப்போஸ்தலனாகிய யோவானுக்கு ஒரு

he's looking for a hand-out. In the pit of your stomach, you've got this feeling that he's really trying to take advantage of you.

Are you willing to love the person with the different skin color? Are you willing to love the person with a belief different from your own? Are you really willing to love a person who has strong opinions that differ with yours? Are you willing to love the fellow with AIDS? Are you willing to love a thief? Like that Samaritan, are you willing to love somebody who hates you? Those are pretty hard questions. See, I don't think it was just the lawyer who needed to justify himself, was it? The truth be told, if we examine most of our daily walks, we might want to ask the question, "Who is my neighbor?"

In fact, maybe you're asking right now, "How on earth do you do that?" Is that just some crazy ideal? Is that one of those moral platitudes that nobody really does but sounds good being preached? Is it like a mirage? I don't think so. I believe it's real, and I believe it's possible and I believe that every day that we grow in Christ we can love our neighbor as ourselves. But in order to do that, we've got to see this parable for all that's in it. This parable is more than a story. It's a picture. I think it's a picture of us. Remember behind every parable is a hidden spiritual meaning for those who are willing to receive it. I think Jesus wanted his lawyer to see this parable as a picture of him before God and he wants us to see the same thing.

Who are you in the story? Who are you? Are you the robber? I hope not. Are you the priest? Are you the Levite? Tell the truth. Do you really think you're the Good Samaritan? Does that characterize your life as you drive down the road every day? Do you know who you are? You're the mugged guy in the ditch. You're the one beside the road having been attacked by Satan. He has beaten you with sin and you're going to die there unless someone comes along and rescues you. All the things that we think will pull us up out of the ditch like our money, our smarts, our good looks and our achievements will pass us by and leave us right there in the ditch. Do you know what we need? We need a Samaritan. By the way, do you know who the Samaritan in the parable really is? Just think a minute. Who is the one despised, rejected and hated who still reaches down to save dying humanity? That's right, it's Jesus.

The key to becoming more like that Good Samaritan and to unlocking a whole new attitude of compassion in our hearts: It's seeing yourself in the ditch dying or dead if God hadn't rescued you. Now that Jewish lawyer couldn't see himself there. He looked at people the way most of us do. He broke them into two lists, a) those I am better than and b) those better than I am. The list of those better than I am is pretty short. Almost every Gallup poll shows that most all Americas believe they are going to heaven. When asked

தரிசனத்தில் சொர்க்கத்தையே பார்க்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதற்கு ஒரு அற்புதமான விளக்கத்தைத் தருகிறார்; மனித மொழியில் நீங்கள் செய்யக்கூடிய சிறந்ததை நான் நினைக்கிறேன். எனக்கு மிகவும் பிடித்த பகுதி, இயேசுவின் தேவாலயத்தை மணமகள் தனது கணவருக்கு அழகாக அலங்கரிப்பதாக அவர் விவரித்தார். (வெளிப்படுத்துதல் 20:1-7) ஒரு மனிதன் இறந்துவிட்டால், அவன் மீண்டும் வாழ்வானா? ஓ, ஆம் அவர் செய்வார்.

ஆனால் நம் உலகில் பெரும்பாலோர் அதை நம்பவில்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும், மத உலகில் பெரும்பாலோர் கூட அதை நம்பவில்லை. ஒரு நாடாக நமது மத நம்பிக்கைகளைப் பார்த்த Gallup கருத்துக்கணிப்பு, மொத்த அமெரிக்கர்களில் 94 சதவீதம் பேர் கடவுளை நம்புகிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டியது. அது ஊக்கமளிக்கிறது, இல்லையா? அமெரிக்காவில் 84 சதவீதம் பேர் இயேசு கடவுளின் மகன் என்று நம்புவது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது, ஒரு பெரிய மனிதர் மட்டுமல்ல. ஆனால் அமெரிக்காவில் 70 சதவீதத்திற்கும் குறைவானவர்கள் சொர்க்கம் இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள் மற்றும் பாதிக்கும் குறைவானவர்கள் உண்மையில் நரகம் இருப்பதாக நம்புகிறார்கள்.

நமது சமயப் பண்பாட்டுக்கு இன்று நித்தியத்திற்கு இடமில்லை. அதன் நித்திய பரிமாணங்களின் நம்பிக்கையை நாம் அகற்றிவிட்டோம். சொர்க்கம் என்பது எப்படி நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்வது என்பதைக் கற்றுக்கொள்வதுதான். நரகம் என்பது நாம் இல்லாதபோது நமக்கு ஏற்படும் சுய-தூண்டப்பட்ட அதிர்ச்சியாக மாறிவிட்டது. அதை நம்பாத நாம், சில சமயங்களில், சில சமயங்களில், அதை நம்புவது போல் நடந்து கொள்கிறோம். நாம் நமது கலாச்சாரத்தின் பிரச்சாரத்தில் மிகவும் உள்வாங்கப்படுகிறோம், விஷயங்கள் மற்றும் அந்தஸ்துக்கான தேடலில் மூழ்கிவிடுகிறோம், மேலும் "இப்போது நற்செய்தி" என்று நான் அழைப்பதில் சிக்கிக்கொண்டோம், நாம் நித்தியத்தின்

why the number one answer by far is "Well, I'm a pretty good person." See, in America we don't think we need a Savior, we don't think we need a cross or the atoning blood of Christ. I just need to know that I'm better than most people and I've pretty well assured myself that I am. That's right at the core of our gut.

The reason we struggle being our neighbor's neighbor is because we don't see our likeness in that ditch. We can't fathom that God sees us as helpless, bleeding, dying, and needing rescued. We will never have hearts of compassion until we respond to the heart that stops beating for us.

Simon, the Pharisee, had Jesus over to dinner one night. Simon was a proper man, he held a proper party, he did all the proper things but a woman of the street walked in. When I say she was a woman of the street, I don't mean that's where she lived, I mean that's where she worked and you know what I mean. The first thing she did was break in to the party that was improper. Then she let down her hair, which was also improper. She made a spectacle of herself in front of Jesus, which was improper. Simon thought if this man were a prophet he wouldn't tolerate all this impropriety. (Luke 7)

Jesus knowing his heart said, "Simon, I want to tell you a story." Simon said, "Tell me teacher." He said, "There was once two men and they owed a certain money lender. One of them owed 500 denarii and one of them owed 50 denarii. The money lender forgave both. Jesus said, "Simon, let me ask you something, which one do you think was the one who loved the money lender the most?" Simon said, "Well, I guess it was the one who owed him the most." Jesus said, "That's right." He said, "When I came into your house, Simon, you didn't wash my feet. But she's been washing my feet with her tears. When I came into your house, you didn't give me a kiss (that was a sign of hospitality); she's not stopped kissing my feet. When I came to your house, you didn't put oil on my head. She's poured perfume all over my feet. He said, "Simon, she loves me much because she's been forgiven much." Then he hit Simon with a zinger. He said, "But he who has been forgiven little, loves little." That's it!

If I could translate that into our parable about the Good Samaritan, the one who thinks he has never been in the ditch gets very few others out of it. If we ever see ourselves as the guy in the ditch, then this becomes more than a nice little parable that will motivate us for an hour after church to go do something nice for somebody. If we ever see ourselves in the ditch, this becomes a whole pattern for life.

There are three ways that changes your whole view.

1. No longer do you see enemies, you see victims of the enemy.
2. No problems, but people with problems.
3. No longer do you feel pity longer do you see, but you

பார்வையை இழக்கிறோம், இல்லையா?

ஹெவன் கேன் வெயிட் படத்தை உங்களில் யாராவது பார்த்திருக்கிறீர்களா? திரைப்படத்தின் கதைக்களம் ஒரு தொழில்முறை கால்பந்து குவாட்டர்பேக் ஆகும், அவர் ஒரு விபத்தில் ஆரம்பத்தில் சொர்க்கத்திற்கு வீட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டார். அவர் சொர்க்கத்தில் சென்றதும், தேவதை அவரிடம் பேசி, "அடடா, நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம்" என்று கூறுகிறார். அவரை எப்படி மீண்டும் பூமியில் வீழ்த்துவது என்பதுதான் படத்தின் மொத்தக் கதைக்களம். அதனால் அவர் சூப்பர் பவுலில் விளையாடலாம். அதாவது, சூப்பர் பவுலில் நீங்கள் விளையாடும்போது யார் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல விரும்புவார்கள்? இது எவ்வளவு நயவஞ்சகமானது என்று நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா? திரைப்படம் பார்க்கும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாங்கள், "ஆம், ஆம், அவரைத் திரும்பப் பெறுங்கள், அவரைத் திரும்பப் பெறுங்கள், அவரைத் திரும்பப் பெறுங்கள்" என்று உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

உண்மையைச் சொன்னால், நாங்கள் ஞாயிறு பள்ளி வகுப்பில் சிறிய டாமியைப் போன்றவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆசிரியர் கேட்டார் "உங்களில் எத்தனை பேர் சொர்க்கம் செல்ல விரும்புகிறீர்கள்?" குட்டி டாமியைத் தவிர அனைவரும் கையை உயர்த்தினார்கள். டீச்சர் டாமியைப் பார்த்து, "டாமி, உனக்கு ஒரு நாள் சொர்க்கம் போக வேண்டாமா?" அவர், "ஓ, ஒரு நாள், நீங்கள் இப்போது சொல்கிறீர்கள் என்று நினைத்தேன்."

ஆமாம், நான் ஒரு நாள் சொர்க்கத்திற்கு செல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு நாள் நான் அந்த ஆப்பிரிக்க சஃபாரிக்கு செல்கிறேன், ஒரு நாள் நான் ஸ்கை டைவிங் முயற்சிப்பேன், ஒரு நாள் நான் உண்மையிலேயே மேலே ஏறி மாடியையும் அதையும் சுத்தம் செய்வேன் நம் இதயத்தில் நாம் நினைக்கும் நாள் உண்மையில் வராது.

நாம் நித்தியத்தின் பார்வையை இழந்துவிட்டோம். எபிரேயர் 9:27ன் அர்த்தத்தின் ஆழத்தை நாம்

feel compassion. Pity is looking down at the guy in the ditch and saying, "I'm glad I'm not the one down in that ditch." But compassion is looking down in that ditch and saying, "I've been there and I could still be there right now except for the grace of God." See, only when we see ourselves as a guy beside the road, will we become ministers of mercy.

It's not enough to brow-beat people into saying, "Go out and help. Go out and help. Go out and help." You can do that, but only for a limited time. But when my heart is radically transformed, knowing that Jesus was the Samaritan who pulled me out of the ditch, I will live the rest of my life looking for hands that I can reach out to. Folks, you see I found that it is true that your hands can do some good things without the heart being converted, not many, but a few. But whenever the heart is genuinely converted the hands are always helping.

When Jesus closed this, story, he said, "Go out and ____ what, likewise?" Did he say, "Go out and preach, likewise?" "Go out and think, likewise?" "Go out and memorize, likewise?" He said, "Go out and DO, likewise."

I heard a story about an elderly lady who got caught under an underpass in a flash flood. The water had come up in the doors. She was old and she was too scared to get out into that water which would have been up to her thighs, it might have washed her away. She was trembling. A fellow was passing over the overpass in a big four-wheel drive and glancing down happened to see her. He did stop, put it in park, jumped out and looked over there. He could see she was just petrified. He said, "Ma'am, can I help you?" And I love her response. Shaking she said, "Not from up there." I want to tell you something. God doesn't want us to be helping people from up here. God wants us helping people in the ditch because we've been there.

One of the things that has stayed in my mind just about as long as I've lived is the judgment scene in Matthew 25. Do you remember the parable of the sheep and the goats? How the sheep go to the right and the goats to the left? He's going to say to the sheep, "I was hungry and you fed me, I was thirsty and you gave me drink. I was naked and you clothed me. I was sick and in prison and you came and visited me." He's going to say to the goats, "I was all these things and you didn't do anything." Then he's going to say to these on the right, "Come on in you blessed of the Father," but to those on the left, "Depart from me."

I'm intrigued by a lot of things that we deem to be particularly important that He did not even mention. He doesn't say one word about church attendance, does he? He doesn't say a word about doctrine. He doesn't say a single word about our dress. Don't misunderstand, I'm not saying all those things aren't important, particularly the first two. If you know me at all, you know that I think they are

இழந்துவிட்டோம், "மனுஷனுக்கு ஒருமுறை இறப்பதும் அதன் பிறகு நியாயத்தீர்ப்பும் விதிக்கப்பட்டது." அப்போஸ்தலர் 17:31 இன் அர்த்தத்தை நாம் இழந்துவிட்டோம், "ஏனென்றால், அவர் நியமித்த ஒரு மனிதனால் உலகத்தை நீதியுடன் நியாயந்தீர்க்கும் நாளை அவர் நிர்ணயித்துள்ளார், மேலும் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புவதன் மூலம் அவர் உறுதியளித்தார்." இறந்தவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் என்பது நிறைய விஷயங்களைக் குறிக்கிறது, ஆனால் இங்கே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது: இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பக்கூடிய கடவுள், இயேசு, கிறிஸ்துவுடன் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முழு உலகத்தையும் தீர்மானிக்க முடியும்.

நான் சிறுவனாக வளரும்போது, நித்தியம், சொர்க்கம் மற்றும் நரகம் பற்றி நிறைய பிரசங்கங்களைக் கேட்டேன். நான் நரகத்தில் அதிகம் கேட்டது போல் தோன்றியது. ஒருவேளை நான் அவற்றை நீண்ட நேரம் நினைவில் வைத்திருந்தேன். நான் நினைத்தேன், எனக்கு எப்போதாவது பிரசங்கிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தால், நான் அப்படி பிரசங்கிக்கப் போவதில்லை என்று நினைக்கிறேன், நான் இயேசு பிரசங்கித்ததைப் போல பிரசங்கிக்கப் போகிறேன் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு நான் வளர்ந்து பைபிளைப் படித்தேன். சொர்க்கம் மற்றும் நரகத்தைப் பற்றி நாசரேத்தின் இயேசுவை விட அதிகமாக யாரும் பிரசங்கிக்கவில்லை என்பதை நான் கண்டுபிடித்தேன்.

நீங்கள் அதை நம்பவில்லை என்றால், மத்தேயு, மார்க், லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியவற்றில் அவருடைய அறிக்கைகளைப் படியுங்கள். நாசரேத்தின் இயேசுவை விட நித்திய விளைவுகளுக்கு எதிராக தற்காலிக ஆதாயத்தை எடைபோட யாரும் அடிக்கடி அவருடைய கேட்போரை அழைக்கவில்லை. உவமைகளையும் மலைப்பிரசங்கத்தையும் மீண்டும் படிக்கவும். "ஒருவன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்தினாலும், தன் ஆன்மாவை இழந்தால் அவனுக்கு என்ன லாபம்?" "ஒரு மனிதன் தன் உயிருக்கு ஈடாக

extremely important. The very first thing I see in Scripture that God wants to know about each one of us is "Were you your neighbor's neighbor?" Did you have a heart that was transformed that had you looking for people to pull out of the ditch?

I hope and pray that you see yourself where you really are. You're either in the ditch or you've been there. If you're not a Christian, you're in the ditch right now and you're going to die there unless you let Jesus pull you out. Come in obedience to the gospel, confess his name where all can hear and wash away your sins by the blood of Jesus being buried with Him through water baptism to be resurrected to a new life in Christ. Your sin will be completely forgiven. He has pulled you out of the ditch of sin. He has also commissioned you to go look for other ditch dwellers. As long as you remember where you were, you'll be pulling them out right and left. That, by the way, is how God's kingdom grows. Amazing Grace #1275 Steve Flatt August 4, 1996

Chapter 4

What Shall I Do With Christ?

It's in the early hours of Friday morning. Jesus was led by rather a strange mixture of soldiers and priests from a garden called Gethsemane to the House of Caiaphas, the Roman appointed high priest. After a period of time there he was shuttled off to Annas, the real Jewish high priest, and then back to Caiaphas again. Those two high priests have decided that this man must die, but they had no authority to do that, only the Roman procurator could condemn a man to death. So they brought him to Pontius Pilate. The world would have never remembered a petty Roman governor named Pilate except for his encounter with Jesus. Awakened at an early hour he realized this was just some kind of petty argument among the Jews. In the process of his conversation and deliberations with Jesus, Pilate quickly saw that this man had done nothing wrong, certainly nothing that deserved death, so he devises a plan.

It had been a Roman custom for some time to appease the Jews by releasing to them a particular prisoner during Passover time. "Now it was the governor's custom at the Feast to release a prisoner chosen by the crowd. At that time they had a notorious prisoner, called Barabbas. So when the crowd had gathered, Pilate asked them, 'which one do you want me to release to you: Barabbas, or Jesus who is called Christ?' For he knew it was out of envy that they had handed Jesus over to him." (Matthew 27:15-18)

We know precious little about Barabbas. Mark and Luke tell us that he had helped lead a failed insurrection against the Roman government and that he had been guilty of murder. Pilate thought that he was appealing to the Jews' sense of morality. He knew how badly they hated the

என்ன கொடுப்பான்?" அரசாங்கத்தை எப்படி மாற்றுவது என்பது பற்றி இயேசு பிரசங்கிக்க வரவில்லை, அவர் ஊழல் நிறைந்த ஆட்சியில் வாழ்ந்தார். ஆரோக்கியமாகவும் செல்வந்தராகவும் இருப்பது எப்படி என்று பிரசங்கிக்க அவர் வரவில்லை. ஆண்களுக்கு எப்படி அந்நிய பாஷைகளில் பேச வேண்டும் என்று சொல்லித்தர அவர் வரவில்லை. அவர் நித்தியத்தைப் பற்றி கற்பிக்க வந்தார், அவர் அதை வலிமையுடன் செய்தார். இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கலாம், ஆனால் நரகத்தைப் பற்றி இயேசு கிறிஸ்துவை விட வேறு யாரும் போதிக்கவில்லை.

"உடலையும் ஆன்மாவையும் நரகத்தில் அழிக்கக் கூடியவனுக்குப் பயப்பட வேண்டிய நீ உடலை அழிக்கக் கூடியவனுக்கு ஏன் அஞ்சுகிறாய்?" என்று சொன்னவர் யார்? முந்தையது "இப்போது" சிந்தனையைப் பார்க்கவும்; மற்றொன்று "ETERNITY" சிந்தனை. யோபுவின் கேள்விக்கு நாம் பதிலளிக்கவில்லை என்றால், நமக்கும் இந்த உலகத்துக்கும் மிகப்பெரிய அநீதியைச் செய்கிறோம்: "ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வான்?" பதில்: ஆம், அவர் செய்வார். ஆனால் எங்கே? நித்தியமா இல்லையா என்பது கேள்வி அல்ல, என்ன வகையான நித்தியம், சொர்க்கம் அல்லது நரகம் என்பது கேள்வி.

பூமியில் நம் காலத்திற்குப் பிறகு வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு முக்கிய பத்தி உள்ளது. "ஒரு பணக்காரன் இருந்தான், அவன் ஊதா மற்றும் மெல்லிய துணிகளை அணிந்து, ஒவ்வொரு நாளும் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தான். லாசரஸ் என்ற பெயருடைய ஒரு பிச்சைக்காரன் அவனுடைய வாயிலில் படுத்திருந்தான், அவன் புண்களால் மூடப்பட்டிருந்தான், பணக்காரனின் மேஜையிலிருந்து விழுந்ததை சாப்பிட விரும்பினான். நாய்கள் கூட வந்து அவனுடைய புண்களை நக்குகின்றன. பிச்சைக்காரன் இறந்த நேரம் வந்தது, தேவதூதர்கள் அவரை ஆபிரகாமின் பக்கம் கொண்டு சென்றனர். பணக்காரனும் இறந்து அடக்கம் செய்யப்பட்டான். நரகத்தில், அவர் வேதனையில் இருந்த இடத்தில், அவர்

Roman government, but surely, surely they wouldn't condone murder. Since Jesus had been guilty of no real crime and just a week earlier he had been quite popular when he came into the city with cries of 'Hosanna! Hosanna! Pilate thought that surely the crowd would request his release. But much to his surprise and dismay they cried, "Give us Barabbas, Give us Barabbas." It's Pilate's next question that's the focus of our study. In fear and anger and confusion, he asked "What shall I do, then, with Jesus who is called Christ?"

Pilate didn't realize it, but he was asking a question marked much larger than himself, much larger than its time. As long as men live, Pilate will be remembered as the man through whom life's central question is asked. "What shall I do with Jesus who is called the Christ?"

Notice the first person pronoun: What shall I do with Jesus? There are very few things in life that are inescapable. The old adage says, "Death and taxes are the only thing." No that's not right, there are precious few more and Jesus is one of those. For 2,000 years, he has been the central character of human history and because Jesus is at the heart of the universe, he is at the core of every human's agenda. The one truth about Jesus Christ that everyone agrees upon is this: He cannot be ignored. As the centuries have rolled by, men have answered him with love, some with contempt, some with scorn, others with disdain, some with astonishment, some with denial and some with affection, but all have answered. The biography of Jesus closes with these words, he says, "Lo, I am with you always even unto the end of the world."

Jesus Christ is still alive. He is not the figment of some imagination or the product of a fairy tale. He is not just a historical man. He is not the surprise founder of one of the world's great religions. He is alive. He is just at home here as he was in Capernaum. He is the same yesterday, today, and forever. If you let that sink in, then the question that Pilate asked years ago is just as pertinent and just as important today as it was then.

The question of whether Jesus was to live or die was more than a matter of concern for a Jewish Sanhedrin or a Roman procurator. No, the question of whether Jesus must live or die is answered in the heart, mind, of every man and in every woman. What will you do with this Jesus who is called Christ? You can look at that Crucifixion scene and you can see the specific choices in the lives and on the faces of hosts of characters there. Let me share with you four of those choices.

1. Choose truth or tradition.

Truth or tradition was the issue facing the chief priest and the Pharisees. In fact, this issue was the primary reason there was a cross. The Jews had been looking for a Messiah for centuries. It had been prophesied all the way through the Old Testament. Every day Jewish families by the

நிமிர்ந்து பார்த்தார், ஆபிரகாமை வெகு தொலைவில் பார்த்தார், லாசரஸ் அவர் பக்கத்தில் இருந்தார். எனவே அவர் அவரை நோக்கி, 'அப்பா ஆபிரகாமே, எனக்கு இரங்குங்கள், லாசரஸை அனுப்புங்கள், அவருடைய விரலின் நுனியை தண்ணீரில் நனைத்து, என் நாக்கை குளிர்விக்க, நான் இந்த நெருப்பில் வேதனைப்படுகிறேன். ஆனால் அதற்கு ஆபிரகாம், 'மகனே, உன் வாழ்நாளில் நீ நல்லவற்றைப் பெற்றாய் என்பதை நினைவில் கொள், லாசரு தீயவற்றைப் பெற்றான். ஆனால் இப்போது அவர் இங்கே ஆறுதல் அடைந்தார், நீங்கள் வேதனையில் இருக்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் தவிர, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய பள்ளம் சரி செய்யப்பட்டுள்ளது, இதனால் இங்கிருந்து உன்னிடம் செல்ல விரும்புவோர் முடியாது, அங்கிருந்து யாரும் எங்களைக் கடக்க முடியாது. அவர் பதிலளித்தார், "அப்படியானால், தகப்பனே, லாசரை என் தந்தையின் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள், ஏனென்றால் எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் உள்ளனர். அவர்களும் இந்த வேதனைக்குரிய இடத்திற்கு வராதபடி அவர்களை எச்சரிக்கட்டும்.' அதற்கு ஆபிரகாம், 'அவர்களிடம் மோசேயும் நபிமார்களும் உள்ளனர்; அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கட்டும்.' "இல்லை, தந்தை ஆபிரகாம், ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள்" என்றார். அவர் அவரிடம், 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவர் எழுந்தாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்' என்றார்" (லூக்கா 16:19-31) எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய பள்ளம் சரி செய்யப்பட்டது, அதனால் இங்கிருந்து உன்னிடம் செல்ல விரும்புவோர் முடியாது, அங்கிருந்து யாரும் எங்களைக் கடக்க முடியாது. அவர் பதிலளித்தார், "அப்படியானால், தகப்பனே, லாசரை என் தந்தையின் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள், ஏனென்றால் எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் உள்ளனர். அவர்களும் இந்த வேதனைக்குரிய இடத்திற்கு வராதபடி அவர்களை எச்சரிக்கட்டும்.' அதற்கு ஆபிரகாம், 'அவர்களிடம் மோசேயும்

thousands prayed for the coming of the Messiah but they supposed he would be some great military and governmental genius. They were looking for a new Moses or a Joshua or a David. They were looking for someone who was strong, a military genius on a white horse behind a chariot. He would lead the great forces to a conquest over the Romans. In other words, they were looking for what they wanted, not what God had proclaimed.

So in the fullness of time the Messiah came and he was hardly what they expected. Born in an animal stall there was no aroma of royalty, no political connections, no pedigree or no formal training. Why he wasn't even Judean, he was from Galilee. His closest friends smelled like fish and he kept the company of tax collectors and prostitutes. The masses loved him. They loved him because he loved them and because he spoke simple truths. He was truth but the "powers that be" expected tradition. To tamper with tradition is to always court the cross.

In Matthew 15 at the beginning of that chapter, Jesus condemned their little tradition that they had set up so Jewish people had neglect the care of their own parents by pledging their estates to the temple. Concluding in verse 6 some scathing remarks, "you have made void the word of God by your petty little traditions." In Matthew 23, he called the chief priests and Pharisees whited sepulchers "you're all painted on the outside, but inside you're full of dead men's bones."

Truth or tradition, it's a timeless issue, a timeless choice. The Pharisees were looking for what they wanted, not what God proclaimed and so do many of us. Over the centuries, denominations, sect, cults and groups and their leaders have painted pictures of Jesus that bear little resemblance to the real Son of God. During that same period individuals by the millions who never read a Bible, were telling you "Well my idea of God is..." or "I've always thought of Jesus as..." Just another way of choosing tradition over truth. Hear me. God does not honor perception. If he did, the Pharisees would have been fine. What God honors is truth.

What will you do with the real Jesus? Will you make him what you want him to be? Or, will you mold your life to who he is?

2. The choice of Christ or the crowd?

This was the choice that was specifically faced Peter. It's ironic that the crucifixion of Jesus was propelled by an angry crowd, a senseless mob. It's ironic because all throughout his ministry, Jesus was very popular with the crowds. The great Sermon on the Mount, the reason he was on a mountain is because he needed that amphitheater to be able to proclaim his message to such a huge host of people. (Matthew 5-7) Jesus took a handful of food and fed 5,000 men plus women and children. (Matthew 14) Zacchaeus climb up into a tree because he couldn't see, the crowd was

நபிமார்களும் உள்ளனர்; அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கட்டும்.' "இல்லை, தந்தை ஆபிரகாம், ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள்" என்றார். அவர் அவரிடம், 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவர் எழுந்தாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்' என்றார்" (லூக்கா 16:19-31) எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் இருப்பதால் லாசரை என் தந்தையின் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள். அவர்களும் இந்த வேதனைக்குரிய இடத்திற்கு வராதபடி அவர்களை எச்சரிக்கட்டும்.' அதற்கு ஆபிரகாம், 'அவர்களிடம் மோசேயும் நபிமார்களும் உள்ளனர்; அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கட்டும்.' "இல்லை, தந்தை ஆபிரகாம், ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள்" என்றார். அவர் அவரிடம், 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவர் எழுந்தாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்' என்றார்" (லூக்கா 16:19-31) எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் இருப்பதால் லாசரை என் தந்தையின் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள். அவர்களும் இந்த வேதனைக்குரிய இடத்திற்கு வராதபடி அவர்களை எச்சரிக்கட்டும்.' அதற்கு ஆபிரகாம், 'அவர்களிடம் மோசேயும் நபிமார்களும் உள்ளனர்; அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கட்டும்.' "இல்லை, தந்தை ஆபிரகாம், ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள்" என்றார். அவர் அவரிடம், 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவர் எழுந்தாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்' என்றார்" (லூக்கா 16:19-31) எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் இருப்பதால்

too great. (Luke) Just seven days earlier when he came to Jerusalem they were putting palm leaves down in his path crying out "Hosanna to the Son of God." In fact it was because of the crowd that Jesus lived as long as he did.

About two-thirds of the way through his ministry "the Pharisees said to one another, 'See, this is getting us nowhere. Look the whole world has gone after him!'" (John 12:19) Many times in the gospels, the crowds were ready to crown him king. But Jesus will never be crowned by a crowd. He is either enthroned or dethroned in the heart of each individual.

Do you remember how Peter followed at a distance after Jesus' arrest? He stood by a campfire warming himself and three different times he denied knowing the Lord. Why was that? It's a silly question, isn't it? It doesn't take a rocket scientist to figure it out. It was not the politically-correct position at that moment. There might have very well been a fourth cross on that hill called Calvary. At the very least it would have brought about surely a severe beating, Christ or the crowd? Peter took the crowd.

After the Resurrection, after Jesus saw him face to face and told him how much he loved him, after Jesus forgave him, after the Pentecost seven weeks later, after the coming of the Holy Spirit and after the coming of his church, that same Peter is such a force for Christianity, he's called in before those same leaders. He's threatened with his very life and they say, "Peter, what are you going to do?" The bottom line is he's got the same question again. Christ or the crowd? To his credit, this time Peter looks them squarely in the eyes and if you'll allow the paraphrase, he said, "I'll take the Christ, thank you." (Acts 4-5)

Every day you face the same question and so do I. The crowd is very fickle. We say America is a Christian nation. That's not supposing that the majority of Americans ever were Christians, but the Judeo-Christian ethic was everything that this country stood for, admired and valued. Today, quite frankly, being a Christian is generally viewed as being uncool, ignorant and politically incorrect. About the only thing that our society is intolerant of is for somebody who believes there is such a thing as absolute truth. It is totally unacceptable for somebody to stand up and say "I agree with Jesus that he is the way, the truth and the life. No you don't get to heaven any other way, only by him." How about you? Are you salt and light to a dying world? Or, do you choose like Peter to stand by your own little campfire, afraid and unnoticed?

3. Conscience or Caesar?

Pilate knew that this man was innocent, certainly innocent of any offense which would mandate execution. So when bombarded by accusations regarding this man as a traitor, Pilate called him inside and asked Jesus, "Are you a King?" Jesus looked calmly and said, "You've said it correctly, but my kingdom is not of this world." After their conversation,

லாசரை என் தந்தையின் வீட்டிற்கு அனுப்புங்கள். அவர்களும் இந்த வேதனைக்குரிய இடத்திற்கு வராதபடி அவர்களை எச்சரிக்கட்டும்.' அதற்கு ஆபிரகாம், 'அவர்களிடம் மோசேயும் நபிமார்களும் உள்ளனர்; அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கட்டும்.' "இல்லை, தந்தை ஆபிரகாம், ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து யாராவது அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள்" என்றார். அவர் அவரிடம், 'அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்காவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவர் எழுந்தாலும் அவர்கள் நம்பமாட்டார்கள்' என்றார்" (லூக்கா 16:19-31)

நித்தியம் பற்றிய ஐந்து அடிப்படை உண்மைகளை மேற்கண்ட உரையில் காணலாம்.

1. மரணம் உங்கள் இருப்பை

முடித்துவிடாது.

ஒரு மனிதன் இறந்தால், அவன் மீண்டும் வாழ்வான்? நீங்கள் உறுதியாக இருக்க முடியும். மரணம் என்பது பூமியின் பெரிய சமநிலை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் யார், உங்களிடம் என்ன இருக்கிறது என்பது எனக்கு கவலையில்லை, நீங்கள் அதில் இருந்து தப்ப மாட்டீர்கள். ஒரு ஏழை, சேரிகளில் வசிக்கும் ஒருவன், சில பிச்சைக்காரன் அல்லது வீடற்றவன் இறப்பதைப் பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டால், அது பதிவு செய்யத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு பணக்காரர் ஒரே இரவில் மாரடைப்பால் இறந்தார் என்று கேள்விப்பட்டால், நாம் வியப்படைகிறோம். ஏனென்றால், நாம் மக்களை அவர்களிடம் உள்ளவற்றுடன் தொடர்புபடுத்த முனைகிறோம். ஒரு பணக்காரரிடம் நிறைய இருப்பதால் அது நீண்ட காலம் நீடிக்கும். நான் உங்களுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன், நீங்கள் பணக்காரராக சாகப் போவதில்லை. நீங்கள் ஏழையாக சாக மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒரு மனிதனாக இறக்கப் போகிறீர்கள். உங்களிடம் இருப்பது ஒரு துளி கூட வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தாது. உங்கள் பூமிக்குரிய செல்வம், புகழ், கௌரவம் மற்றும் பதவி அனைத்தையும் மரணத்தில் விட்டுச் செல்கிறீர்கள். மரணம் என்பது பூமியின் பெரிய சமநிலை.

Pilate knew Jesus was no rebel. He was no insurrectionist or zealot. He wondered why this man was even appearing before him in the first place.

Matthew gives us a parenthetical note by recording "while Pilate was sitting on his judge's seat, his wife sent him this message, 'don't have anything to do with that innocent man for I have suffered a great deal today in a dream because of him.'" (Matthew 26:19) So Pilate made the decision, the initial decision to release him. As the Jews saw that decision unfolding and their plot being foiled, John the apostle records their response. "From then on, Pilate tried to set Jesus free, but the Jews kept shouting, 'If you let this man go, you are no friend of Caesar's. Anyone who claims to be a king opposes Caesar.'" (John 19:12) BAM! Do you know what that was? That was the sound of the door slamming on Jesus. That was the sound of the deciding blow.

For over a quarter of a century Judea had become a testing ground for future leadership in Rome. Like the old song says, "If you could make it there, you could make it anywhere." If a Roman procurator could stay there three or four years and appease the Jews and keep all things quiet, he would head back to Rome for a political promotion. If he couldn't make it there, he just kind of wandered off into obscurity. When Pilate heard those words, "If you are this man's friend, you are no friend of Caesar's." He could immediately picture word getting back to Caesar that here was a man, Pilate, who was opposing a group that was an offshoot of the Jews, somebody that was causing an insurrection; maybe it was going to be a lot of trouble. Pilate said, "What will it be, conscience or Caesar?" He chose Caesar.

We have the same choice. Our Caesar is that power, authority or influence, whose approval we think we need so desperately. Maybe it's your boss at work who holds the raise and promotion in one hand and a pink slip in the other asking you to compromise your integrity. It's the V.I.P. whose favor we think we must have and millions of times each day integrity is compromised, conviction is diluted and sometimes the pocketbook valued. Caesar is served, and Christ is crucified.

4. Submission or self.

Let's look at one more character in the crucifixion drama, a man by the name of Judas Iscariot. I believe in his heart we find the basic struggle and decision of life. I'm convinced that many people have a totally wrong impression of who Judas is. Most of us picture him totally and constantly as being some diabolical villain who wore a black hat, kept a cape over his face, hid in the shadows and was just the epitome of evil all of his life. I don't believe that's true. I believe that when Jesus went out to find 12 men, 12 apostles, he chose the best men that he could find and Judas was one of them. Educated and a Judean, he was probably

மரணம் உங்கள் இருப்பை முடிப்பதில்லை. நீங்கள் இறக்கும் போது உங்களுக்கு உணர்வு இருக்கும். இதை நான் சரியாகப் படித்தால், ஆபிரகாம், ஐசவரியவான் மற்றும் லாசரஸ், அவர்கள் யார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். உங்களுக்கு அடையாளம் இருக்கும். ஐசவரியவான் ஐசவரியவான், லாசரஸ் லாசரஸ், ஆபிரகாம் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு ஈசாக்கு. உண்மையில் நீங்கள் இன்னும் நீங்களாகவே இருப்பீர்கள். வெளிப்படையாக, ஓரளவு நினைவாற்றல் இருக்கும். ஆபிரகாம் பணக்காரனிடம், "நீ வாழ்ந்தபோது உன்னுடைய நல்லவைகள் இருந்தன என்பதை நினைவில் கொள்" என்று சொன்னதை கவனித்தீர்களா? மரணம் உங்கள் இருப்பை முடிப்பதில்லை.

சதுசேயர்கள் உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கை இல்லாத யூதர்களின் ஒரு பிரிவினர். அவர்கள் எப்பொழுதும் இயேசுவை தூக்கி எறிய முயன்றனர். எனவே அவர்கள் அவரிடம் "ஆண்டவரே, ஆசிரியரே, இதை எங்களிடம் கூறுங்கள். ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு மனைவி இருந்தாள், அவன் இறந்துவிட்டால், அவள் அவனுடைய சகோதரனை மணந்தால், அவன் இறந்துவிடுகிறான், பிறகு அவள் இன்னொரு சகோதரனை மணந்துகொள்கிறாள். சரி, அது 10 முறை நடக்கும் என்று சொல்லலாம். , பிறகு உயிர்த்தெழுதலில் அவள் யாருடைய மனைவியாக இருப்பாள்?" அவர்கள் கேள்வியை முடித்ததும், இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு இரண்டு பிரச்சனைகள் உள்ளன, நீங்கள் உண்மையில் கடவுளின் சக்தியை நம்பவில்லை, உங்களுக்கு வேதம் கூட தெரியாது" என்றார். "நான் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோரின் கடவுள்" என்று சர்வவல்லவர் கூறியதை நீங்கள் படித்ததில்லையா என்றார். அவர்கள் இறந்து நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் கூறினார். நான் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபின் கடவுள் என்று அவர் கூறவில்லை. "நான் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் கடவுள், நான்" நான் இறந்தவர்களின் கடவுள் அல்ல, நான்

the most qualified and best prepared of the 12. No, Judas' fate and his reputation came about as the result of a wrong decision in the ageless struggle, the choice of sovereignty, the choice over who rules. God or self.

As time passed, Judas became a shock witness of the outcome of his deeds. As he listens to the angry howls of this lynch mob, his heart begins to break. I don't think he bargained on the cross. So as Jesus is led up that hill; panic-stricken he sought to undo the deal by returning the blood money. He runs and throws it at the chief priests' feet. In their hypocrisy, those who paid it wouldn't take it back. Stricken by a wounded conscience, he mistakenly sought to undo the deed by turning to a hangman's noose.

Tell me, have you ever stopped to think if Judas could not live without the Christ, why didn't he choose to live for him? The answer is simple. He had no intention of living without Jesus. He wanted to take him, but not too seriously. He wanted to keep Jesus and lose nothing, in fact even gain 30 pieces of silver. He was willing to follow Jesus, but on his own terms, it was conditionally. He wanted that middle ground. Judas sought to cling to Christ in one hand and 30 pieces of silver in the other. That choice is still there. God or self? One of them has to be crucified.

Paul said what is at the very heart of the whole gospel message, "I am crucified with Christ, nevertheless I live, yet not I, but Christ lives in me." (Galatians 2:20) You can confess and be baptized, but until you make the decision in your heart to crucify self and let Christ reign, you will not know the joy and the fruit of Christianity.

Do you know who the most miserable people in the world are? Growing up, I was always told it was the sinners, those who were out there living the lascivious life, partying and having a high time. But they are not the most miserable people in the world. Don't misunderstand. Eventually what they involve themselves in will catch up to them. It's a hollow life which leads to emptiness. It leads to total rejection and dejection. But they aren't the most miserable people in the world. The most miserable people in the world are the ones like Judas who stand on that middle ground and try to hold on to the cross in one hand and the world with the other. By straddling that divide, that nobody can straddle, they're constantly torn apart inside. Submission or self, that's what you've got to answer when you face the question, what shall I do with Jesus who is called the Christ.

Isn't it amazing? Pilate asked that question almost 2,000 years ago and yet it still echoes through the years. The basic choices, truth or tradition, Christ or the crowd, conscience or Caesar and submission or self are all still there. What's your decision? What will you do with this Jesus who is called the Christ?

Sadly, when the crowd heard that question, they under the leadership of the chief priests and the Pharisees, started to

உயிருள்ளவர்களின் கடவுள். மரணம் உங்கள் இருப்பை முடிப்பதில்லை.

2. உடனடி பிரிவினை ஏற்படும்.

உடனடி பிரிவினை ஏற்படும். ஐசுவரியவான் மற்றும் லாசரிடமிருந்து மட்டுமல்ல, நான் அதை சேகரிக்கிறேன். மத்தேயு 25, செம்மறியாடு மற்றும் வெள்ளாடுகளை இரண்டு தனித்தனி குழுக்களாகப் பிரிப்பதைப் பற்றி இயேசு பேசுகிறார், உள்ளே வந்து ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுபவர்கள் மற்றும் வெளியேற்றப்படுபவர்கள். எங்கள் அன்பான சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள் மக்களை நரகத்திற்கு அனுப்புவார் என்று சிலரால் நம்ப முடியவில்லை என்பதை இப்போது நான் அறிவேன்.

எனது பைபிளை முழுவதுமாக தேடிப்பார்த்தேன். கடவுள் யாரையும் நரகத்திற்கு அனுப்புகிறார் என்று பைபிள் கூறும் எந்த இடத்தையும் நான் வேதத்தில் காணவில்லை. நான் நேர் எதிர் கண்டேன். "கடவுள் பொறுமையாக இருக்கிறார், யாரும் அழிவதை விரும்பவில்லை." (2 பேதுரு 3:9) இந்தப் பழைய உலகம் இன்றும் நிலைத்திருப்பதற்கு ஒரே காரணம், இன்று யாரோ ஒருவர் இயேசுவிடம் வரப்போகிறார் என்பதை கடவுள் அறிந்திருப்பதாலும், அவர்களை ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக அவர் விரும்புகிறார் என்பதாலும் மட்டுமே. கடவுள் கூறுகிறார், "... துன்மார்க்கரின் மரணத்தில் நான் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை..." (எசேக்கியேல் 33:11) நான் கடவுளை விட மிகக் குறைவான ஒரு வழி என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். துப்பாக்கிகள் மற்றும் வெடிகுண்டு பொறிகளுடன் யாரோ ஒரு பயங்கரவாதியாக விமானத்தில் ஏறியதை நான் படித்த நேரங்கள் உள்ளன, ஒருவேளை அவர்கள் ஒரு ஜோடி பணயக்கைதிகளைக் கொன்றுவிட்டு மீதியைப் பிடித்து வைத்திருப்பார்கள். எப்போதாவது ஒரு SWAT குழு வரும், அவர்கள் அவர்களை சுடுவார்கள், அவர்களை அங்கேயே சுடுவார்கள். நான் அதைக் கேட்கும்போது என்னில் ஒரு பகுதி இருக்கிறது, நான், "ஆம். நல்ல. மற்றபடி அவர்கள் நீதிக்கு வரமாட்டார்கள் என்று நான்

chant "Crucify Him, crucify Him, crucify Him!" I hope your response is different. Jesus said in Matthew 10:32, "Whoever confesses me before men, the same will I confess before the Father." He said in Mark 16:16, "He that believes and is baptized will be saved, he that believes not will be condemned."

Today, that most important question is before you. "What will you do with Jesus who is called the Christ?" If you have never answered that in the larger sense, if you've never said, "I know he is the Son of God, I'll confess that, I'll confess it right now, then now is the time. I want to be baptized, symbolically burying my old sinful self into a watery grave to be raised to walk in a newness of life." I hope your answer will not be like the crowd by saying "crucify him again. Crucify him again."

Those of you who have committed your life to Christ, would you examine those four basic choices that are wrapped up within that question? Would you look deep within your heart and ask yourself am I painting a picture of a Jesus I want or am I following the truth? Am I really listening to the siren call of the crowd or am I standing firm in a dying world that needs someone who will stand? Ask yourself the question, is my conscience leading me or am I bowing before some Caesar somewhere? Finally, have I surrendered to him? Or, are you really calling your own shots. Were you once faithful in Christ but now need to recommit, to ask God to forgive you once again as he's willing to do and to receive the strength from that cross to get up and walk again with the true self. Then today is the day for that commitment. Don't delay. Today is the day for salvation. Amazing Grace #1277 Steve Platt August 25, 1996

Chapter 5

Where Did the Ax Head Fall?

At a first glance this question might not be considered one of the greatest questions ever asked or any significance or implications to your life. But by the time we're finished, perhaps, you will see some things that are extremely important in your walk with God.

Elisha is the great prophet in Israel, the successor to his mentor, Elijah. Elisha has begun a school for future prophets. It has grown to the point that their present facility was too small. So they've gone to a new site and begun clearing land for the new facility.

"The company of the prophets said to Elisha, 'Look, the place where we meet with you is too small for us. Let us go to the Jordan, where each of us can get a pole; and let us build a place there for us to live.' And he said, 'Go.' Then one of them said, 'Won't you please come with your servants?' 'I will,' Elisha replied. And he went with them. They went to the Jordan and began to cut down trees. As

பயப்படுகிறேன். ஏனென்றால், கடவுள் அல்ல, ஒரு துன்மார்க்கனின் மரணத்தில் என் கடவுளுக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. ஏன் தெரியுமா? ஏனென்றால் அந்த துன்மார்க்கன் இறக்கும் போது, அவன் அல்லது அவள் தொலைந்து போனான். கடவுள் யாரையும் நரகத்திற்கு அனுப்புவதில்லை. யாராவது இயேசு கிறிஸ்துவையும் பரலோகத்தையும் நிராகரித்தால், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கண்டித்து நரகத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

"ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரை அனுப்பும் அளவுக்கு உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்." (யோவான் 3:16) அடுத்த வசனம், "அவர் உலகத்தைக் கண்டிக்க வரவில்லை, தம்மூலம் உலகைக் காப்பாற்ற வந்தார்" என்று கூறுகிறது. மக்களே, இந்த எண்ணத்தை உங்கள் மனதில் இருந்து அகற்றுங்கள். உங்கள் மரணத்தின் போது கடவுள் உங்களை மரணத்தின் ஏதோவொரு மண்டலத்திற்கு அனுப்பத் தேர்ந்தெடுப்பார் என்பதல்ல, நீங்கள் இப்போது உங்களுக்காக மரண வாழ்க்கை முறையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளீர்கள். அந்த மகத்தான நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கடவுள் செய்யப் போவதெல்லாம், ஆண்களும் பெண்களும் தங்களுக்குத் தாங்களே செய்துகொண்டிருக்கும் தேர்வுகளை அறிவிப்பதே. அதுதான் யதார்த்தம். கடவுள் யாரையும் நரகத்திற்கு அனுப்ப விரும்புகிறார் என்று நீங்கள் நினைத்தால், சிலுவையை மீண்டும் பாருங்கள். நம் தேவன் யாரையும் உறுதிசெய்ய தனது வழியை விட்டு வெளியேறுவார் என்பதற்கு எப்போதாவது ஆதாரம் இருந்தால், எல்லோரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன், அது இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையில் தான்.

3. ஒவ்வொரு மனிதனின் நித்திய விதியும் மாறாதது.

சொர்க்கமும் நரகமும், சொர்க்கமும் வேதனையும் பொதுவானதாக இருந்தால், அது அவர்களின் மாற்ற முடியாத

one of them was cutting down a tree, the iron ax head fell into the water, 'Oh, my lord,' he cried out, 'it was borrowed!' The man of God asked, 'Where did it fall?' When he showed him the place, Elisha cut a stick and threw it there, and made the iron float. 'Lift it out,' he said. Then the man reached out his hand and took it." (2 Kings 6:1-6)

Most of us haven't spent a lot of time as lumberjacks, but you can picture the scene. Most of the men have handled an ax at one time or another and you know that the centripetal force from swinging that ax over and over again eventually loosens the ax head. So as this young seminarian lumberjack began to swing away, on one swing, the ax head loosened to the point that it flew off the handle and into the river. It's a simple story, and in it the prophet asked a very simple question. In verse six, he inquires, "Where did the ax head fall?"

From that question, I want to make a spiritual application. Much more can be learned than the fact that one day a long time ago, he made a piece of iron float. The God who created a trillion galaxies and who put everything on the face of this earth, who came to this earth in the form of His Son, who healed the sick and cured the lepers, who made the lame to walk, the God who is going to come back again and melt all of creation in a fervent fire, didn't need to go out of his way to show me that a five-pound piece of iron could float. No, I think this ax head stands for something.

The ax head represents the POWER GOD WANTS TO CHANNEL THROUGH YOUR LIFE. In other words, the ax head represents the tools that God places in your hands to effectively do his work. This young seminarian lumberjack, like the Christian today, was applying his presence and his effort to do something worthwhile for God. But he found out that without an ax head, the presence and the effort weren't enough. You don't cut down trees without the ax head being in place and being sharp. I think this lesson is going to hit home with lots of folks today.

The very fact that you are reading this lesson indicates where your interest and your efforts are. But how many trees are you felling for God? How productive are you in your Christian life? How satisfied are you right now with the fruit of your labor? See many Christians just like this young student. They've lost their ax head. They're not what they could be. They're not what they should be. In many cases, they're not even what they used to be. There's a lot of effort expended, but such little fruit received. Oh, they still go through the motions, still swing and swing and swing and rub elbows with real lumberjacks. They talk about the days when the trees used to fall. That was something, but not many trees are falling for them now. No fruit, no power, no joy, they've lost the ax head.

It reminds me of a story I heard about a young lumberjack who went into a camp as a rookie. The first day, he was

நிலைப்பாடு, கருணை கல்லறைக்கு முன் வருகிறது. நான் எனது பைபிளைத் தேடிப் பார்த்தேன், இறந்த பிறகு சொர்க்கத்தில் தங்களுக்கோ அல்லது வேறு எவருக்கோ பணம் செலுத்தவோ அல்லது ஜெபிக்கவோ முடியும் என்பதற்கு முற்றிலும் செல்லுபடியாகவில்லை. உண்மையில் பணக்காரன் மற்றும் லாசரஸைப் பற்றிய கதையில், ஆபிரகாம் அந்த பணக்காரனைப் பார்த்து, கிரேக்க காலத்தில், "நம்மிடையே எந்த மனிதனும் நீடிக்க முடியாத இடைவெளி இருந்தது மற்றும் இன்னும் உள்ளது" என்று கூறுகிறார். ஒரு வகையில் பணக்காரன் செய்த பள்ளத்தை கடவுள் தோண்டவில்லை. அவர் தனது வாழ்நாளில் அதைச் செய்தார். அவர் லாசரஸ் போன்றவர்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழ்ந்தார், இல்லையா? அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதும், "லாசரஸ், நான் இங்கே இருக்கிறேன், நீ அங்கே இருக்கிறாய், நீ என்னை தொந்தரவு செய்யாதே, நான் உன்னைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டேன், ஒரு ஏழை முதியவருடன் நான் எதுவும் செய்ய விரும்பவில்லை. உன்னைப் போன்ற கேவலம்."

நான் ஏற்கனவே சில அர்த்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளேன் மற்றும் பல வழிகளில் எதிர்கால வாழ்க்கை என்பது நிகழ்கால வாழ்க்கை மட்டுமே தொடர்கிறது. எனக்கு சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், வேதனையில் கூட, நரகத்தில் கூட, பணக்காரர் லாசரை ஒரு பிச்சைக்காரனாகவும் வேலைக்காரனாகவும் பார்த்தார். அவர் ஆபிரகாமைப் பார்த்து, "ஆபிரகாமே, லாசரை அங்கே இறங்கி, எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து, அந்தத் தண்ணீரை இங்கே கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்" என்றார். அவர் இன்னும் அவரை ஒரு வேலைக்காரராகவே பார்த்தார். ஒவ்வொரு மனிதனின் நித்திய விதியும் இறந்த பிறகும் மாறாது.

4. நீதிமான்கள் ஆறுதல் பெறுவார்கள்.

அந்த பணக்காரரின் பெயர் நமக்குத் தெரியாதது தற்செயலானது என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன், ஆனால் லாசரஸின் பெயர் அவர் இறப்பதற்கு முன்பே

prepared, ready and gung ho when he went out. All day long he worked up in the great northwest and by the end of the day he had felled 20 huge trees. When he got back in camp around that campfire, he was bragging about how well he did. One of the veteran lumberjacks put his arm around him and said, "You know I believe 20 might be a first day record for a rookie." He continued "Top men around here do 30 trees a day. You keep it up, I believe in a short period of time, you'll be right there." The next day that rookie lumberjack eager to impress, got up 15 minutes earlier, he cut 15 minutes off his lunch hour, he pounded and hammered and sawed away. Finally, when he finished at the end of the day, only 18 trees had been felled. He was rather depressed. He said, "I'll get up 30 minutes earlier tomorrow, I'll work all the way through my lunch hour." The third day, only 16 trees had fallen. By the end of the week, he was down to about a dozen. Swallowing his pride, he kind of moped his way into camp and he talked to that veteran lumberjack and said, "I don't understand." He said, "The harder I try, the be-hinder I get." The veteran lumberjack asked, "Have you taken the time to sharpen your ax head?" The young man looked up, rolled his eyes, sighed and said, "No. I didn't take time to sharpen the ax head because I had so much to do."

Folks, I believe if God were to lean over right now and whisper something in many of our ears, something he would whisper in the ears of preachers, elders, deacons, Bible school teachers, counselors and ministry workers, he would whisper, "Have you taken the time to sharpen your ax head?" He might even ask, "Have you taken time to see if it's still in place?" Have we just keep swinging and swinging and swinging and wondering why we're not getting anywhere.

See if we've lost the ax head or if the ax has become dull, our work becomes very difficult because it's not designed to be that way. If you've lost the ax head, the joy of fruitfulness for God is ebbed. Your prayer life becomes stagnant. The zealotness, the earnestness is gone. The joy of being in Christ, which is supposed to be like a fountain welling up inside of us, just dries up. We don't see any fruit.

I thought about another story I read about some time ago at a university in the northwest. It involved lumberjacks as well, it was a study on motivation. The psychology department took two groups of lumberjacks. They paid one group of men the same price that they had been making, the same wage, to just go what they had always done—just chop down trees. The second group was told "We want you to use the flat edge, the blunt edge of the axe but we'll pay you twice your regular wage. We just want you to pound it against the tree, just keep going. Do it as long as you want; we'll pay you double wages." The test group using the blunt edge of the axe had all quit within half a day. As the last lumberjack from that test group was walking away, he was shaking his head. In his exit interview he said, "Money, or

எங்களுக்குத் தெரியும். முக்கியமானவர் யார் என்பதை கடவுள் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதை இது போன்றது எனக்கு உணர்த்துகிறது, இல்லையா? பணக்காரர் இறந்தபோது அவருக்கு ஒரு விரிவான இறுதி சடங்கு நடத்தப்பட்டதாக இப்போது நான் சந்தேகிக்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் மலர்கள் மற்றும் அவரது பெயரில் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு நினைவுச்சின்னங்கள் இருந்தன, அவை அநேகமாக ஜெப ஆலயத்தை வரிசைப்படுத்தியிருக்கலாம்; மேயர் அங்கே இருந்தார், ஒருவேளை ஜெருசலேமின் வழக்கறிஞராக கூட இருக்கலாம். அவரது இறுதிச் சடங்கிற்கு அனைவரும் அங்கு இருந்ததாக நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் லாசரஸைப் பற்றி அவர் இறந்துவிட்டார் என்று கூறுகிறது. அவர் புதைக்கப்பட்டார் என்று கூட சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவரை பழைய பாட்டர் வயலில் தூக்கி எறிந்தார்கள் என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஆனால், லாசரஸின் இறுதிச் சடங்கில் செல்வந்தரிடம் இல்லாத ஒரு விஷயம் இருந்தது என்பதை நான் அறிவேன். அவருக்கு தேவதைகள் இருந்தனர். தேவதூதர்கள் அவரை ஆபிரகாமின் மார்பில் கொண்டு சென்றனர். திடீரென்று அவர் வசதி படைத்தவர்.

இதை நான் பலமுறை இறுதி ஊர்வலங்களில் சொல்லிவிட்டேன், ஆனால் நீங்கள் உயிருடன் இருக்கும் போது இதை கேட்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், சரியா? நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் எடுக்கும்போது, நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய முக்கியத்துவத்தின் ஒரே மரணத்தை நீங்கள் ஏற்கனவே அனுபவித்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாம் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? (ரோமர் 6:3) அதுதான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் காக்கும் சக்தி. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, நாம் அவரை அணிந்துகொள்கிறோம் என்று கலாத்தியர் 3 கூறுகிறது. 1 தெசலோனிக்கேயர் 4:14 கூறுகிறது, ஏனென்றால் "இயேசு மரித்து

no money, this is no fun. When I swing the ax, I have to see the chips fly." A lot of us become worn and tired and weary and even bored because we're swinging the ax, but we're not seeing the chips fly. No fruit, no results, no joy.

Some simple observations from the story of the ax head

1. *The ax head was borrowed.*

It wasn't the property of the one who was using it. "As one of them was cutting down a tree, the iron ax head fell into the water 'Oh, my lord,' he cried out, 'it was borrowed!'" (2 Kings 6:5) What need to understand that our spiritual ax head, that cutting edge that God wants us to have, is the power we have to minister joyfully to others, the power that we are going to have to teach others to share our faith with Christ, the power that God is going to give us to overcome temptation and the power that we are going to have to lead our families in a righteous way. It's not a personal power. It is a God-given power. It is borrowed in a sense. You don't work up this power through psychology or build it up through your own willpower. It's a divine power that comes from Jesus Christ and his spirit living in you. It's a gift from God. It's not your power or my power, it's God's power.

Some Jews had returned home to Israel from Babylonian captivity eager to rebuild their temple. Just like a lot of us, they got started, laid the foundation and then they got tired. They lost their ax head. For 16 years, not one stone was turned as they left the foundation in place. Zechariah was a prophet sent back when the Jews had been released from Babylonian captivity. He said, "We can't just stop with the foundation, let's start building the temple." The people were all discouraged saying, "It was hard work just to do the foundation. We don't think we can ever build the whole temple." God told Zechariah "So God said to me ...'Not by might nor by power, but by my spirit,' says the Lord Almighty." (Zechariah 4:6) God told Zechariah, your arms aren't strong enough, your minds aren't smart enough, your hearts aren't courageous enough and your plans aren't good enough. If the temple is ever rebuilt, it will be because my Spirit causes it to happen.

The Spirit of God is the keen, sharp edge of the ax head. That's the difference. The power that you have to resist temptation, to share your faith or to influence your family for Christ, it's not a power created by your own energy, it is the gift you receive when you came to Christ. It's a borrowed power. Don't dare lose sight of it, ignore it or lose it. If we lose it trying to take on this world without God's power through his Holy Spirit, it's like trying to fell a great redwood by beating it with the ax handle. You get nowhere fast. It's a borrowed power.

2. *The ax head was lost.*

While he was working the ax head slipped off the handle and fell into the water. It was lost. Where do we lose our spiritual ax heads in our walk with God? Has anybody ever lost it in the waters of worldliness? Has anybody swung it

உயிர்த்தெழுந்தார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம், எனவே அவரில் நித்திரையடைந்தவர்களைக் கடவுள் இயேசுவுடன் கொண்டு வருவார் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்." "அவரில்?" என்ற அந்த இரண்டு சிறிய வார்த்தைகளை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? கேள்வி இல்லை: நீங்கள் தூங்கப் போகிறீர்களா? நீங்கள் இறக்கப் போகிறீர்களா? இறைவன் நீண்ட நேரம் காத்திருந்தால், எல்லோரும் இறந்துவிடப் போகிறார்கள். கேள்வி: நீங்கள் அவரில் தூங்கப் போகிறீர்களா? நாம் கிறிஸ்துவுடன் மூழ்கி, ஞானஸ்நானம் பெற்று, புதிய வாழ்வில் நடக்க எழுப்பப்படும்போது, நாம் அவரில், கிறிஸ்துவாக மாறுகிறோம். எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லாத ஒரே மரணமாக நாங்கள் இறந்துவிட்டோம். நாம் உறங்கும்போது, ஆறுதலையும் அமைதியையும் அனுபவிக்கும்படி எழுப்பப்படுவோம் என்று வேதத்தின் வாக்குத்தத்தம் நமக்கு இருக்கிறது.

5. அநியாயம் செய்பவர்கள் வேதனையை அனுபவிப்பார்கள்.

வேதனையில், ஒரு சொட்டு குளிர்ந்த நீர் கூட பிச்சை எடுக்கும் அளவுக்கு பிச்சைக்காரனாக மாறியது பணக்காரன். நான் நரகத்தை வரைபடமாகவோ அல்லது உடல் ரீதியாகவோ விவரிக்க முயற்சிக்கவில்லை. நாங்கள் இப்போது படித்தவற்றிலிருந்து, பணக்காரர் வேதனையில் இருந்தார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் புறக்கணித்த வாய்ப்பை நினைத்து வேதனைப்பட்டார். தனக்கு நேர்ந்த அதே கதி, தன் சகோதரர்களின் தலைவிதியை அறியும் வேதனை அவருக்கு இருந்தது.

நரகம் எப்படி இருக்கும் என்பதை வரையறுக்கப்பட்ட மனதுடன் என்னால் விவரிக்க முடியாது. ஆனால் இயேசு தனது போதனைகள் முழுவதும் நரகத்துடன் தொடர்ந்து தொடர்புபடுத்தும் மூன்று விஷயங்கள் இருந்தன. அவர் நெருப்பு, அழுகை மற்றும் பற்கள் கடித்ததைப் பற்றி பேசுகிறார். நம்மில் எவரேனும் அப்படி நடந்துகொள்வது ஒரு பொருட்டல்ல அல்லது அது இல்லை என்பது எவ்வளவு முற்றிலும்

in the rivers of ritual? Has anybody lost your ax head in the creek of criticism? Did it fly off into the pond of prayerlessness, or the stream of secularism? Is your ax head in the swamp of self-satisfaction? It can go any number of places. But if we have lost it, what are we going to do about it? There's nothing sadder than losing the power that God wants his servant to have. The ax head was lost.

3. There was a concern over its lost.

As soon as he realizes it was gone, Elisha's helper cried out, "Oh, my lord." He was distressed. I venture to say that there's not a one of us whose walk with God hasn't had at one time or another to go look for their ax head. There are times that we've got to stop and re-check our priorities. When we realize something is missing we've got to repent and we've got to start again. If you've never done that, I suggest that you start looking for your ax head because you've lost it and don't know it. You see there's concern when it's lost. It thrills me that this fellow was greatly disturbed over losing it.

Too many times we go through religious rituals, go through the activities and say the right things, act the right way, we've got it so down pat and we don't even realize we've lost the ax head. We don't expect anything great from God and we don't ask anything great from Him. If the biggest thing we ask from God is to bless our meals, then it's possible for us to go through life and to lose that power and not even know it.

It's not what is done for God that matters nearly as much as what is done by God through us. I think we miss that point a lot of times. We all want to do something for God, but that's not nearly as important as what's done by God. So many times we substitute activity for productivity. We say, "Well, I've done this for God, I've done that for God or I've gone over there for God." We need to stop and ask: "Have I done it in and with the power of God?"

Activity isn't always productivity. We stay busy doing things, things for the church and things for other people. But, we also need to stop and ask: "Am I doing things for God, or is God doing things through me?" The former is good, but the latter is much better. The former, doing things for God, creates activity. But the latter, lets God creates productivity. Productivity occurs when the ax head is in place and sharp. I don't want to pray, "God, bless what I am doing." I want to pray, "God, show me what you're doing, and make sure I'm in that blessing."

4. The ax head was found where it was lost.

When the helper said, "My lord, I've lost the ax head and it's borrowed," the man of God (that's Elisha) asked, "Where did it fall?" When he showed him the place, Elisha cut a stick and threw it there and made the iron float." Now folks, I know it's simple, but look at this. The ax head was found right where it was lost. Spiritually, that's the same way it is with our walk with God. If you've lost your spiritual ax

தற்பெருமை.

நாம் யார், எங்கு செல்கிறோம் என்பதைப் பற்றி நாம் அனைவரும் சில தீவிரமான கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும்.

எதிர்காலத்தை

கருத்தில்

கொள்ளுங்கள்."இப்போது

நற்செய்தி"யிலிருந்து விலகி நித்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் சிந்தியுங்கள். மனிதனை இப்போதே சிந்திக்க வைப்பதே பிசாசின் பழமையான கருவி. மூன்று நாள் வேட்டைக்குப் பிறகு ஏசா உள்ளே வந்ததும், ஜேக்கப் ஸ்டீட்

சமைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, "எனக்கு கொஞ்சம் ஸ்டீயு சாப்பிடுங்களேன், ஜேக்கப்" என்று சொன்னது

நினைவிருக்கலாம். ஜேக்கப், "சரி, ஆனால் எனக்கு உங்கள் பிறப்புரிமை வேண்டும்." ஏசா அப்படி நினைத்தார் என்று

நினைக்கிறீர்களா? அவர் நிரந்தரமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் நினைத்தார், எனக்கு பசிக்கிறது, எனக்கு இப்போது அது வேண்டும். தாவீது தன் கூரையில் நின்று கீழே பார்த்தபோது

பத்சேபாளைப் பார்த்தபோது என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்? அவர் நீண்ட காலத்தைப் பற்றி யோசித்ததாக

நினைக்கிறீர்களா? அவர் ஏதேனும் விளைவுகளைப் பற்றி, குறிப்பாக ஏதேனும் நித்திய விளைவுகளைப் பற்றி

யோசித்ததாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அவன் நினைத்ததெல்லாம் எனக்கு அந்தப் பெண் வேண்டும், எனக்கு அவள் இப்போது வேண்டும். கடவுளின் மகனைக் காட்டிக் கொடுத்தபோது யூதாஸ்

நினைத்ததெல்லாம், ஒரு ஆண் குழந்தைக்கு மீண்டும் யூதாஸ் என்று பெயரிட மற்றொரு குடும்பம் இருக்காது என்ற உண்மை அல்ல.

30 வெள்ளிக் காசுகள் இப்போது நன்றாகச் செலவழிக்கும் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

நான் கேட்டதிலேயே மிகப் பெரிய மற்றும் எளிமையான கூற்றுகளில் ஒன்று பவுலுக்கு உள்ளது, "எனவே நாம் காணக்கூடியவைகளை அல்ல, காணப்படாதவைகளையே பார்க்கிறோம். ஏனென்றால், காணக்கூடியவை தற்காலிகமானவை. காணப்படாதவை

head this morning, you're going to find it in the same place you lost it.

Remember the parable of the Prodigal Son? Where did the boy go to find the ax head? He went right back where he left it. He left it at home when he walked out and went to a far country. When he came to himself, he went home and there it was. Do you know where some of you need to go to find your ax head? Some of you need to go get your dusty Bible off the shelf and read it. Some of you need to go to that quiet place you had one time. You need to get on your knees and pray again because it's been a long time. That's where you left your ax head. Some of you need to return to your spouse.

Matthew 18 says, "Sometimes, we left our ax head with another brother." It doesn't have to be in your immediate family. Reconcile with a brother before you worship. Why? Because until you do, you've lost your ax head. You've lost your source of spiritual power. Some of us just need to humble ourselves before God, the Father, because our stubborn pride has sapped away our spiritual power. "Where did you lose it?" That's where it's going to be found. I don't know where you've left your ax head, but you know where it was. Go there, that's where you will find it.

5. The one who lost it had to be the one who retrieved it.

After it was floating, Elisha looked at the man and said, "Lift it out." Then the man reached out his hand and took it." You say, "What's the significance of that?" You are responsible for your ax head. No one can relieve you of that.

You see the prophet said, "You go in the water and pick it up for yourself." The good news is, if you make that determination, that's exactly what you can do. To me one of the most amazing concepts in all Scripture is that God gives us the power to choose. God has chosen only to use human beings to accomplish his will for the most part. Incredibly, he gives us the power of choice to determine how much power from him is going to be channeled through us. Yet, by one thought, word or choice, we determine whether any power will go through us. As long as you choose to let the ax head stay in the water, that's where it will stay. If you choose to pick it up. God can bless your life in a mighty way. Amazing Grace #1274 Steve Flatt, July 28, 1996

Chapter 6

Where is the Lamb?

We're going to travel to one of the most remarkable and emotional scenes in all of human history. God gives Abraham an incredibly bizarre command. "Some time later God tested Abraham. He said to him, 'Abraham!' 'Here I am,' he replied. Then God said, 'Take your son, your only

நித்தியமானவை.' (2 கொரிந்தியர் 4:18) இன்றிலிருந்து 100 வருடங்கள் திரும்பி வந்து நீங்கள் நிற்கும் இடத்தில் நிற்க முடிந்தால், நீங்கள் இப்போது காணக்கூடிய எதையும் நீங்கள் பார்ப்பீர்களா என்பது எனக்கு சந்தேகம். நீங்கள் அதைப் பார்க்க முடிந்தால், அது தற்காலிகமானது. உங்களால் பார்க்க முடியாவிட்டால், அது நித்தியமானது. அந்த கண்ணுக்கு தெரியாத விஷயங்கள் கடவுளின் அன்பு போன்ற விஷயங்கள். அதனால்தான் கடவுளின் அன்பிலிருந்து எதுவும் நம்மைப் பிரிக்க முடியாது. (ரோமர் 8:35) அல்லது தேவாலயத்தைப் போல, கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் முழு சபையின் மீதும் தங்கள் கண்களை வைக்க முடியாது. பாதாளத்தின் வாயில்கள், கல்லறை, தேவாலயத்திற்கு எதிராக வெற்றிபெறாது. உங்கள் ஆத்மாவும் கண்ணுக்கு தெரியாதது. உடல் எங்கிருந்து வந்தது மண்ணுக்குத் திரும்பப் போகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம், ஆனால் உயிருட்டும் ஆத்மா அல்ல, நம் ஒவ்வொரு உடலுக்கும் உயிர் கொடுக்கிறது. உண்மையான நீங்கள், எங்கோ நிரந்தரமாக வாழப் போகிறீர்கள். **எதிர்காலத்தின் வெளிச்சத்தில் சிந்தியுங்கள்.**

வேதத்தின் வெளிச்சத்தில்
நடக்கவும். பணக்காரர் இரண்டு
தவறுகளைச் செய்தார், அவர் சுயநலவாதி, நம்மில் பெரும்பாலோர் இருக்க முனைகிறோம், மேலும் அவர் கடவுளின் எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் சக்தியைக் குறைத்தார். அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால், கடவுளின் வார்த்தை அவரை மாற்றியிருக்கும். "உன்னால் எனக்கு உதவ முடியாவிட்டால் என் சகோதரர்களிடம் யாரையாவது அனுப்பு" என்று அவர் சொன்னது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அதற்கு ஆபிரகாம், "அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்கட்டும்" என்றார். அவர் கூறினார், "ஓ, அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிசாய்க்க மாட்டார்கள், ஆனால் யாராவது மரித்தோரிலிருந்து திரும்பி வந்தால், அவர்கள் கேட்பார்கள்." "மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்கள் என்றால், மரித்தோரிலிருந்து மீண்டு வந்த

son, Isaac, whom you love, and go to the region of Moriah. Sacrifice him there as a burnt offering on one of the mountains I will tell you about." (Genesis 22:1-2)

Now folks, that seems bizarre to us, but there is no way that we can begin to adequately appreciate how it impacted Abraham. We're going to study more about this in a moment, but remember Abraham and Sarah had been childless. He waited more than a quarter of a century for this child. It was a promised child. Another thing you may not appreciate is that when God called Abraham to go into this land of Canaan, all of the Canaanite people were child-sacrificing people. I've stood at Megiddo and saw the round altar where the Canaanites who lived at Megiddo sacrificed their little children. There's another altar outside the gates of Jericho, the same thing. Jehovah God was the only God of antiquity who said, "No! Human life is precious to me. Don't you dare shed man's blood." Now, God wants the wonder boy sacrificed!

But despite a lack of understanding, Abraham responded with obedient faith. Early the next morning Abraham got up and saddled his donkey. He gathered the servants, took Isaac and left. When they came to the foot of Mount Moriah, Abraham told the servants to stay while he and Isaac ascended the mountain to worship. The question that we're going to consider came as the two of them started up that mountainside.

"Abraham took the wood for the burnt offering and placed it on his son Isaac and he himself carried the fire and the knife. As the two of them went on together, Isaac spoke up and said to his father Abraham, 'Father?' 'Yes, my son?' Abraham replied. 'The fire and wood are here,' Isaac said, 'but where is the lamb for the burnt offering?' (Genesis 22:6-7)

Can you imagine? If ever a question cut into a man's heart, this was it. That boy who had worshipped so many times with his father automatically knew what was missing. The boy who so loved and so trusted his dad that the last possibility to cross his mind was that his would be the throat that would be slit and his would be the blood to flow over the woods. That boy with innocent eyes looked into his father's and said, "Where is the Lamb?" Obviously, Isaac was asking more than he knew. God was calling his father, Abraham, to sacrifice more than he ever had before.

I think Genesis 22:1 is one of the great understatements in the Bible. Do you see how it began? Sometime later God tested Abraham. Test? Test? This is a final exam. This is the sounding out of the depths of a man's soul. Isaac was the most precious thing in Abraham's life. I've already told you that Abraham and Sarah had been childless through all their marriage and when God called him to make a covenant with him, Abraham was 75 years old and Sarah was 65. God says, "Don't worry, I'm going to make your descendants more numerous than the stars in the sky." The

ஒருவருக்கு அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்கள்" என்று நான் கேள்விப்பட்ட சில குளிர்ச்சியான வார்த்தைகளுடன் இது முடிவடைகிறது.

இயேசு "இறந்தோரிலிருந்து திரும்பி வந்தார்." கடவுளுடைய வார்த்தைக்கும் அது அளிக்கும் இயேசுவுக்கும் நீங்கள் எவ்வாறு பதிலளிக்கிறீர்கள்? உங்கள் இதயம் அல்லது மனம் திறந்திருக்கிறதா அல்லது மூடப்பட்டுள்ளதா? அவருடைய நற்செய்திக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தீர்களா? நித்தியத்தின் மீது உங்கள் கண்கள் உள்ளனவா? நீங்கள் "இப்போது நற்செய்தியில்" வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால், அது தற்காலிகமானது மட்டுமே, நித்தியத்தின் மீது கவனம் செலுத்துங்கள். இன்று இரட்சிப்பின் நாள். இப்போது அவர் மீது உங்கள் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை வைப்பதன் மூலம் உலகத்தின் வழிகளிலிருந்து மாறுங்கள். மன்னிக்கும்படி அவரை அழைக்கவும், அவர் மாம்சத்தில் பூமிக்கு வந்த கடவுள் என்ற உங்கள் நம்பிக்கையை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், உங்கள் பாவங்களுக்கு இறந்து, அடக்கம் செய்யுங்கள். நீர் ஞானஸ்நானத்தில் அடக்கம் செய்யுங்கள், அதனால் அவர் உங்களை நீதியின் புதிய வாழ்க்கைக்கு உயர்த்துவார் மற்றும் அவருடைய தேவாலயத்தில் சேர்க்கப்படுவார். அமேசிங் கிரேஸ் #1278 ஸ்டீவ் பிளாட் செப்டம்பர் 1, 1996

அத்தியாயம் 3

என் அண்டை வீட்டுக்காரர் யார்?

"ஒரு சமயம் நியாயப்பிரமாண நிபுணர் ஒருவர் இயேசுவைச் சோதிக்க எழுந்து நின்றார். போதகரே, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார். 'சட்டத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறது?' அவர் பதிலளித்தார். 'நீங்கள் அதை எப்படி படிக்கிறீர்கள்?' அவர் பதிலளித்தார்: 'உன் முழு இருதயத்தோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பலத்தோடும், முழு

problem was, they didn't even have a child. So, what does God do? I'm sure Sarah, had they been available, would be taking a home pregnancy test every morning. God made them wait 25 more years! When they were old enough to be great, great, great grandparents, Abraham was 100 and Sarah was 90, God fulfilled the promise and Isaac was born. The boy grew, his mother doted over him, and his father cherished every movement he made. They loved that promised child more than they loved life itself. Then out of the clear blue comes that vassalling, unbelievable, unthinkable command, to slay the wonder boy. Why? Why did God do that?

Most of us have never really come to grips with the bewilderment and the atrocity of this incomprehensible situation. Surely, God was asking too much of this man, Abraham. This is the key to unlocking the meaning of Genesis 22. It is the key to answering the question, "Where is the lamb?" It is the key to the question being put to you, where is your lamb? And here's that key: *Before God will use any one of us for a great purpose, he and we must be sure that we love him more than anything else.*

That's the lesson. *Before God will use any one of us for a great purpose, he and we must be sure that we love him more than we love anything else.* See, it wasn't for God's vanity that he put Abraham to the test. It was so Abraham, himself, could know that nothing, nothing was more important to him than Jehovah God. People, while Abraham and Isaac's story is unique in all history, the principle isn't. God still asks for lambs. He asks for our lambs, things precious to us and things that we love dearly, to be put on the altar of sacrifice so that He might do something great through our lives. He might ask you for your lamb to be your home and your immediate family, father and mother, brothers and sisters, as you feel a burning in your heart to be a missionary on a foreign soil.

Your lamb might be your money if God has blessed you with a great deal of affluence. Your calling to put that lamb on the altar might be a major gift to fund some great ministry or some great project for the Lord's work. Your lamb might be your time if you sense God calling you to a ministry that you used to occupy with a hobby.

Where is the lamb? I believe with all my heart God wants to do something great through every one of us, but only if we're willing to put our lamb on the altar. I want to share with you then seven quick principles of sacrifice. Obviously, we're going to cover these briefly.

Principles of Sacrifice

1. He prepares us for times of sacrifice.

It's obvious to me that God was preparing Abraham for this test. Look at verse 1 again, it begins this way, "Sometime later God tested Abraham;" some time later than what? The answer to that is some time later than the experiences that

மனதோடும் உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருவாயாக' என்றும், 'உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல உன் அயலானையும் நேசி' (லூக்கா 10:25-29)

இயேசு மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் அந்த பதிலை உறுதிப்படுத்தினார், "நீங்கள் சரியாக பதிலளித்துள்ளீர்கள். இதைச் செய்யுங்கள், நீங்கள் வாழ்வீர்கள்." ஆனால் இந்த வழக்கறிஞர் முடியவில்லை. "ஆனால் அவர் தன்னை நியாயப்படுத்த விரும்பினார், அதனால் அவர் இயேசுவிடம், 'என் அண்டை வீட்டான் யார்?'

இயேசு சொன்ன பதில் கிட்டத்தட்ட நம் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. அது மிகவும் பணக்காரமாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது. "இயேசு பதிலளித்தார்: "ஒரு மனிதன் எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்குப் போகிறான், அவன் கொள்ளையர்களின் கைகளில் சிக்கினான், அவர்கள் அவனுடைய ஆடைகளைக் களைந்து, அவனை அடித்து, பாதி இறந்துவிட்டார்கள், பாதி இறந்துவிட்டார்கள், ஒரு பாதிரியார் போகிறார். அதே வழியில், அவர் அந்த மனிதனைப் பார்த்தபோது, அப்புறம் கடந்து சென்றார், அதே போல் ஒரு லேவியர் அந்த இடத்திற்கு வந்து அவரைப் பார்த்தபோது, அப்புறம் கடந்து சென்றார், ஆனால் அவர் பயணம் செய்தபோது ஒரு சமாரியன் வந்தார். அந்த மனிதன் எங்கே இருந்தான், அவன் அவனைக் கண்டு இரங்கி, அவனிடத்தில் போய், அவனுடைய காயங்களுக்குக் கட்டுப்போட்டு, எண்ணெயையும் திராட்சரசத்தையும் ஊற்றி, அவனைத் தன் கழுதையின்மேல் ஏற்றி, சத்திரத்திற்குக் கொண்டுபோய் கவனித்துக்கொண்டான். அடுத்த நாள் அவன் இரண்டு வெள்ளிக் காசுகளை எடுத்து விடுதிக் காப்பாளரிடம் கொடுத்தான். 'அவனைப் பார்த்துக்கொள், நான் திரும்பி வரும்போது.

"கொள்ளையர்களின் கைகளில் சிக்கியவனுக்கு இந்த மூவரில் யார் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

"அவர் மீது கருணை காட்டியவர்" என்று சட்ட வல்லுநர் பதிலளித்தார். இயேசு அவரிடம், 'நீ போய் அவ்வாறே செய்' என்றார்.

Abraham had experienced. Up to this point, God was preparing Abraham. He had told him to move out of his homeland to Ur. He made him wait 25 years for a son. On the other hand, God had been giving him some blessings. Abraham had become prosperous financially; he was wealthy. When Isaac was finally born, the boy grew up healthy and strong. Abraham even signed a peace treaty with Abimelech. (Genesis 21)

So my point is God had been giving Abraham the right combination of challenges and blessings preparing him for the moment of sacrifice. He does the same thing for us. Look over your life; you know it's true. He fills our lives with challenges and blessings in just the right combination. As he does, he prepares us for those great moments when our faith will be put on the line.

Here's a great axiom worth writing down, it's worth remembering. I've seen it true in Scripture, I've seen it true in my life and you know it's true: "After the blessing comes the testing." Here in the story of Abraham, after the most peaceful moment of his life and after he made peace with Abimelech, God comes to him and calls him for a sacrifice.

I think about how after Moses led the children of Israel through the parted Red Sea. After they are safe on the other side, God let them go without water for three days. He's testing them. When Jesus was baptized God said, "This is my Son in whom I'm well pleased," and the Spirit descended as a dove, he goes to the wilderness to be tested by Satan. After the blessing comes the testing. People, we will only bask in blessing so long until we're tested. That's true of the congregation and it's also true in our individual lives.

2. Our love for God needs to be proven.

We may not like that, but it's true. Our love for God needs to be proven. When the tests come, God is asking, "Where is your lamb?" He expects more than words. We sing a song frequently, "Take my life and let it be, consecrated Lord to thee." Aren't those good words? Heavy words, full of sacrifice, consecration and commitment, but do you know what God says about those words? He said, "I don't want you to just be hearers of the word, I want you to be speakers of the word. I want you to be doers of the word." The reason he said that is because God knows words are cheap. You can say a lot through words, but God says back it up with action, quit telling me how much you love me, show me your love and prove it.

God said, "Take your son, your only son, Isaac, whom you love." (vs. 2) "Whoa, Whoa! There's an error in the Bible, there's a contradiction. Abraham had more than one son. We know he had another son by Hagar the handmaiden. That boy's name was Ishmael and Ishmael became the father of all the Arab nations. So, Isaac wasn't his only son. The Greek word "*monogenee*" translated "only" came to us through the Septuagint. It's really hard to translate into

அவனுடைய அண்டை வீட்டான் யார் என்ற இந்த மனிதனின் கேள்விக்கு இயேசு என்ன ஒரு அற்புதமான கதையைச் சொல்கிறார். இது ஒரு பிரச்சனையுடன் தொடங்குகிறது. எரிகோவிற்கும் ஜெருசலேமுக்கும் இடையே உள்ள செங்குத்தான மற்றும் மிகவும் ஆபத்தான சாலையில் ஒரு மனிதன் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவர் வழிமறித்து, கொள்ளையடிக்கப்படுகிறார், அவரது ஆடைகளைக் களைந்து, அடிக்கப்படுகிறார். அவர் பாதி இறந்து விட்டதாக பைபிள் கூறுகிறது. ஒரு குருவும் ஒரு லேவியனும் உடன் வந்தனர். இப்போது அந்த இருவரும் மத அதிகாரிகள், அவர்கள் சாமியார் வகைகள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட இந்த ஏழையைப் பார்க்கிறார்கள், "அவர்கள் மறுபுறம் கடந்து செல்கிறார்கள்" என்று பைபிள் கூறியது. கடைசியாக, "சமாரியன் ஒருவன் வருகிறான்" என்று இயேசு கூறுகிறார்.

இயேசு இந்தக் கதையைச் சொல்லும்போது சட்ட வல்லுநர் எவ்வாறு பதிலளித்தார் என்பதை இப்போது நம்மால் போதுமான அளவு புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. "அப்பொழுது ஒரு சமாரியன் வந்தான்" என்று இயேசு சொன்னபோது, அது அவருடைய விரல்களை எடுத்து கரும்பலகையின் குறுக்கே எறிவது போல் இருந்தது. இதை நல்ல சமாரியன் உவமை என்கிறோம். ஒரு யூதருக்கு, அது ஒரு ஆக்ஸிமோரன் மட்டுமல்ல, அது ஒரு கற்பனை. ஒரு நல்ல சமாரியன் என்று எதுவும் இல்லை. "இந்த சமாரியன் இதையெல்லாம் செய்தான், அவனைத் தூக்கி, எண்ணெய் மற்றும் மதுவை ஊற்றினான், கட்டுப்போட்டு, ஹோட்டலுக்கு அழைத்துச் சென்றான், அவனுடைய கவனிப்புக்கு பணத்தை விட்டுவிட்டான்." யூதர்கள் சமாரியர்களை மிகவும் வெறுத்தார்கள், இயேசு கதையைச் சொன்னபோதும் அவர் "இப்போது சொல்லுங்கள், அவர்களில் யார் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு அண்டை வீட்டார்?" சமாரியன் என்ற வார்த்தையைச் சொல்லக்கூட வக்கீல் மனம் வரவில்லை. அவர் சொல்ல வேண்டியிருந்தது, "சரி,

இந்த அற்புதமான கதையில், முதலில்,

English, it means, "most prized and cherished and wonderful possession." Let me give you another instance of its use. In the King James Version, John 3:16 states "For God so loved the world that he gave his only begotten Son." The New International Version says, "God so loved the world he gave his one and only Son." The Revised Standard Version states "For God so loved the world that he gave his only Son." The same word is in 1 John 4:9, "God sent His only, (monogeneses), Son into the world. What's being said here is that God was asking Abraham for the one that really was his one and only, the most prized possession in all his life. In other words, God says, "Abraham, don't tell me you love me. I'm going to really let you show me."

The same principle we see in John 21 when Jesus came to Peter, after the Resurrection, after Peter's denial. Jesus asked "Peter, do you love me?" Peter humbly said, "Lord, you know I love you." Jesus said, "Then feed my sheep. Show me." It's interesting to me that the book of Acts is not called the "words" of the apostles. It's called the "acts" of the apostles. That's what God wants from you and from me. God says, "I have blessed you, I love you, I appreciate your attendance, I appreciate your praise and your songs, but put your sacrifice where your mouth is." Our Lord wants us to prove our love to him.

3. Sacrifice is giving up something precious in order to give to something that is more precious.

That's exactly what it is. Back to our story, how precious do you suppose Isaac was to Abraham? You know, don't you? But how much more precious and protected would your son be, fathers, if you waited and prayed for him every day for 25 years. Tell me, how precious would he be to you?

"Early the next morning Abraham got up and saddled his donkey." (vs. 3) I think there's more said there than just that Abraham is an early riser. We're not told, but here's my supposition; I believe Abraham got up early the next morning because he didn't sleep a wink the whole night. I think he laid flat on his back gazing into the stars, thinking and praying, thinking and praying.

They get to the foot of Mount Moriah. How would you feel stacking wood on the shoulders of that unsuspecting boy, knowing that in a little while it would be the fuel for the blaze that would engulf his body? Then that question, "Father, where is the lamb for the burnt offering?" (vs. 6)

"When they reached the place God had told him about, Abraham built an altar there and arranged the wood on it. He bound his son Isaac and laid him on the altar, on top of the wood. Then he reached out his hand and took the knife to slay his son." (Vs. 9-10) What on earth could make a man do such a thing? What on earth? The answer is only something or someone even more precious than that boy. God Almighty.

வாழ்க்கையைப் பற்றிய மூன்று சாத்தியமான முன்னோக்குகளை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

4. உன்னுடையது என்னுடையது. நான் அதைப் பெறப் போகிறேன்.

இப்போது அந்த உவமையில் அந்த கண்ணோட்டம் யாருக்கு இருந்தது? கொள்ளையர்கள். இந்த நபர் பணம் மற்றும் துணிகளுடன் வருவதை அவர்கள் பார்த்தனர். அவர்கள் அவர்களை விரும்பினர், அதனால் அவர்கள் அவரை தலையில் அடித்து, அவர்கள் எடுத்தார்கள். உன்னுடையது என்னுடையது, நான் அதைப் பெறப் போகிறேன்.

நம் உலகம் இந்த வகையான வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்தால் நிரம்பியுள்ளது. கடவுளின் குழந்தையாக இது உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருப்பதால் நான் அதில் நீண்ட காலம் தங்கப் போவதில்லை. எனக்கு சில கிறிஸ்தவர்கள் தெரியும். அது சரியான வாழ்க்கை முறையல்ல. கசாப்புக் கடையில் இறைச்சித் துண்டைத் திருடிய நாயைப் பற்றி ஈசாப் சொன்ன கதை போல. அவர் தனது இறைச்சியை சாப்பிட்ட மகிழ்ச்சியுடன் காடு வழியாக சென்றார். அவர் ஒரு ஓடைக்கு வந்தார், அங்கு அவர் தனது பிரதிபலிப்பைக் கண்டார். அவர் மற்றொரு இறைச்சி துண்டுடன் மற்றொரு நாயைப் பார்க்கிறார் என்று நினைத்தார். எப்பொழுதும் சாப்பிட முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக வைத்திருந்தாலும், பொறாமை கொண்டான். மற்ற துண்டைப் பறிப்பதற்காக அவர் தனது இறைச்சித் துண்டைக் கைவிட்டு இரண்டையும் இழந்தார்.

"உன்னுடையது என்னுடையது, நான் அதைப் பெறப் போகிறேன்" என்று சொல்லும் ஒரு வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம் இந்த உலகில் பரவலாக உள்ளது. ஆனால் இரண்டாவது கண்ணோட்டத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், ஏனெனில் அது மிகவும் நயவஞ்சகமானது மற்றும் மிகவும் ஆபத்தானது.

5. என்னுடையது என்னுடையது அதை நான் வைத்திருக்கப் போகிறேன்.

Do you love God that much? Huh? I'll be honest, I don't know either, because I've never been called to sacrifice that much. But what have you been called to sacrifice? Will you, have you given up something precious to you for something, someone, even more precious? Some of you are doing it for a ministry that's found your passion; you've helped not just one person, but person after person. But sacrifice is giving up something precious to you to give to something that's even more precious.

4. The sacrifice isn't always understood.

There are times when you walk with God and you have questions instead of answers and God just says to you, "It's all right. You don't understand, but hold my hand and obey me." That's what God was saying to Abraham. There's no way Abraham understood this request. The promise had come to him earlier that it would be through Isaac that his offspring would be blessed. Now God says, "Go kill Isaac." That doesn't make any sense. But sacrifice doesn't always make sense and that's where faith is magnified. Faith is being sure of what you hope for and certain of what you cannot see. It takes faith to make any sacrifice. Anytime you give up something precious to you to give to something more precious takes faith. But it takes greater faith when you can't understand it.

"He said to his servants when they got to the foot of Mount Moriah, 'Stay here with the donkey while I and the boy go over there.'" (v. 5) Do you know why I'm convinced that he made the servants stay? I'm convinced it's because he knows that when he took up that knife and started to kill his son, the servants would have tried to stop him. Abraham by faith was not going to let anything interfere with God's command.

But then he told those servants, "'We will worship and then we will come back to you.'" (v. 5) What? "'We will worship and then WE will come back to you.'" People, that's not an accident, it's not a slip of the tongue. It's not a misprint in your Bible. I think I know what Abraham was thinking about all the night before, before they left that morning. Hebrews 11:19 gives us a little insight. He said as he was thinking about what would happen to Isaac, he reckoned that God would raise him from the dead. Then the Hebrew writer said, figuratively speaking, that's exactly what happened, he got him back from the dead.

I want to tell you about faith and not understanding. We have read so many stories in the Bible about men and women being raised from the dead by prophets, by Jesus or by apostles. We just think it's no big deal. Let me tell you something, Abraham believed that God would raise Isaac back from the dead before God raised anybody up from the dead. Sacrifice is not always understood.

5. Sacrifice must be voluntary.

God told Abraham to make the sacrifice, but he didn't force

இதுவே பாதிரியார் மற்றும் லேவியரின் பார்வையாக இருந்தது. நமக்குத் தெரிந்த பெரும்பாலானோரின் பார்வையும் இதுதான். கொள்ளையர்களின் அணுகுமுறை கண்டிக்கத்தக்கது. ஆசாரியனும் லேவியனும் கொண்டிருந்த அணுகுமுறை பாராட்டத்தக்கதாக இல்லை, ஆனால் அது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இல்லையா? ஒரு பாதிரியார் மற்றும் ஒரு லேவியரைப் பற்றி இயேசு பேசுவது எனக்கு சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்கு ஆலயத்தில் சேவை செய்யப் போகிறார்கள். ஆசாரியனும் லேவியர்களும் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு வாரம் ஆலய சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அனைத்து கடமைகளையும் செய்து யாகங்களை தயார் செய்ய வேண்டும். ஜெரிகோ ஜெருசலேமிலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை, மேலும் பல பாதிரியார்கள் அங்கு வாழ்ந்ததால் இந்த வழியில் செல்வது அசாதாரணமானது அல்ல. இந்த மனிதன் அடிக்கப்பட்டதையும், இரத்தம் கசிவதையும், கொள்ளையடிப்பதையும் அவர்கள் கண்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் மறுபுறம் கடந்து செல்லத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

ப்போது இங்கே வேறு ஏதாவது வேலை இருந்திருக்கலாம். ஒரு ஆசாரியனோ அல்லது லேவியனோ ஒரு ஆராதனை செய்ய கோவிலை நோக்கிச் சென்றால், அந்த நபர் கடைசியாகச் செய்ய விரும்புவது அசுத்தமாவதைத்தான். யூத சட்டத்தின்படி, நீங்கள் ஒரு சடலத்தைத் தொட்டால், அது உங்களை சடங்கு ரீதியாக அசுத்தப்படுத்தும். முக்கியமான வேலையில் அவசரமாக இருந்திருக்கலாம். சம்பிரதாய ரீதியாக அசுத்தமாகிவிடும் அபாயத்தைப் பற்றி அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம். இந்த மனிதன் இறந்திருக்கலாம் அல்லது என் கைகளில் இறக்கலாம். அதனால், அசுத்தமாகிவிடும் அபாயத்தை விட அவர்கள் தங்கள் வழியில் சென்றனர். "என்னுடையது என்னுடையது, அதை நான் வைத்திருக்கப் போகிறேன்."

இப்போது மக்களே, நமது சிறிய பீடங்களில் இருந்து இறங்குவோம். நான் பள்ளத்தில்

him to do it. This is a major misunderstanding even among good religious folks. There's no such thing as an involuntary sacrifice. We sometimes mistakenly refer to a loss as a sacrifice. To lose a job, an investment, your health, a mate or a child, is not a sacrifice. Now it may be painful, horrible, tragic or the most awful thing you've ever gone through, but biblically it's not a sacrifice. The reason is: a sacrifice must be given, it's by choice, it is not just something that happens. Jesus' cross was a sacrifice. Why? Because, he chose it. It didn't have to happen. When he calls you to take up the cross, he's calling you to choose the sacrifice.

6. The greater the sacrifice, the greater the sweetness and the greater the blessing.

I love this point. Let's talk about the sweetness, first. God stopped Abraham from the sacrifice; he provided a ram in the thicket. (v. 13) "The Angel of the Lord called to Abraham from heaven a second time and said, 'I swear by myself, declares the Lord, that because you have done this and have not withheld your son, your only son, I will surely bless you and make your descendants as numerous as the stars in the sky and as the sand on the seashore. Your descendants will take possession of the cities of their enemies, and through your offspring all nations on earth will be blessed, because you have obeyed me.'" (Genesis 22:15-18)

"Then Abraham returned to his servants, and they set off together for Beersheba." (v. 19) Have you ever thought about how Abraham felt coming down that mountain? How do you think he felt all the way to Beersheba? Have you ever felt so good about something you did, something you said, something that was right that when you were walking along you just couldn't keep the smile off your face. Sometimes you just walked on and said, "Yes!" I can see Abraham doing that and smiling as he recalled the speech from the Angel of the Lord. Now I know how much you fear me. Do you know what he was experiencing? He was experiencing the sweetness of the sacrifice.

Most of us have been so thrilled when we came out of the waters of baptism which may be the sweetest moment in all your memory. Do you know why? Because at that moment you were saying, "God, I sacrifice my life to you. I buried my old sinful self and I turned my new self over to you."

a. The greater the sacrifice the greater the blessing. Abraham received the blessing of God's timing. Just as the hand is raised, just as the knife is about to come down, "Then God stopped him as the angel of the Lord called out and said, 'Do not lay a hand on the boy, do not do anything to him.'" (v. 10-11) Then he received the blessing of God's approval that we read about in verse 12.

b. He received the blessing of God's provision. "Abraham looked up and there in the thicket he saw a ram caught

இருக்கும் நபராக இல்லாவிட்டால், அந்தக் காரணங்கள் ஒவ்வொன்றும் எனக்குப் புரியும் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போது அவைகளில் ஒன்றுமே புரியாது. ஆனால் நாம் அப்பட்டமாக நேர்மையாக இருந்தால், என்னுடையது என்ன என்பதைப் பற்றிய இந்த அணுகுமுறை என்னுடையது மற்றும் நான் அதை வைத்திருக்கப் போகிறேன், அது நம்மில் பெரும்பாலோரை விவரிக்கிறது, பெரும்பாலான நேரங்களில்.

6. என்னுடையது உன்னுடையது அதை நான் கொடுக்கப் போகிறேன்.

சமாரியன் நிறுத்தினான், அவன் இரக்கத்தை உணர்ந்தான், அவன் உதவி செய்தான், அவன் கூடுதல் மைல் சென்றான், அவன் பின்தொடர்ந்தான். பிந்தையது அணுகுமுறை மற்றும் முன்னோக்கு என்று நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். "உன்னை போல உன் அருகாமையில் உள்ளவர்களையும் நேசி." என்னுடையது உன்னுடையது, அதை நான் கொடுக்கப் போகிறேன்.

னால் இப்போது ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள், சட்ட வல்லுநர் கூறுகிறார், "நீங்கள் எங்கே கோடு போடுகிறீர்கள்? எல்லா இடங்களிலும் உங்கள் அன்பின் முழு அளவிற்கு நீங்கள் எல்லோரையும் நேசிக்க முடியாது. இந்த அண்டைவீட்டில் நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும். வியாபாரமா? தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள முற்பட்டு, "எனக்கு அண்டை வீட்டான் யார்?" என்று கேட்டான். இந்தச் சட்டத்தை எப்படியாவது மட்டுப்படுத்துவதுதான் அவன் தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள ஒரே வழி. நான் நேசிக்க வேண்டிய அண்டை வீட்டாரை யார்? பிறகு இயேசு அதற்கான முன்னுரையை முன்வைத்தார். முழு உவமை, நீங்கள் கதையை விரும்புகிறீர்கள் மற்றும் பாராட்டுகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் அதன் சாராம்சத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதை நான் உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறேன், அந்த மனிதன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான், "என் அண்டை வீட்டான் யார்?" இயேசு அவரிடம் மற்றொரு கேள்வியைக் கேட்டார். அவர் கூறினார். உங்கள் அண்டை வீட்டான் யார்

by its horns. He went over and took the ram and sacrificed it as a burnt offering instead of his son." (v. 13) Did the ram just happen to get its horns caught? Or did God provide it?

7. God is the real provider of the lamb.

"So, Abraham called that place *The Lord Will Provide (Jehovah-Jireh)*. And to this day it is said, 'On the mountain of the Lord it will be provided.'" (v. 14) When Abraham finished he didn't call the mountain, "The Agony of the Lord," "The Near Miss," or "The Almost Catastrophe." He called it, *Jehovah-Jireh. The Lord Will Provide.*

Any sacrifice God asks us to make, anything in your life, he provides the lamb. He was the one who had given Abraham all his lambs. He was the one who had given Isaac to Abraham. He was the one who initiated and empowered the covenant, not Abraham. Whatever sacrifice God may request of you, remember He has provided the lamb in your life. Whether it's your time, money, heart, home or a relationship, God gives you that lamb. When you're willing to offer it on the altar, he will make provisions for you a hundred times over.

I want to close with one little point here that's really an extension of principle number seven; God has of course provided the ultimate lamb, the Lamb of God. Here is a beautiful illustration of a type or foreshadowing in the Old Testament of the Christ. We've already looked at a couple of them. For example, Isaac was called the "monogeneses," the one and only, the best loved Son. Jesus, John 3:16. He was the monogeneses of the Father. They waited for years for Isaac to get there, the prophets waited for years and centuries for Jesus to come. Isaac was called upon to be the sacrifice. How about Jesus? When John the Baptizer first saw him in John 1:29, he looked at him and said, "Behold the Lamb."

Even the place, Mount Moriah, where Isaac was taken to be sacrificed, is right in the heart of the city of Jerusalem. It is just a stones-throw away from the place of the skull, where the Lamb of God hung on the cross so that you and I could be freed from our sins.

Peter says, "For you know that it was not with perishable things such as silver or gold that you were redeemed from the empty way of life handed down to you from your forefathers, but with the precious blood of Christ, a Lamb without blemish and without spot." There are all kinds of parallels, but one big difference. God didn't make Abraham sacrifice his Son Isaac, and God wouldn't halt the sacrifice of his Son Jesus.

If you have not accepted the sacrifice, the Lamb of God, by obeying the gospel, by confessing the name of Jesus, by turning from sins, and laying your life upon the altar by dying to sin and being buried with Christ, NOW is the time.

Amazing Grace # 1276, Steve Platt, August 18, 1996

என்பது கேள்வி அல்ல, உங்கள் அண்டை வீட்டாரின் அண்டை வீட்டான் யார் என்பதே கேள்வி? இயேசு நான் உங்களிடம் கேட்கும் கேள்வி, "உங்கள் அண்டை வீட்டாருக்கு அண்டை வீட்டாராக இருக்க விரும்புகிறீர்களா?" மிகவும் விரும்பத்தகாத மக்களைக் கூட நீங்கள் நேசிக்கத் தயாரா? ஒரு சமாரியன் யூதரை நேசிப்பதைப் போல அல்லது நேர்மாறாக. அல்லது, உங்களிடம் பொய் சொல்லி உங்களிடமிருந்து திருடிய போதைக்கு அடிமையானவரை நேசிப்பீர்களா? அல்லது குப்பை நிரம்பிய பீட்-அப் காரில் இழுத்துச் செல்லும் பையனை நேசித்து, அவன் கையை வெளியே தேடுகிறான். உன் வயிற்றின் குழியில், அவன் உண்மையிலேயே உன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கிறான் என்ற உணர்வு உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. உண்மையில் உங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார். உண்மையில் உங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்.

வெவ்வேறு தோல் நிறம் கொண்ட நபரை நேசிக்க நீங்கள் தயாரா? உங்களுடைய நம்பிக்கையிலிருந்து வேறுபட்ட நம்பிக்கை கொண்ட நபரை நீங்கள் நேசிக்கத் தயாரா? உங்களுடைய கருத்துக்களுடன் மாறுபட்ட வலுவான கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு நபரை நீங்கள் உண்மையிலேயே நேசிக்க விரும்புகிறீர்களா? எய்ட்ஸ் நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை நேசிக்க நீங்கள் தயாரா? நீங்கள் ஒரு திருடனை நேசிக்க தயாரா? அந்த சமாரியன் போல, உன்னை வெறுக்கும் ஒருவனை நீ நேசிக்க தயாரா? அவை மிகவும் கடினமான கேள்விகள். பார், வழக்கறிஞர் தான் தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை, இல்லையா? உண்மையைச் சொன்னால், நமது அன்றாட நடைகளில் பெரும்பாலானவற்றை ஆய்வு செய்தால், "எனக்கு அண்டை வீட்டான் யார்?" என்ற கேள்வியை நாம் கேட்கலாம்.

உண்மையில், நீங்கள் இப்போது கேட்கலாம், "உலகில் நீங்கள் அதை எப்படி செய்கிறீர்கள்?" அது ஒரு பைத்தியக்கார இலட்சியமா? உண்மையில் யாரும் செய்யாத தார்மீகப் பேச்சுக்களில் இதுவும்

What Must I Do To Be Saved?

The most important question that I know is the one recorded in Acts 16:30. It came from the lips of a Philippian jailer who was contemplating suicide. But within a matter of moments he was wanting a life, not just a life, he wanted eternal life. He asked, "What must I do to be saved?"

The answer to that most critical of all human questions is the focus of this lesson. Obviously, I want to address this question and its answer to those who aren't Christians. There are many who honestly don't know the answer to the jailer's question: What must I do to be saved? More than anything else in the world, you need not only to know the answer, but to respond to it. Secondly, I want to address this question and answer to Christians who do understand the reasoning and the ramifications of your commitment. I hope this lesson will better equip you to share the answer to the question with those who desperately need it. I'm very concerned about how we effectively communicate. I'm concerned that we often don't do a very good job of expressing just how good the Good News of Jesus is and the beauty associated with the way that God wants us to accept it.

Often, we assume what we think people know. We assume what we think they understand. Many have a pat answer, but it doesn't answer the question. We just don't communicate. I love the story of the couple who had been married for 70 years and he was pretty hard of hearing. On their 70th anniversary the little old lady leaned over to him and said, "I'm so proud of you!" He looked around at her and said, "I'm tired of you, too!"

I don't know about you, but I think at times I've been guilty of spiritually speaking while being hard of hearing—not hearing what was being asked or sensing where they were. So helping those of us who are Christians to communicate the answer to that question may be the most important use of this lesson. Because folks, there is no question about the power of the gospel. It is the power of God to convict and to convert in any culture in any generation. If it's not doing that in abundance, it's not because of a lack of clarity of the signal; it would more be the way it's being transmitted.

What must I do to be saved? The entire New Testament, in one way or another, is focused on the answer to that question. Ephesians 2, the first ten verses give us a concise and powerful description about what one must do to be saved. Ephesians 2:1-10

1. Recognize the need.

ஒன்றா, ஆனால் பிரசங்கிக்கப்படுவது நன்றாக இருக்கிறதா? இது ஒரு மாயக்காற்று போல் இருக்கிறதா? நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. இது உண்மையானது என்று நான் நம்புகிறேன், அது சாத்தியம் என்று நான் நம்புகிறேன், கிறிஸ்துவில் நாம் வளரும் ஒவ்வொரு நாளும் நம்மைப் போலவே நம் அண்டை வீட்டாரையும் நேசிக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அதைச் செய்ய, அதில் உள்ள அனைத்திற்கும் இந்த உவமையைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த உவமை ஒரு கதையை விட அதிகம். அது ஒரு படம். இது எங்களின் படம் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு உவமையின் பின்னாலும் அதைப் பெற விரும்புவோருக்கு மறைந்திருக்கும் ஆன்மீக அர்த்தத்தை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இந்த உவமையை கடவுளுக்கு முன்பாக அவருடைய ஒரு படமாக இயேசு தனது வழக்கறிஞர் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன், நாமும் அதையே பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.

கதையில் நீங்கள் யார்? யார் நீ? நீங்கள் கொள்ளைக்காரனா? முடியாது என நம்புகிறேன். நீங்கள் பாதிரியாரா? நீங்கள் லேவியரா? உண்மையை கூறவும். நீங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல சமாரியன் என்று நினைக்கிறீர்களா? நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் சாலையில் ஓட்டும்போது அது உங்கள் வாழ்க்கையை வகைப்படுத்துகிறதா? நீங்கள் யார் தெரியுமா? நீதான் பள்ளத்தில் மாட்டிக் கொண்டவன். சாத்தானால் தாக்கப்பட்ட சாலையின் ஓரத்தில் இருப்பவர் நீங்கள். அவர் உங்களை பாவத்தால் அடித்தார், யாராவது வந்து உங்களைக் காப்பாற்றாவிட்டால் நீங்கள் அங்கேயே இறந்துவிடுவீர்கள். நம் பணம், புத்திசாலித்தனம், அழகு, சாதனைகள் என நாம் நினைக்கும் எல்லா விஷயங்களும் நம்மைக் கடந்து போய் அங்கேயே பள்ளத்தில் விட்டுவிடும். எங்களுக்கு என்ன தேவை தெரியுமா? எங்களுக்கு ஒரு சமாரியன் தேவை. சொல்லப்போனால், உவமையில் வரும் சமாரியன் உண்மையில் யார் தெரியுமா? ஒரு நிமிடம் யோசியுங்கள். இகழ்ந்தவர் யார், நிராகரிக்கப்பட்ட மற்றும் வெறுக்கப்படுகிற, இறக்கும் மனிதகுலத்தை

"As for you, you were dead in your transgressions and sins, in which you used to live when you followed the ways of this world and of the ruler of the kingdom of the air, the spirit who is now at work in those who are disobedient. All of us also lived among them at one time, gratifying the cravings of our sinful nature and following its desires and thoughts. Like the rest, we were by nature objects of wrath." Folks, if anyone is going to come to Christ, they must first see a need for that conversion. This is where, as ambassadors of Christ, Christians often fail. We leapfrog to an answer when we don't have a question.

There are two broad categories of people who don't come to Christ. The first category is those who think they are so bad that there is no chance in the world that God could ever reach them or save them. "You mean God could save me?" In my experience as a preacher and as an ambassador for Christ, I find that those people are usually easier to reach. Because once you break through their guilt and shame and pour the love and mercy of Christ in that opening, they begin to loosen up.

But there's a second group that seldom comes to Christ and this is the vast majority. Those who think I'm a good person and I don't really need to be saved. I'm always intrigued by the Gallup Polls that indicate 90% of Americans say, "I'm a Christian." Yet, that percentage is nowhere close to the percentage of our population who assemble together, have their name on any church roll, who read the Bible at all, who pray or who give money to any congregation.

As you look closely at the questions they answer, you begin to understand why they think as they do. Most of America defines being a Christian as basically being a good person. They've made the two things synonymous. Believe it or not, there are tons of folks out there who think they are already Christians just because they perceive themselves as good.

I've learned one of the most insightful questions you can ask a person and obviously you do this tactfully as conversation goes along. Ask them if they're going to heaven. Usually that will startle them and they'll say, "Well, I guess I am." Then I like to ponder, "Well tell me, why do you think you will?" Over 90 percent of the time, the answer is "I do a pretty good job at work, I love my kids, I'm basically honest, I give to the United Way and I don't break any laws." In other words, what they're saying is: The good in my life outweighs the bad. I deserve to be saved." They don't understand the need. They don't understand the scope of sin. They're like Simon, the Pharisee who answered Jesus by saying "The one who has forgiven much, is the one who's going to love much." (Luke 7)

If I'm going to respond to the gospel of Jesus Christ or if I am going to effectively communicate the gospel of Jesus Christ, the first thing I've got to do is see the need. I've got to discover the reality of lostness. I've got to understand that life is not some great humanity test that's going to be graded

காப்பாற்ற இன்னும் இறங்கியவர் யார்? அது சரி, அது இயேசு தான்.

அந்த நல்ல சமாரியனைப் போல மாறுவதற்கும், நம் இதயங்களில் இரக்கத்தின் ஒரு புதிய அணுகுமுறையைத் திறப்பதற்கும் திறவுகோல்: கடவுள் உங்களைக் காப்பாற்றவில்லை என்றால், நீங்கள் இறக்கும் அல்லது இறந்து கிடப்பதைப் பார்ப்பதுதான். இப்போது அந்த யூத வழக்கறிஞர் தன்னை அங்கே பார்க்க முடியவில்லை. நம்மில் பெரும்பாலோர் பார்க்கும் விதத்தில் அவர் மக்களைப் பார்த்தார். அவர் அவற்றை இரண்டு பட்டியல்களாகப் பிரித்தார், அ) நான் சிறந்தவர்கள் மற்றும் ஆ) என்னை விட சிறந்தவர்கள். என்னை விட சிறந்தவர்களின் பட்டியல் மிகவும் சிறியது. ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு கேலப் கருத்துக்கணிப்பும், பெரும்பாலான அனைத்து அமெரிக்காவினரும் தாங்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதாக நம்புவதாகக் காட்டுகிறது. ஏன் என்று கேட்டால், நம்பர் ஒன் பதில் "சரி, நான் ஒரு நல்ல மனிதர்" என்பதுதான். பாருங்கள், அமெரிக்காவில் நமக்கு ஒரு இரட்சகர் தேவை என்று நினைக்கவில்லை, நமக்கு சிலுவை அல்லது கிறிஸ்துவின் பிராயச்சித்த இரத்தம் தேவை என்று நினைக்கவில்லை. பெரும்பாலான மக்களை விட நான் சிறந்தவன் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும் நான் தான் என்று எனக்கு நானே உறுதியளித்துள்ளேன். அந்த'

அண்டை வீட்டாரின் அண்டை வீட்டாராக நாம் சிரமப்படுவதற்குக் காரணம், அந்த பள்ளத்தில் நம் சாயல் காணாததுதான். கடவுள் நம்மை உதவியற்றவர்களாகவும், இரத்தம் சிந்தியவர்களாகவும், இறக்கும்வர்களாகவும், மீட்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் பார்க்கிறார் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நமக்காக துடிப்பதை நிறுத்தும் இதயத்திற்கு நாம் பதிலளிக்கும் வரை இரக்கமுள்ள இதயங்கள் நமக்கு இருக்காது.

பரிசேயரான சீமோன், இயேசுவை ஒரு இரவு உணவருந்தச் செய்தார். சைமன் ஒரு சரியான மனிதன், அவர் ஒரு முறையான

on the curve about how good I am in relation to everybody else. If I'm going to respond to who Jesus is and what he has done, it will be because I've first realized the truth, that all have sinned and fallen short of God's glory (Romans 3:23) and that the wages of sin is death. (Romans 6:23)

Paul says, "you were dead in your transgressions and sins" (Ephesians 2:1) and "All of us also lived among them at one time." (Ephesians 2:1) Until someone sees and feels the need, he or she won't become a Christian. So step one is to recognize the need.

2. Realize the solution.

"But because of his great love for us, God, who is rich in mercy made us alive with Christ, even when we were dead in transgressions—it is by grace you have been saved. And God raised us up with Christ and seated us with him in the heavenly realms in Christ Jesus, in order that in the coming ages he might show the incomparable riches of his grace, expressed in his kindness to us in Christ Jesus." (Ephesians 2:4) There's the solution. Once the need is communicated, then and only then, can we talk about a solution.

The modern American mind is: "I can pull myself up by my bootstraps. I'm a self-made man. I don't need anybody else and I can take care of this problem. I'm independent." But the gospel message says. No, you can't take care of this problem. It's bigger than you. You don't have what it takes to solve it. The great news is God, who is rich in love and mercy, has already solved the problem. "But because of his great love for us, God, who is rich in mercy, made us alive with Christ even when we were dead in our transgressions."

The non-Christian who really has a curious mind will ask, "Now, I've heard about Jesus around Christmas and Easter but just how does Christ save me? How does Jesus Christ make me alive? Paul answered that question: "For God made him who had no sin (that's Jesus) to be sin for our sakes, so that in him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) Do you know what that's called?

Theologians and scholars call it "Substitutionary Atonement." That sounds awfully scholarly but it's not hard to understand. Break it down. What does substitute mean? It means, "One who takes the place of another." Atonement means "One who pays a debt for another." Jesus took your place, he was the substitute and he atoned; he paid your sin debt to God that you could not pay. Therefore, you share in his righteousness. That is the Gospel of Jesus Christ, the message of Christianity.

But often we discuss how without first discussing why and who made the how possible. The why and the who need to be understood first. People need to know the Christ. They need to fall in awe before the one who came from heaven's throne room, God come in the flesh, the one who never sinned, who hung on a dirty cross and who was treated like

விருந்து நடத்தினார், அவர் சரியான காரியங்களைச் செய்தார், ஆனால் தெருவின் ஒரு பெண் உள்ளே நுழைந்தாள். அவள் தெருவின் பெண் என்று நான் சொன்னால், அவள் வாழ்ந்த இடம் என்று நான் அர்த்தப்படுத்தவில்லை, அதாவது. அவள் அங்கு வேலை செய்தாள், நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். முறையற்ற கட்சிக்குள் நுழைந்ததுதான் அவள் செய்த முதல் காரியம். பின்னர் அவள் முடியை கீழே இறக்கினாள், அதுவும் முறையற்றது. அவள் இயேசுவின் முன் தன்னைக் காட்சிப்படுத்தினாள், அது முறையற்றது. இந்த மனிதன் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருந்தால், இந்த முறையற்ற செயல்களை அவர் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று சைமன் நினைத்தார். (லூக்கா 7)

இயேசு அவனது உள்ளத்தை அறிந்து, "சீமோனே, நான் உனக்கு ஒரு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன்" என்றார். சைமன், "சொல்லுங்க டீச்சர்" என்றான். அவர் கூறினார், "ஒரு காலத்தில் இரண்டு மனிதர்கள் இருந்தார்கள், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கடனாளிக்கு கடன் கொடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்கு 500 டெனாரிகள் கடன்பட்டன, அவர்களில் ஒருவர் 50 டெனாரிகள் கடன்பட்டிருந்தார். பணம் கொடுத்தவர் இருவரையும் மன்னித்தார். இயேசு சொன்னார், "சீமோனே, நான் உன்னிடம் ஒன்று கேட்கிறேன். கடன் கொடுப்பவரை மிகவும் நேசித்தவர் ஒருவர் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?" சைமன் கூறினார், "சரி, அவருக்கு மிகவும் கடன்பட்டவர் அவர்தான் என்று நினைக்கிறேன்." இயேசு சொன்னார், "அது சரி" அவர் கூறினார், "நான் வந்ததும் உங்கள் வீட்டிற்குள், சைமன், நீங்கள் என் கால்களைக் கழுவவில்லை. ஆனால் அவள் கண்ணீரால் என் கால்களைக் கழுவுகிறாள். நான் உங்கள் வீட்டிற்குள் வந்தபோது, நீங்கள் எனக்கு ஒரு முத்தம் கொடுக்கவில்லை (அது விருந்தோம்பலின் அடையாளம்); அவள் என் கால்களை முத்தமிடுவதை நிறுத்தவில்லை. நான் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்தபோது என் தலையில் எண்ணெய் தடவவில்லை. அவள் என் கால்கள் முழுவதும் வாசனை திரவியத்தை

he was the world's only sinner. We need to fall on our knees when we understand who Jesus is. We don't need to walk away smugly with some formula for salvation. Our message, our hope and our ticket is the person of Jesus Christ.

Peter did this the first time the Gospel was preached. He talked about the need. He helped them realize there was a need. He showed them their sin. He told them "This Jesus, whom you crucified," now that's showing them their sin, isn't it? I mean he could have shown them a million more, but he said, let's just take the most dominate one, "You crucified the son of God." The second thing he did was to show them the solution "God has made Him both Lord and Christ." Then in the next verse, Peter's listeners asked in essence the same as that all important question asked by the Philippian jailer. "Brothers, what shall we do? We recognize our sin. We realize the solution is in Jesus, now. What do we do?" That leads to step three.

3. Respond in faith.

"For it is by grace you have been saved, through faith—and this not from yourselves, it is the gift of God—not by works, so that no one can boast." (Ephesians 2:8-9) Folks, there it is. Scripture makes it clear that there has to be a response to this grace. Grace just means the gift offered by Jesus and in a word that response is a thing called "faith."

Again, there is a communication problem. Much of the world has defined the word "faith," in their own terms, "just believe." Just believe that Jesus is the Son of God with all your heart, that's faith. The Bible says faith is being sure of what you cannot see and what you may not understand. (Hebrews 11:1) The Bible says that faith is going where God says. (2 Corinthians 4:5)

Folks, just to ask Jesus to come into your heart as a personal Savior is not what Ephesians 2:8-9 is saying. Read it again. The passage says we are saved by grace through faith; not our works and not our own merits. The Ephesians statement is confirmed throughout the Bible, particularly the New Testament.

To properly understand Ephesians 2:8-9, let's allow God to define his desired faith response. There is no question that belief is at the core of faith. He has always dictated the faith response that he wanted. For example, when the Israelites were being bitten by poisonous snakes, what did God want as a faith response? Do you remember? He had Moses fashion a bronze serpent on top of a pole and he lifted that up. God said, "If you want to be healed from that, here's what you do. You look at that serpent. You'll be healed." (Numbers 21) That was the faith response. Who decided what that faith response would be? The people? No, God did.

Consider when the children of Israel were coming into the Promised Land and they were about to take on Jericho, that

ஊற்றினாள். அவர் கூறினார், "சைமன், அவள் என்னை மிகவும் நேசிக்கிறாள், ஏனென்றால் அவள் மிகவும் மன்னிக்கப்பட்டாள்." பின்னர் அவர் சைமனை ஜிங்கரால் அடித்தார். அவர் கூறினார், "ஆனால் குறைவாக மன்னிக்கப்பட்டவர், குறைவாக நேசிக்கிறார்." அவ்வளவுதான்!

நல்ல சமாரியனைப் பற்றிய நமது உவமையாக இதை நான் மொழிபெயர்க்க முடிந்தால், தான் ஒருபோதும் பள்ளத்தில் இருந்ததில்லை என்று நினைப்பவர் அதிலிருந்து வெகு சிலரை மட்டுமே பெறுகிறார். நாம் எப்போதாவது பள்ளத்தில் இருக்கும் நபராக நம்மைப் பார்த்தால், இது ஒரு நல்ல சிறிய உவமையாக மாறும், இது தேவாலயத்திற்குப் பிறகு ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு யாரோ ஒருவருக்கு ஏதாவது நல்லது செய்ய நம்மைத் தூண்டும். நாம் எப்போதாவது பள்ளத்தில் நம்மைப் பார்த்தால், இது வாழ்க்கைக்கு ஒரு முழு மாதிரியாக மாறும்.

உங்கள் முழு பார்வையையும் மாற்றும் மூன்று வழிகள் உள்ளன.

4. இனி நீங்கள் எதிரிகளைப் பார்ப்பதில்லை, எதிரியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பார்க்கிறீர்கள்.
5. பிரச்சனைகள் இல்லை, ஆனால் பிரச்சனைகள் உள்ளவர்கள்.
6. இனி நீங்கள் பரிதாபப்பட மாட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் இரக்கத்தை உணர்கிறீர்கள். பரிதாபம், பள்ளத்தில் இருக்கும் பையனைப் பார்த்து, "அந்த பள்ளத்தில் நான் இறங்கவில்லை என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என்று கூறுகிறது. ஆனால் இரக்கம் அந்த பள்ளத்தில் கீழே பார்த்து, "நான் அங்கு இருந்தேன், கடவுளின் அருளைத் தவிர இப்போதும் என்னால் இருக்க முடியும்" என்று கூறுகிறது. பாருங்கள், சாலையோரத்தில் ஒரு மனிதனாக நம்மைப் பார்க்கும்போதுதான், நாம் கருணையின் மந்திரிகளாக மாறுவோம்.

"வெளியே போய் உதவுங்கள். வெளியே சென்று உதவுங்கள். வெளியே சென்று

great walled and most fortified city. God wanted belief in his power but he also wanted a faith response. I want you to march around that city once a day for six days and on the seventh day I want you to march around it seven times, and then I want you to call out in a great shout.

What faith response did God ask of Naaman, the Syrian leper, in 2 Kings 5 when he came down to see the prophet Elisha? Elisha didn't even go down to see him. He just sent word down through a messenger. He said, you tell him to go dip seven times in the Jordan River. It was God's idea.

What faith response did God ask of Peter after he had fished all night and he came to the shore? Jesus said, Peter, I want you to go launch out into the deep one more time and let down your nets.

There are countless other examples. But the question is: Did any of those responses merit or supply the power for the miraculous event that followed? No. No. No. Do you understand that? The faith response didn't supply the power. The children of Israel could have marched around the wall of Jericho a thousand times and that wall wouldn't have budged an inch if it weren't for the power of God. Naaman could have dipped in the Jordan River from sun up to sun down and he would have still left there a leper, except for the power of God. But when they responded in faith as God had prescribed then His power was channeled to them. God always determines the faith response. He always has. So, what faith response does God demand for accepting Christ? Let's allow the Bible answer rather than someone's opinion. The Book of Acts is the only inspired book of the Bible that gives us the pure history of the birth and the growth of the early church. In it and it alone are the only specific details of individual conversions of those first Christians. It's where to go to learn how they became a Christian. We should do no more or no less.

I want to show you concisely all of the accounts of conversions to Christianity found in the book of Acts. Now, we're not going to be able to take them in their entirety so I would encourage you in your private study to go back and look at them in their entire and the whole context. Look at the moments how they came to Christ and assimilate all that data we find.

1. The day the church began when those first 3,000 asked the question to Peter and the apostles. "When the people heard this, they were cut to the heart and said to Peter and the other apostles, 'Brothers, what shall we do?' Peter replied, 'Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit.'" (Acts 2:37-38), "Those who accepted his message were baptized, and about three thousand were added to their number that day." (Acts 2:41)
2. "But many who heard the message believed and the

உதவுங்கள்" என்று மக்களை நெற்றியில் அடிப்பது போதாது. நீங்கள் அதை செய்ய முடியும், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே. ஆனால் என் இதயம் தீவிரமாக மாறும்போது, என்னை பள்ளத்திலிருந்து வெளியே இழுத்த சமாரியன் இயேசு என்பதை அறிந்து, என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் நீட்டக்கூடிய கைகளைத் தேடி வாழ்வேன். மக்களே, இதயம் மாறாமல் உங்கள் கைகளால் சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பது உண்மைதான் என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள், பல அல்ல, சில. ஆனால் எப்பொழுதெல்லாம் இதயம் உண்மையாக மாற்றப்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் கைகள் எப்போதும் உதவி செய்யும்.

இயேசு இந்த, கதையை மூடிய போது, அவர் கூறினார், "வெளியே போய் ___ என்ன, அதே போல்?" "வெளியே போய்ப் பிரசங்கம் பண்ணு, அதுபோலவா?" "வெளியே சென்று யோசியுங்கள், அதேபோல்?" "வெளியே சென்று மனப்பாடம் செய்வாயா?" அவர், "வெளியே சென்று அவ்வாறே செய்யுங்கள்" என்றார்.

ஒரு வயதான பெண்மணி திடீர் வெள்ளத்தில் பாதாள சாக்கடையில் சிக்கிய கதையை நான் கேள்விப்பட்டேன். கதவுகளில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருந்தது. அவள் வயதாகிவிட்டாள், அவளது தொடைகள் வரை இருந்த அந்த தண்ணீரில் இறங்க அவள் மிகவும் பயந்தாள், அது அவளைக் கழுவியிருக்கலாம். அவள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு பெரிய நான்கு சக்கர டிரைவில் மேம்பாலத்தின் மீது ஒரு தோழர் சென்று கொண்டிருந்தார், கீழே பார்த்தார் அவளைப் பார்த்தார். அவர் நிறுத்தி, பூங்காவில் வைத்து, வெளியே குதித்து அங்கு பார்த்தார். அவள் வெறும் பயத்துடன் இருப்பதை அவனால் பார்க்க முடிந்தது. அவர், "மேடம், நான் உங்களுக்கு உதவலாமா?" அவளுடைய பதிலை நான் விரும்புகிறேன். அவள் குலுக்கி, "மேலே இருந்து இல்லை" என்றாள். நான் உங்களிடம் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். நாம் இங்குள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்வதை கடவுள் விரும்பவில்லை. நாங்கள் அங்கு இருந்ததால் பள்ளத்தில் உள்ள மக்களுக்கு உதவ

<p>number of men grew to about five thousand." (Acts 4:4)</p> <p>3. The next reference is in the conversion of Simon, the Sorcerer. "But when they believed Philip as he preached the good news of the kingdom of God and the name of Jesus Christ, they were baptized ... And he followed Philip everywhere, astonished by the great signs and miracles he saw." (Acts 8:12-13)</p> <p>4. The Ethiopian eunuch. "Then Philip began with that very passage of Scripture and told him the good news about Jesus. As they traveled along the road, they came to some water and the eunuch said, 'Look, here is water. Why shouldn't I be baptized?' And he gave orders to stop the chariot. Then both Philip and the eunuch went down into the water and Philip baptized him. When they came up out of the water, the Spirit of the Lord suddenly took Philip away, and the eunuch did not see him again, but went on his way rejoicing.'" (Acts 8:35-39)</p> <p>5. Saul, who would become the great apostle Paul, gives his own testimony of what happened as he was on his way to Damascus. "As he neared Damascus on his journey, suddenly a light from heaven flashed around him. He fell to the ground and heard a voice say to him, 'Saul, Saul, why do you persecute me?' 'Who are you Lord?' Saul asked. 'I am Jesus, whom you are persecuting,' he replied." (Acts 9:3-5) After Saul gets to Damascus and talks with Ananias, "Immediately, something like scales fell from Saul's eyes and he could see again. He got up and was baptized." (Acts 9:18)</p> <p>6. The conversion of the first Gentile, Cornelius. "Then Peter said, 'Can anyone keep these people from being baptized with water? They have received the Holy Spirit just as we have.' So he ordered that they be baptized in the name of Jesus Christ.'" (Acts 10:46)</p> <p>7. "Some of the men from Cypress and Cyrene went to Antioch and began to speak to Greeks also, telling them the good news of Jesus. The Lord's hand was with them, and a great number of people believed and turned to the Lord." (Acts 11:20-21)</p> <p>8. "There they spoke so effectively that a great number of Jews and Gentiles believed." (Acts 14:1)</p> <p>9. Lydia came to Christ through the preaching and teaching of Paul, "One of those listening was a woman named Lydia, a dealer in purple cloth from the city of Thyatira, who was a worshiper of God. The Lord opened her heart to respond to Paul's message. When she and the members other household were baptized, she invited us to her home." (Acts 16:14)</p> <p>10. The Philippian jailer said, "He (the jailer) then brought them out and asked, 'Sirs, what must I do to be saved?' They replied, 'Believe in the Lord Jesus, and you will</p>	<p>வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார்.</p> <p>நான் வாழ்ந்த காலமெல்லாம் என் மனதில் நிலைத்திருக்கும் விஷயங்களில் ஒன்று மத்தேயு 25ல் நியாயத்தீர்ப்புக் காட்சி. செம்மறி ஆடுகளின் உவமை உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? செம்மறி ஆடுகள் வலப்புறமும் வெள்ளாடுகள் இடப்புறமும் எப்படி செல்கின்றன? அவர் ஆடுகளிடம், "நான் பசியாக இருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு உணவளித்தீர்கள், நான் தாகமாக இருந்தேன், நீங்கள் எனக்குக் குடித்தீர்கள், நான் நிர்வாணமாக இருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு ஆடை கொடுத்தீர்கள், நான் நோய்வாய்ப்பட்டு சிறையில் இருந்தேன், நீங்கள் வந்து என்னைப் பார்த்தீர்கள்" என்று சொல்லப் போகிறார். அவர் ஆடுகளிடம், "இவையெல்லாம் நான் இருந்தேன், நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை" என்று சொல்லப் போகிறார், பின்னர் அவர் வலதுபுறத்தில் உள்ளவர்களிடம், "பிதாவின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உங்களுக்குள் வாருங்கள்" என்று சொல்லப் போகிறார். என்னை விட்டு விலகு" என்று விட்டுவிட்டார்.</p> <p>அவர் குறிப்பிடாத பல விஷயங்களில் நான் மிகவும் ஆர்வமாக உள்ளேன். அவர் தேவாலயத்திற்கு வருகை பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை, இல்லையா? அவர் கோட்பாட்டைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. எங்கள் உடை பற்றி அவர் ஒரு வார்த்தை கூட பேசுவதில்லை. தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாம், இவை அனைத்தும் முக்கியமானவை அல்ல என்று நான் கூறவில்லை, குறிப்பாக முதல் இரண்டு. நீங்கள் என்னை அறிந்திருந்தால், அவர்கள் மிகவும் முக்கியமானவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். கடவுள் நம் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதை நான் வேதத்தில் பார்க்கும் முதல் விஷயம், "நீங்கள் உங்கள் அயலகத்தாரின் அண்டை வீட்டாரா?" என்பதுதான். பள்ளத்தில் இருந்து வெளியே இழுக்க ஆட்களைத் தேடும் இதயம் உருமாறியதா?</p> <p>நீங்கள் உண்மையில் இருக்கும் இடத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன் மற்றும் பிரார்த்தனை</p>
--	---

be saved—you and your household.' Then they spoke the word of the Lord to him and to all the others in his house. At that hour of the night the jailer took them and washed their wounds; then immediately he and all his family were baptized." (Acts 16:30)

11. "Many of the Jews believed, as did also a number of prominent Greek women and many Greek men." (Acts 17:12)
12. "A few men became followers of Paul and believed." (Acts 17:34)
13. "Crispus, the synagogue ruler, and his entire household believed in the Lord; and many of the Corinthians who heard him believed and were baptized." (Acts 18:8)
14. Paul comes to Ephesus and stays there for two-and-a-half years. "And he asked them, 'Did you receive the Holy Spirit when you believed?' They answered, 'No, we have not even heard that there is a Holy Spirit.' So Paul asked, 'Then what baptism did you receive?' 'John's baptism,' they replied. Paul said, 'John's baptism was a baptism of repentance. He told the people to believe in the one coming after him, that is, in Jesus.' On hearing this, they were baptized into the name of the Lord Jesus." (Acts 19:2-5)
15. "'I have declared to both Jews and Greeks that they must turn to God in repentance and have faith in our Lord Jesus.'" (Acts 20:21)
16. And then finally the last one. Paul once again recounts his conversion experience and said, "I fell to the ground and heard a voice say to me, 'Saul! Saul! Why do you persecute me?' 'Who are you, Lord?' I asked. 'I am Jesus of Nazareth, whom you are persecuting,' he replied. My companions saw the light, but they did not understand the voice of him who was speaking to me. 'What shall I do, Lord?' I asked. 'Get up,' the Lord said, 'and go into Damascus. There you will be told all that you have been assigned to do.'" Ananias asked Saul, "'And now what are you waiting for? Get up, be baptized and wash your sins away, calling on his name.'" (Acts 22:16)

That may have been a little lengthy, but I wanted you to see it for yourself. Nine different times in those conversion accounts, all that we find in the book of Acts, we're told that the people believed and obviously they did. Three different times we're told that they repented and the word, "repent," means "to turn," to turn away from the world and turn toward Jesus Christ. Ten different times, we're told they were baptized. The word, "baptized," means to be immersed, to be dunked or dipped, meaning the total body going beneath the water. When one is raised from the water, resurrected, he came out walking into a newness of life. By the way, each time they were baptized, it wasn't a week later and it wasn't a month later, it was immediately. Now, what

செய்கிறேன். நீங்கள் பள்ளத்தில் இருக்கிறீர்கள் அல்லது நீங்கள் அங்கு இருந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இல்லாவிட்டால், நீங்கள் இப்போது பள்ளத்தில் இருக்கிறீர்கள், இயேசு உங்களை வெளியே இழுக்க அனுமதிக்காவிட்டால் நீங்கள் அங்கேயே இறக்கப் போகிறீர்கள். நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாருங்கள், அவருடைய பெயரை அனைவரும் கேட்கலாம் மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவில் ஒரு புதிய வாழ்க்கைக்கு உயிர்த்தெழுப்பப்பட நீர் ஞானஸ்நானம் மூலம் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இரத்தத்தால் உங்கள் பாவங்களைக் கழுவலாம். உங்கள் பாவம் முற்றிலும் மன்னிக்கப்படும். அவர் உங்களை பாவத்தின் குழியிலிருந்து வெளியேற்றினார். மற்ற அகழிகளில் வசிப்பவர்களைத் தேடிச் செல்லும்படியும் அவர் உங்களை நியமித்துள்ளார். நீங்கள் எங்கிருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்கும் வரை, நீங்கள் அவர்களை வலது மற்றும் இடதுபுறமாக வெளியே இழுப்பீர்கள். அப்படித்தான், கடவுளுடைய ராஜ்யம் வளர்கிறது. அமேசிங் கிரேஸ் #1275 ஸ்டீவ் பிளாட் ஆகஸ்ட் 4, 1996

அத்தியாயம் 4

கிறிஸ்துவுடன் நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இது வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை நேரம். ஜெத்செமனே என்ற தோட்டத்திலிருந்து ரோமானியப் பிரதான ஆசாரியனாக நியமிக்கப்பட்ட கயபாஸ் வீட்டிற்கு இயேசு ஒரு விசித்திரமான கலவையான வீரர்கள் மற்றும் ஆசாரியர்களால் வழிநடத்தப்பட்டார். அங்கு ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு, அவர் உண்மையான யூத பிரதான ஆசாரியரான அன்னஸிடம் அடைக்கப்பட்டார், பின்னர் மீண்டும் காய்பாஸிடம் திரும்பினார். அந்த இரண்டு பிரதான ஆசாரியர்களும் இந்த மனிதன் இறக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அதைச் செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, ரோமானிய வழக்கறிஞரால் மட்டுமே ஒரு

faith response does God set forth for coming to Christ?

I realize that much of the world asked "Do you really believe God requires baptism as a part of faith response for accepting Christ?" They could also ask "Do you really believe that Moses and the Israelites were required a look at the bronze snake as their faith response?" "Do you really believe that God required the Israelites to march around that city like idiots once a day for six days and seven times on the seventh day?" "Do you really believe God expected Naaman to dip seven times in the Jordan?" "Do you really believe he wanted Peter to go out after fishing all night and cast those nets one more time?" Do you really believe God wants the response He requested from all those people for their physical healing or the response He demands of us for our spiritual healing, the forgiveness of our sins. Of course the answer is God expects man to obey Him based upon knowledgeable faith.

A few other verses should put everything in perspective about the way God desires us to respond to Him in faith. "Whoever believes and is baptized will be saved, but whoever does not believe will be condemned." (Mark 16:16) But, what is the purpose for baptism? "Or don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death? We were therefore buried with him through baptism into death in order that, just as Christ was raised from the dead through the glory of the Father, we too may live a new life. If we have been united with him like this in his death, we will certainly also be united with him in his resurrection." (Romans 6:3-5:1)

Paul says, the reason God chose to incorporate it as part of the faith response, contingent upon belief, contingent upon repentance and a turning to God, is to re-enact the very death, burial and resurrection of Jesus Christ. Peter gave the same reason when he was talking about Noah and how he was saved because of his faith response, when God sent that great flood upon the earth. "And that water symbolizes baptism that now saves you also—not the removal of dirt from the body but the pledge of a good conscience toward God." (1 Peter 3:21) There's nothing magical about the water. It's not holy. It's not what it does physically by taking away anything dirty or unclean. Its whole purpose is "The pledge of a good conscience toward God" Why? Because it's fulfilling, the faith response that God has asked for.

There are a lot of friends who very respectfully and honestly disagree with what I've shared with you, despite all that I've shared and the reasoning behind it. Going back to our passage in Ephesians 2:8-9, where it says, "For by grace are you saved through faith—and this not of yourselves, it is the gift of God—not of works, lest anyone should boast." They say, "But baptism is a work, it's a work."

Let me show you one last verse as we summarize

மனிதனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்க முடியும். எனவே அவர்கள் அவரை பொன்டியஸ் பிலாத்துவிடம் கொண்டு வந்தனர். இயேசுவை சந்தித்ததைத் தவிர பிலாத்து என்ற குட்டி ரோமானிய ஆளுநரை உலகம் ஒருபோதும் நினைவில் வைத்திருக்காது. அதிகாலையில் கண்விழித்த அவர், இது யூதர்களுக்கு இடையே நடக்கும் சிறு வாக்குவாதம் என்பதை உணர்ந்தார். இயேசுவுடனான உரையாடல் மற்றும் விவாதத்தின் செயல்பாட்டில், பிலாத்து இந்த மனிதன் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை என்பதை விரைவாகக் கண்டான்.

பஸ்கா காலத்தில் யூதர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கைதியை விடுவித்து அவர்களை சமாதானப்படுத்துவது சில காலமாக ரோமானிய வழக்கம். "இப்போது கூட்டத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கைதியை விடுவிப்பது ஆளுநரின் வழக்கம். அப்போது அவர்களிடம் பரபாஸ் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு பிரபல கைதி இருந்தான். எனவே மக்கள் கூடியிருந்தபோது, பிலாத்து அவர்களிடம், 'நான் யாரை விரும்புகிறீர்கள் என்று கேட்டார். உனக்கு விடுதலை: பரபாஸ், அல்லது கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவா?' ஏனென்றால், பொறுமையின் காரணமாக இயேசுவைத் தன்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும்." (மத்தேயு 27:15-18)

பரபாஸைப் பற்றி எங்களுக்கு கொஞ்சம் தெரியும். ரோமானிய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தோல்வியுற்ற கிளர்ச்சிக்கு அவர் உதவியதாகவும், அவர் கொலைக் குற்றவாளி என்றும் மார்க் மற்றும் லூக்கா சொல்கிறார்கள். பிலாத்து யூதர்களின் தார்மீக உணர்வை ஈர்க்கிறார் என்று நினைத்தார். அவர்கள் ரோமானிய அரசாங்கத்தை எவ்வளவு மோசமாக வெறுக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும், ஆனால் நிச்சயமாக அவர்கள் கொலையை மன்னிக்க மாட்டார்கள். இயேசு எந்த குற்றமும் செய்யவில்லை என்பதாலும், ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு அவர் ஹோசன்னா என்ற கூக்குரலுடன் நகரத்திற்கு வந்தபோது மிகவும் பிரபலமாக

everything up "He saved us, not because of righteous things we had done, but because of his mercy." (Titus 3:5) See it's not by what we do. It's not our power. It's his mercy. He is the power. "He saved us through the washing of rebirth and the renewal of the Holy Spirit." (Titus 3:6) Baptism has nothing to do with working; it has everything to do with submission. It has everything to do with faith. It means nothing apart from belief. It means nothing apart from Jesus Christ. Baptism is simply the faith response connecting us to the great power that saves us from our sins. Amazing Grace #1273, Steve Flatt July 21, 1996

இருந்தார். ஹோசன்னா! பிலாத்து நிச்சயமாக கூட்டம் தன்னை விடுவிக்கக் கோரும் என்று நினைத்தான். ஆனால் அவருக்கு ஆச்சரியமும் திகைப்பும் ஏற்படும் வகையில், "எங்களுக்கு பரபாஸைக் கொடுங்கள், எங்களுக்கு பரபாஸைக் கொடுங்கள்" என்று அழுதனர். இது பிலாத்தின் அடுத்த கேள்வி, இது எங்கள் ஆய்வின் மையமாகும். பயத்திலும், கோபத்திலும், குழப்பத்திலும், "கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார்.

பிலாத்து அதை உணரவில்லை, ஆனால் அவர் தன்னை விட மிகப் பெரிய கேள்வியைக் கேட்டார், அதன் நேரத்தை விட மிகப் பெரியது. மனிதர்கள் வாழும் வரை, வாழ்க்கையின் மையக் கேள்வி கேட்கப்படும் மனிதராக பிலாத்து நினைவுகூரப்படுவார். "கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

முதல் நபர் பிரதிபெயரை கவனியுங்கள்: இயேசுவை நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத விஷயங்கள் மிகக் குறைவு. "மரணமும் வரியும் ஒன்றே" என்கிறது பழைய பழமொழி. இல்லை அது சரியல்ல, இன்னும் சில விலைமதிப்பற்றவை உள்ளன, அவர்களில் இயேசுவும் ஒருவர். 2,000 ஆண்டுகளாக, அவர் மனித வரலாற்றின் மையப் பாத்திரமாக இருந்து வருகிறார், மேலும் இயேசு பிரபஞ்சத்தின் இதயத்தில் இருப்பதால், ஒவ்வொரு மனிதனின் நிகழ்ச்சி நிரலின் மையத்திலும் அவர் இருக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளும் ஒரு உண்மை இதுதான்: அவரை புறக்கணிக்க முடியாது. பல நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடிய நிலையில், மனிதர்கள் அவருக்கு அன்புடனும், சிலர் அவமதிப்புடனும், சிலர் ஏளனத்துடனும், சிலர் இழிவாகவும், சிலர் வியப்புடனும், சிலர் மறுப்புடனும், சிலர் பாசத்துடனும் பதிலளித்தனர், ஆனால் அனைவரும் பதிலளித்தனர். இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாறு இந்த வார்த்தைகளுடன் முடிவடைகிறது, அவர் கூறுகிறார், "இதோ,

நான் உலக முடிவு வரை எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்."

இயேசு கிறிஸ்து இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார். அவர் ஏதோ கற்பனையின் உருவமோ அல்லது ஒரு விசித்திரக் கதையின் விளைபொருளோ அல்ல. அவர் ஒரு வரலாற்று மனிதர் மட்டுமல்ல. அவர் உலகின் பெரிய மதங்களில் ஒன்றின் ஸ்தாபகர் அல்ல. அவர் இன்னும் வாழ்கிறார். அவர் கப்பர்நகூமில் இருந்ததைப் போலவே இங்கேயும் வீட்டில் இருக்கிறார். அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர். நீங்கள் அதை மூழ்கடிக்க அனுமதித்தால், பிலாத்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கேட்ட கேள்வி, அன்று இருந்ததைப் போலவே இன்றும் முக்கியமானது.

ஒரு யூத சன்ஹெட்ரின் அல்லது ரோமானிய வழக்கறிஞரின் கவலையை விட இயேசு உயிருடன் இருப்பாரா அல்லது இறப்பாரா என்ற கேள்வி அதிகமாக இருந்தது. இல்லை, இயேசு வாழ வேண்டுமா அல்லது இறக்க வேண்டுமா என்ற கேள்விக்கு ஒவ்வொரு ஆணின் மற்றும் ஒவ்வொரு பெண்ணின் இதயத்திலும், மனதிலும், பதில் இருக்கிறது. கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இந்த இயேசுவை என்ன செய்வீர்கள்? நீங்கள் அந்த சிலுவையில் அறையப்பட்ட காட்சியைப் பார்க்கலாம் மற்றும் அங்குள்ள கதாபாத்திரங்களின் புரவலன்களின் வாழ்க்கையிலும் முகங்களிலும் குறிப்பிட்ட விருப்பங்களை நீங்கள் காணலாம். அவற்றில் நான்கு தேர்வுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

6. உண்மை அல்லது பாரம்பரியத்தைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

உண்மை அல்லது பாரம்பரியம் பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயர்களும் எதிர்கொண்ட பிரச்சினையாக இருந்தது. உண்மையில், இந்த பிரச்சினை ஒரு குறுக்கு இருந்தது முதன்மை காரணம். யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு மேசியாவைத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர். இது பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் தீர்க்கதரிசனம் கூறப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான யூத குடும்பங்கள் மேசியாவின் வருகைக்காக ஜெபித்தனர், ஆனால் அவர் ஒரு பெரிய இராணுவ மற்றும்

அரசாங்க மேதையாக இருப்பார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் ஒரு புதிய மோசேயையோ அல்லது யோசுவாவையோ அல்லது தாவீதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வலிமையான ஒருவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர், ஒரு தேரின் பின்னால் ஒரு வெள்ளை குதிரையில் ஒரு இராணுவ மேதை. அவர் பெரிய படைகளை ரோமானியர்களை கைப்பற்றுவதற்கு வழிநடத்துவார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் விரும்பியதைத் தேடுகிறார்கள், கடவுள் அறிவித்ததை அல்ல.

எனவே முழு நேரத்திலும் மேசியா வந்தார், அவர் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் இல்லை. ஒரு விலங்குக் கூடத்தில் பிறந்தது அரசமரத்தின் நறுமணமோ, அரசியல் தொடர்புகளோ, பரம்பரையோ அல்லது முறையான பயிற்சியோ இல்லை. ஏன் அவர் யூதனாகவும் இல்லை, அவர் கலிலேயாவைச் சேர்ந்தவர். அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் மீன் போன்ற மணம் கொண்டவர்கள் மற்றும் அவர் வரி வசூலிப்பவர்கள் மற்றும் விபச்சாரிகளுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார். மக்கள் அவரை நேசித்தனர். அவர் அவர்களை நேசித்ததாலும், எளிமையான உண்மைகளைப் பேசியதாலும் அவர்கள் அவரை நேசித்தார்கள். அவர் உண்மையாக இருந்தார் ஆனால் "அதிகாரங்கள்" எதிர்பார்க்கப்படும் பாரம்பரியம். பாரம்பரியத்தை சீர்குலைப்பது என்பது எப்போதும் சிலுவையை நியாயப்படுத்துவதாகும்.

அந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் மத்தேயு 15 இல், யூதர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை கோவிலுக்கு அடகு வைத்து தங்கள் சொந்த பெற்றோரின் பராமரிப்பை புறக்கணித்ததால், அவர்கள் நிறுவிய சிறிய பாரம்பரியத்தை இயேசு கண்டித்தார். வசனம் 6 இல் முடிவடையும் சில கடுமையான கருத்துக்கள், "நீங்கள் உங்கள் சிறிய சிறிய மரபுகளால் கடவுளுடைய வார்த்தையை வீணாக்கிவிட்டீர்கள்." மத்தேயு 23 இல், அவர் பிரதான ஆசாரியர்களையும் பரிசேயர்களையும் வெள்ளையடித்த கல்லறைகளை

அழைத்தார், "நீங்கள் அனைவரும் வெளிப்புறத்தில் வர்ணம் பூசப்பட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் உள்ளே இறந்தவர்களின் எலும்புகளால் நிறைந்திருக்கிறீர்கள்."

உண்மை அல்லது பாரம்பரியம், இது ஒரு காலமற்ற பிரச்சினை, காலமற்ற தேர்வு. பரிசேயர்கள் தங்களுக்குத் தேவையானதைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள், கடவுள் அறிவித்ததை அல்ல, நம்மில் பலர் அப்படித்தான். பல நூற்றாண்டுகளாக, மதங்கள், பிரிவுகள், வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் தலைவர்கள் இயேசுவின் படங்களை வரைந்துள்ளனர், அவை கடவுளின் உண்மையான குமாரனுடன் சிறிய ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன. அதே காலகட்டத்தில், பைபிளைப் படிக்காத மில்லியன் கணக்கான தனிநபர்கள், "கடவுளைப் பற்றிய எனது கருத்து..." அல்லது "நான் எப்போதும் இயேசுவையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்..." என்று உங்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். . நான் சொல்வதை கேள். கடவுள் உணர்வை மதிக்கவில்லை. அவர் செய்திருந்தால், பரிசேயர்கள் நன்றாக இருந்திருப்பார்கள். கடவுள் எதை மதிக்கிறார்களோ அது உண்மைதான்.

உண்மையான இயேசுவை என்ன செய்வீர்கள்? நீங்கள் அவரை எப்படி இருக்க விரும்புகிறீர்களோ அதை உருவாக்குவீர்களா? அல்லது, அவர் யார் என்று உங்கள் வாழ்க்கையை உருவாக்குவீர்களா?

7. **கிறிஸ்துவின் தேர்வு அல்லது கூட்டமா?**
இது குறிப்பாக பீட்டர் எதிர்கொண்ட தேர்வு. இயேசுவின் சிலுவையில் அறையப்பட்டது ஒரு கோபமான கூட்டத்தால் தூண்டப்பட்டது என்பது முரண்பாடானது. இது முரண்பாடாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவருடைய ஊழியம் முழுவதும், இயேசு மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமாக இருந்தார். மலைப்பிரசங்கம், அவர் ஒரு மலையில் இருந்ததற்குக் காரணம், இவ்வளவு பெரிய மக்களுக்கு அவரது செய்தியை அறிவிக்க

அந்த ஆம்பிதியேட்டர் அவருக்குத் தேவைப்பட்டதுதான். (மத்தேயு 5-7) இயேசு கைநிறைய உணவை எடுத்து 5,000 ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு உணவளித்தார். (மத்தேயு 14) சக்கேயுஸ் ஒரு மரத்தின் மீது ஏறினார், ஏனென்றால் அவரால் பார்க்க முடியவில்லை, கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. (லூக்கா) ஏழு நாட்களுக்கு முன்பு, அவர் எருசலேமுக்கு வந்தபோது, அவர்கள் அவருடைய பாதையில் பனை ஓலைகளை வைத்து, "தேவனுடைய குமாரனுக்கு ஓசன்னா" என்று கூப்பிட்டார்கள். உண்மையில் ஜனக்கூட்டத்தால் தான் இயேசு வாழ்ந்தவரை வாழ்ந்தார்.

அவருடைய ஊழியத்தின் மூலம் சுமார் மூன்றில் இரண்டு பங்கு "பரிசேயர்கள் ஒருவரையொருவர், 'இதோ, இது நம்மை எங்கும் கொண்டுவரவில்லை. பாருங்கள், உலகம் முழுவதும் அவருக்குப் பின் சென்றது!'" (யோவான் 12:19) பலமுறை நற்செய்திகளில், அவரை அரசனாக முடிசூட்ட மக்கள் கூட்டம் தயாராக இருந்தது. ஆனால் இயேசு ஒரு கூட்டத்தால் முடிசூட்டப்படமாட்டார். அவர் ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தப்படுகிறார் அல்லது அகற்றப்படுகிறார்.

இயேசுவைக் கைது செய்த பிறகு பேதுரு எப்படி தூரத்தில் பின்தொடர்ந்தார் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? அவர் தன்னை சூடுபடுத்தும் ஒரு நெருப்பு அருகில் நின்று மூன்று வெவ்வேறு முறை அவர் இறைவனை அறிய மறுத்தார். அது ஏன்? இது ஒரு முட்டாள்தனமான கேள்வி, இல்லையா? அதைக் கண்டுபிடிக்க ராக்கெட் விஞ்ஞானி தேவையில்லை. அந்த நேரத்தில் அது அரசியல் ரீதியாக சரியான நிலை இல்லை. அந்த மலையில் கல்வாரி என்று அழைக்கப்படும் நான்காவது சிலுவை நன்றாக இருந்திருக்கலாம். குறைந்த பட்சம் அது ஒரு கடுமையான அடியையாவது கொண்டு வந்திருக்கும், கிறிஸ்துவா அல்லது கூட்டமா? பீட்டர் கூட்டத்தை அழைத்துச் சென்றார்.

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, இயேசு அவரை நேருக்கு நேர் பார்த்து, அவர் அவரை

எவ்வளவு நேசிக்குறார் என்பதை அவரிடம் சொன்ன பிறகு, இயேசு அவரை மன்னித்த பிறகு, பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப் பிறகு, ஏழு வாரங்களுக்குப் பிறகு, பரிசுத்த ஆவியின் வருகைக்குப் பிறகு, அவருடைய தேவாலயம் வந்த பிறகு, அதே பேதுரு கிறித்துவம் போன்ற ஒரு சக்தி, அவர் அதே தலைவர்கள் முன் அழைக்கப்பட்டார். அவர் உயிருக்கு அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளானார், அவர்கள், "பீட்டர், நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" இதன் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், அவர் மீண்டும் அதே கேள்வியைப் பெற்றுள்ளார். கிறிஸ்துவா அல்லது கூட்டமா? இந்த நேரத்தில், பீட்டர் அவர்களின் கண்களை நேராகப் பார்க்கிறார், நீங்கள் சொற்றொடரை அனுமதித்தால், "நான் கிறிஸ்துவை எடுத்துக்கொள்கிறேன், நன்றி" என்று கூறினார். (அப்போஸ்தலர் 4-5)

ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் அதே கேள்வியை எதிர்கொள்கிறீர்கள், நானும் சந்திக்கிறேன். கூட்டம் மிகவும் நிலையற்றது. அமெரிக்காவை கிறிஸ்தவ நாடு என்கிறோம். பெரும்பான்மையான அமெரிக்கர்கள் எப்போதும் கிறிஸ்தவர்கள் என்று நினைக்கவில்லை, ஆனால் ஜெடியோ-கிறிஸ்தவ நெறிமுறைகள் இந்த நாடு நின்று, போற்றப்பட்ட மற்றும் மதிக்கப்படும் அனைத்தும். இன்று, மிகவும் வெளிப்படையாக, ஒரு கிறிஸ்தவராக இருப்பது பொதுவாக அமைதியற்ற, அறியாமை மற்றும் அரசியல் ரீதியாக தவறானது என்று கருதப்படுகிறது. நமது சமூகம் சகிப்புத்தன்மையற்ற ஒரே விஷயம், முழுமையான உண்மை என்று ஒன்று இருப்பதாக நம்பும் ஒருவருக்கு மட்டுமே. யாரேனும் எழுந்து நின்று "இயேசுவே வழி, சத்தியம் மற்றும் ஜீவன் என்பதில் நான் உடன்படுகிறேன். இல்லை நீங்கள் வேறு வழியில் சொர்க்கத்திற்கு செல்ல முடியாது, அவரால் மட்டுமே" என்று கூறுவது முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. நீங்கள் எப்படி? இறக்கும் உலகத்திற்கு நீ உப்பும் ஒளியுமா? அல்லது, பீட்டரைப் போல் உங்கள் சொந்த சிறிய தீக்கு அருகில் நிற்க விரும்புகிறீர்களா?

8. மனசாட்சியா அல்லது சீசரா?

இந்த மனிதன் நிரபராதி, மரணதண்டனையை கட்டாயமாக்கும் எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் நிச்சயமாக நிரபராதி என்பதை பிலாத்து அறிந்திருந்தார். ஆகவே, இந்த மனிதனை துரோகி என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டபோது, பிலாத்து அவரை உள்ளே அழைத்து, "நீங்கள் ஒரு ராஜாவா?" என்று இயேசுவிடம் கேட்டார். இயேசு நிதானமாகப் பார்த்து, "நீ சரியாகச் சொன்னாய், ஆனால் என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல" என்றார். அவர்களின் உரையாடலுக்குப் பிறகு, இயேசு கலகக்காரர் அல்ல என்பதை பிலாத்து அறிந்தான். அவர் கிளர்ச்சியாளர் அல்லது வெறியர் அல்ல. இந்த மனிதன் ஏன் முதலில் தன் முன் தோன்றுகிறான் என்று அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.

மத்தேயு ஒரு அடைப்புக் குறிப்பைப் பதிவுசெய்து நமக்குத் தருகிறார், "பிலாத்து நீதிபதி இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தபோது, அவரது மனைவி அவருக்கு இந்த செய்தியை அனுப்பினார், 'அந்த அப்பாவி மனிதனுடன் எதுவும் செய்ய வேண்டாம், ஏனென்றால் நான் இன்று ஒரு கனவில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். (மத்தேயு 26:19) எனவே, பிலாத்து அவரை விடுவிப்பதற்கான ஆரம்ப தீர்மானத்தை எடுத்தார். யூதர்கள் அந்த முடிவு வெளிப்படுவதையும் அவர்களின் சதி முறியடிக்கப்படுவதையும் பார்த்தபோது, அப்போஸ்தலன் யோவான் அவர்களின் பதிலைப் பதிவு செய்கிறார். "அதிலிருந்து, பிலாத்து இயேசுவை விடுவிக்க முயன்றார், ஆனால் யூதர்கள், 'இவனை விடுவித்தால், நீங்கள் சீசரின் நண்பர் அல்ல, ராஜா என்று கூறிக்கொள்ளும் எவரும் சீசரை எதிர்க்கிறார்கள்' என்று கூச்சலிட்டனர்." (யோவான் 19:12)) பாம்! அது என்ன தெரியுமா? அது இயேசுவின் மீது கதவு தட்டப்படும் சத்தம். என்று தீர்மானிக்கும் அடியின் சத்தம்.

கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக யூதேயா ரோமில் எதிர்கால தலைமைக்கான ஒரு சோதனைக் களமாக மாறியது. பழைய பாடல் சொல்வது போல், "நீங்கள் அதை அங்கே செய்ய முடிந்தால், நீங்கள் அதை எங்கும் செய்யலாம்." ஒரு ரோமானிய வழக்குரைஞர் அங்கு மூன்று அல்லது நான்கு

ஆண்டுகள் தங்கி, யூதர்களை சமாதானப்படுத்தி, எல்லாவற்றையும் அமைதியாக வைத்திருந்தால், அவர் ஒரு அரசியல் பதவி உயர்வுக்காக ரோம் திரும்புவார். அவரால் அங்கு செல்ல முடியவில்லை என்றால், அவர் ஒருவித தெளிவற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். பிலாத்து அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, "நீ இந்த மனிதனின் நண்பன் என்றால், சீசரின் நண்பன் அல்ல." யூதர்களின் ஒரு பிரிவாக இருந்த ஒரு குழுவை எதிர்க்கும் பிலாத்து, கிளர்ச்சியை உண்டாக்கும் யாரோ ஒருவர் சீசரிடம் திரும்புவதை அவர் உடனடியாக கற்பனை செய்து பார்க்க முடிந்தது. ஒருவேளை அது மிகவும் சிக்கலாக இருக்கும். பிலாத்து, "அது என்னவாக இருக்கும், மனசாட்சியா அல்லது சீசரா?" அவர் சீசரை தேர்ந்தெடுத்தார்.

எங்களுக்கும் அதே தேர்வுதான். நமது சீசர் அந்த சக்தி, அதிகாரம் அல்லது செல்வாக்கு, யாருடைய ஒப்புதல் நமக்கு மிகவும் தேவை என்று நினைக்கிறோம். ஒரு வேளை பதவி உயர்வு மற்றும் பதவி உயர்வு ஆகியவற்றை ஒரு கையிலும், மறுபுறம் பிங்க் நிற சீட்டையும் வைத்திருப்பவர், உங்கள் நேர்மையை சமரசம் செய்யும்படி கேட்கும் பணியில் இருக்கும் உங்கள் முதலாளியாக இருக்கலாம். விஜயி தான் யாருடைய ஆதரவை நாம் பெற வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம், ஒவ்வொரு நாளும் மில்லியன் கணக்கான முறை ஒருமைப்பாடு சமரசம் செய்யப்படுகிறது, நம்பிக்கை நீர்த்தப்படுகிறது மற்றும் சில சமயங்களில் பாக்கெட் புகை மதிப்பிடப்படுகிறது. சீசர் பணியாற்றினார், கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

9. **சமர்ப்பணம் அல்லது சுயம்.**

சிலுவையில் அறையப்படும் நாடகத்தில் யூதாஸ் இஸ்காரியோட் என்ற ஒரு மனிதனைப் பார்ப்போம். வாழ்க்கையின் அடிப்படை போராட்டத்தையும் முடிவையும் நாம் அவரது இதயத்தில் காண்கிறோம் என்று நான் நம்புகிறேன். யூதாஸ் யார் என்பதில் பலருக்கு முற்றிலும் தவறான எண்ணம் இருப்பதாக நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கறுப்புத் தொப்பி அணிந்து, முகத்தில் கேப்பை வைத்துக் கொண்டு,

நிழலில் ஒளிந்துகொண்டு, அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் தீமையின் உருவகமாக இருந்த சில கொடூரமான வில்லன் என்று நம்மில் பெரும்பாலோர் அவரை முழுவதுமாக எப்போதும் சித்தரிக்கிறோம். அது உண்மை என்று நான் நம்பவில்லை. 12 மனிதர்கள், 12 அப்போஸ்தலர்களைக் கண்டுபிடிக்க இயேசு வெளியே சென்றபோது, அவர் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய சிறந்த மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்றும் அவர்களில் யூதாசும் ஒருவர் என்றும் நான் நம்புகிறேன். படித்தவர் மற்றும் யூதேயன், அவர் 12 பேரில் மிகவும் தகுதியானவர் மற்றும் சிறந்த முறையில் தயாராக இருந்தார். இல்லை, யூதாஸின் தலைவிதியும் அவரது நற்பெயரும் வயதுக்கு மீறிய போராட்டத்தில், இறையாண்மையின் தேர்வு, தவறான முடிவின் விளைவாக வந்தது. யார் ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்ற தேர்வு. கடவுள் அல்லது சுயம்.

காலப்போக்கில், யூதாஸ் தனது செயல்களின் விளைவுகளின் அதிர்ச்சி சாட்சியாக மாறினார். இந்த லிஞ்சு கும்பலின் கோபமான அலறல்களைக் கேட்கும்போது, அவரது இதயம் உடைக்கத் தொடங்குகிறது. அவர் சிலுவையில் பேரம் பேசியதாக நான் நினைக்கவில்லை. எனவே இயேசு அந்த மலைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகையில்; பீதியடைந்த அவர் இரத்தப் பணத்தைத் திருப்பித் தருவதன் மூலம் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்ய முயன்றார். ஓடிப்போய் தலைமைக் குழுக்களின் காலடியில் எறிந்தான். அவர்களின் பாசாங்குத்தனத்தில், அதை செலுத்தியவர்கள் அதை திரும்பப் பெற மாட்டார்கள். காயப்பட்ட மனசாட்சியால் தாக்கப்பட்ட அவர், தூக்கிலிடப்பட்ட நபரின் கயிற்றில் திரும்புவதன் மூலம் செயலைச் செயல்தவிர்க்க தவறுதலாக முயன்றார்.

சொல்லுங்கள், யூதாஸ் கிறிஸ்து இல்லாமல் வாழ முடியாது என்று நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்திருக்கிறீர்களா, அவர் ஏன் அவருக்காக வாழவில்லை? பதில் எளிது. இயேசு இல்லாமல் வாழும் எண்ணம் அவருக்கு இல்லை. அவர் அவரை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பினார், ஆனால் பெரிதாக இல்லை. அவர் இயேசுவை வைத்து எதையும்

இழக்க விரும்பினார், உண்மையில் 30 வெள்ளிக் காசுகளைக் கூட பெற விரும்பினார். அவர் இயேசுவைப் பின்பற்றத் தயாராக இருந்தார், ஆனால் அவருடைய சொந்த விதிமுறைகளின்படி, அது நிபந்தனையுடன் இருந்தது. அவர் அந்த நடுநிலையை விரும்பினார். யூதாஸ் ஒரு கையில் கிறிஸ்துவையும், மறு கையில் 30 வெள்ளிக் காசுகளையும் பற்றிக்கொள்ள முயன்றான். அந்தத் தேர்வு இன்னும் இருக்கிறது. கடவுளா அல்லது சுயமா? அவர்களில் ஒருவர் சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும்.

முழு சிவசேஷ செய்தியின் மையமாக என்ன இருக்கிறது என்று பவுல் கூறினார், "நான் கிறிஸ்துவுடன் சிலுவையில் அறையப்பட்டேன், இருப்பினும் நான் வாழ்கிறேன், ஆனாலும் நான் அல்ல, ஆனால் கிறிஸ்து என்னில் வாழ்கிறார்." (கலாத்தியர் 2:20) நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெறலாம், ஆனால் உங்களை சிலுவையில் அறைந்து கிறிஸ்து ஆட்சி செய்ய உங்கள் இதயத்தில் முடிவெடுக்கும் வரை, கிறிஸ்தவத்தின் மகிழ்ச்சியையும் பலனையும் நீங்கள் அறிய மாட்டீர்கள்.

உலகில் மிகவும் துன்பகரமானவர்கள் யார் தெரியுமா? வளர்ந்த பிறகு, நான் எப்போதும் பாவம் செய்தவர்கள், காம வாழ்க்கை, விருந்துகள் மற்றும் அதிக நேரம் வாழ்பவர்கள் என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் உலகில் மிகவும் துன்பகரமான மக்கள் அல்ல. தவறாக புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். இறுதியில் அவர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்துவது அவர்களுக்குப் பிடிக்கும். இது வெறுமைக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு வெற்று வாழ்க்கை. இது முழு நிராகரிப்பு மற்றும் மனச்சோர்வுக்கு வழிவகுக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் உலகில் மிகவும் துன்பகரமான மக்கள் அல்ல. அந்த நடுநிலையில் நின்று ஒரு கையில் சிலுவையையும், இன்னொரு கையால் உலகத்தையும் பிடித்துக் கொள்ள முயலும் யூதாஸ் போன்றவர்கள்தான் உலகில் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள். அந்த பிளவைக் கடப்பதன் மூலம், யாராலும் தடுமாற முடியாது, அவை தொடர்ந்து உள்ளே கிழிகின்றன. சமர்ப்பணம் அல்லது சுயம்,

நீங்கள் கேள்வியை எதிர்கொள்ளும்போது நீங்கள் பதிலளிக்க வேண்டியது இதுதான்,

ஆச்சரியமாக இருக்கிறது இல்லையா? பிலாத்து கிட்டத்தட்ட 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார், இன்னும் அது பல ஆண்டுகளாக எதிரொலிக்கிறது. அடிப்படைத் தேர்வுகள், உண்மை அல்லது பாரம்பரியம், கிறிஸ்து அல்லது கூட்டம், மனசாட்சி அல்லது சீசர் மற்றும் சமர்ப்பணம் அல்லது சுயம் அனைத்தும் இன்னும் உள்ளன. உங்கள் முடிவு என்ன? கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இந்த இயேசுவை என்ன செய்வீர்கள்?

துரதிர்ஷ்டவசமாக, அந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட மக்கள், தலைமைக் குழுக்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் தலைமையில், "அவரைச் சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும்" என்று கோஷமிடத் தொடங்கினர். உங்கள் பதில் வித்தியாசமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். மத்தேயு 10:32-ல் இயேசு சொன்னார், "மனுஷர் முன்பாக என்னை ஒப்புக்கொள்பவர், பிதாவின் முன்பாக நானும் அறிக்கையிடுவேன்." மாற்கு 16:16ல், "விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான், விசுவாசிக்காதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படுவான்" என்றார்.

இன்று, மிக முக்கியமான கேள்வி உங்கள் முன் உள்ளது. "கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவை நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?" பெரிய அர்த்தத்தில் நீங்கள் ஒருபோதும் பதிலளிக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை என்றால், "அவர் கடவுளின் மகன் என்று எனக்குத் தெரியும், நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன், நான் அதை இப்போதே ஒப்புக்கொள்கிறேன், இப்போது நேரம். எனக்கு வேண்டும். ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும், என் பழைய பாவம் நிறைந்த சுயத்தை ஒரு நீர் கல்லறைக்குள் அடையாளமாக புதைத்து, வாழ்க்கையின் புதுமையில் நடக்க வேண்டும்." "மீண்டும் சிலுவையில் அறையும். மீண்டும் சிலுவையில் அறையும்" என்று உங்கள் பதில் கூட்டம் போல் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

உங்கள் வாழ்க்கையை கிறிஸ்துவுக்கு அர்ப்பணித்த உங்களில், அந்த கேள்விக்குள் மூடப்பட்டிருக்கும் அந்த நான்கு அடிப்படை தேர்வுகளை நீங்கள் ஆராய்வீர்களா? உங்கள் இதயத்தில் ஆழமாகப் பார்த்து, நான் விரும்பும் இயேசுவின் படத்தை நான் வரைகிறேனா அல்லது நான் சத்தியத்தைப் பின்பற்றுகிறேனா என்று உங்களை நீங்களே கேட்டுக்கொள்வீர்களா? நான் உண்மையில் கூட்டத்தின் சைரன் அழைப்பைக் கேட்கிறேனா அல்லது நிற்கும் ஒருவர் தேவைப்படும் இறக்கும் உலகில் நான் உறுதியாக நிற்கிறேனா? என் மனசாட்சி என்னை வழிநடத்துகிறது அல்லது எங்காவது சீசர் முன் நான் தலைவணங்குகிறேனா என்ற கேள்வியை நீங்களே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். இறுதியாக, நான் அவரிடம் சரணடைந்தேனா? அல்லது, நீங்கள் உண்மையில் உங்கள் சொந்த காட்சிகளை அழைக்கிறீர்களா? நீங்கள் ஒரு காலத்தில் கிறிஸ்துவில் விசுவாசமாக இருந்தீர்கள், ஆனால் இப்போது மீண்டும் அர்ப்பணிக்க வேண்டும், கடவுள் உங்களை மீண்டும் ஒரு முறை மன்னிக்க அவர் தயாராக இருக்கிறார், அந்த சிலுவையிலிருந்து எழுந்து உண்மையான சுயத்துடன் மீண்டும் நடக்க வலிமையைப் பெற வேண்டும். அப்படியானால் இன்று அந்த உறுதிக்கான நாள். தாமதிக்காதே. அமேசிங் கிரேஸ் #1277 ஸ்டீவ் பிளாட் ஆகஸ்ட் 25, 1996

அத்தியாயம் 5

கோடாரி தலை எங்கே விழுந்தது?

முதல் பார்வையில் இந்தக் கேள்வி இதுவரை கேட்கப்பட்ட மிகப் பெரிய கேள்விகளில் ஒன்றாகவோ அல்லது உங்கள் வாழ்க்கையில் ஏதேனும் முக்கியத்துவம் அல்லது தாக்கங்களாகவோ கருதப்படாது. ஆனால் நாங்கள் முடிப்பதற்குள், ஒருவேளை, கடவுளுடனான உங்கள் நடையில் மிகவும் முக்கியமான சில விஷயங்களை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

எலிஷா இஸ்ரவேலின் பெரிய தீர்க்கதரிசி,

அவருடைய வழிகாட்டியான எலியாவின் வாரிசு. எலிஷா எதிர்கால தீர்க்கதரிசிகளுக்காக ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினார். அவர்களின் தற்போதைய வசதி மிகவும் சிறியதாக இருக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்துள்ளது. எனவே அவர்கள் ஒரு புதிய தளத்திற்குச் சென்று புதிய வசதிக்காக நிலத்தை சுத்தம் செய்யத் தொடங்கியுள்ளனர்.

"தீர்க்கதரிசிகளின் கூட்டத்தினர் எலிசாவை நோக்கி: பார், நாங்கள் உன்னைச் சந்திக்கும் இடம் எங்களுக்கு மிகவும் சிறியது; நாம் யோர்தானுக்குப் போவோம், அங்கே ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கம்பத்தைப் பெறலாம்; அங்கே ஒரு இடத்தைக் கட்டுவோம். நாம் வாழ வேண்டும். அதற்கு அவர், 'போ' என்றார். அப்போது அவர்களில் ஒருவர், 'தயவுசெய்து உங்கள் வேலைக்காரர்களுடன் வரமாட்டீர்களா?' நான் செய்வேன், என்று எலிசா பதிலளித்தார், அவர் அவர்களுடன் சென்றார், அவர்கள் யோர்தானுக்குச் சென்று மரங்களை வெட்டத் தொடங்கினர், அவர்களில் ஒருவர் மரத்தை வெட்டும்போது, இரும்புக் கோடாரி தலை தண்ணீரில் விழுந்தது: ஐயோ, என் ஆண்டவரே. , ' என்று கத்தினான், கடன் வாங்கியது!' கடவுளின் மனிதன், 'அது எங்கே விழுந்தது?' அவன் அந்த இடத்தைக் காட்டியபோது, எலிசா ஒரு குச்சியை வெட்டி அங்கே எறிந்து, இரும்பை மிதக்கச் செய்தார், 'அதைத் தூக்கி எறியுங்கள்,' என்று அவர் கூறினார், பின்னர் அந்த மனிதர் கையை நீட்டி அதை எடுத்தார். (2 இராஜாக்கள் 6:1-6)

நம்மில் பெரும்பாலோர் மரம் வெட்டுபவர்களாக அதிக நேரம் செலவழித்ததில்லை, ஆனால் நீங்கள் அந்தக் காட்சியைப் படம் பிடிக்கலாம். பெரும்பாலான ஆண்கள் ஒரு முறை அல்லது மற்றொரு நேரத்தில் ஒரு கோடாரியை கையாண்டுள்ளனர், மேலும் அந்த கோடாரியை மீண்டும் மீண்டும் ஆடுவதால் மையவிலக்கு விசை இறுதியில் கோடாரி தலையை தளர்த்துகிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்த இளம் செமினாரியன் மரம் வெட்டும் நபர் ஆடத் தொடங்கியதும், ஒரு ஊஞ்சலில், கோடாரி தலை தளர்ந்தது, அது

கைப்பிடியிலிருந்து வெளியேறி ஆற்றில் பறந்தது. இது ஒரு எளிய கதை, அதில் தீர்க்கதரிசி மிகவும் எளிமையான கேள்வியைக் கேட்டார். ஆறாவது வசனத்தில், "கோடாரி தலை எங்கே விழுந்தது?" என்று விசாரிக்கிறார்.

அந்த கேள்வியிலிருந்து, நான் ஒரு ஆன்மீக விண்ணப்பத்தை செய்ய விரும்புகிறேன். நெடுநாட்களுக்கு முன்பு ஒரு நாள் இரும்புத் துண்டை மிதக்கச் செய்தார் என்பதை விட அதிகம் கற்றுக்கொள்ளலாம். கோடானுகோடி விண்மீன்களை படைத்து, அனைத்தையும் இந்த பூமியில் நிலைநிறுத்திய கடவுள், தனது மகனின் வடிவில் இந்த பூமிக்கு வந்தவர், நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தி, தொழுநோயாளிகளைக் குணப்படுத்தியவர், முடவர்களை நடக்கச் செய்தவர், கடவுள். மீண்டும் திரும்பி வந்து அனைத்து படைப்புகளையும் ஒரு உக்கிரமான நெருப்பில் கரைக்கப் போகிறேன், ஐந்து பவுண்டு இரும்புத் துண்டு மிதக்க முடியும் என்று எனக்குக் காட்டத் தேவையில்லை. இல்லை, இந்த கோடாரி தலை எதையாவது குறிக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

கோடாரி தலை உங்கள் வாழ்க்கையின் மூலம் கடவுள் சேனல் செய்ய விரும்பும் சக்தியைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கோடாரி தலை என்பது கடவுள் தனது வேலையை திறம்பட செய்ய உங்கள் கைகளில் வைக்கும் கருவிகளைக் குறிக்கிறது. இந்த இளம் செமினேரியன் மரம் வெட்டும் தொழிலாளி, இன்றைய கிறிஸ்தவரைப் போலவே, கடவுளுக்கு பயனுள்ள ஒன்றைச் செய்வதற்கான தனது இருப்பையும் முயற்சியையும் பயன்படுத்தினார். ஆனால் கோடாரி தலை இல்லாமல் இருப்பும் முயற்சியும் போதாது என்பதை அவர் கண்டுபிடித்தார். கோடாரி தலை சரியாக இல்லாமல், கூர்மையாக இல்லாமல் நீங்கள் மரங்களை வெட்ட மாட்டீர்கள். இந்தப் பாடம் இன்று பலரைத் தாக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பாடத்தை நீங்கள் படிக்கிறீர்கள் என்பதே உங்கள் ஆர்வமும் முயற்சியும்

எங்குள்ளது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால் கடவுளுக்காக எத்தனை மரங்களை வெட்டுகிறீர்கள்? உங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் நீங்கள் எவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் உழைப்பின் பலனில் நீங்கள் எவ்வளவு திருப்தி அடைகிறீர்கள்? இந்த இளம் மாணவனைப் போலவே பல கிறிஸ்தவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் கோடாரி தலையை இழந்துள்ளனர். அவர்கள் இருக்கக்கூடியவர்கள் அல்ல. அவை இருக்க வேண்டியவை அல்ல. பல சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் முன்பு இருந்ததைப் போலவே இல்லை. நிறைய முயற்சிகள் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் சிறிய பலன் கிடைத்தது. ஓ, அவர்கள் இன்னும் இயக்கங்கள் மூலம் செல்கிறார்கள், இன்னும் ஆடு மற்றும் ஆடு மற்றும் ஆடு மற்றும் உண்மையான மரம் வெட்டுபவர்கள் முழங்கைகள் தேய்க்க. மரங்கள் விழும் நாட்களைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். அது என்னவோ, ஆனால் இப்போது பல மரங்கள் விழவில்லை. பழம் இல்லை, சக்தி இல்லை, மகிழ்ச்சி இல்லை, அவர்கள் கோடாரி தலையை இழந்துவிட்டனர்.

ஒரு இளம் மரம் வெட்டுபவனைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்ட ஒரு கதையை இது எனக்கு நினைவூட்டுகிறது. முதல் நாள், அவர் தயாராகி, தயாராகி, வெளியே சென்றதும் குங் ஹோ. நாள் முழுவதும் பெரிய வடமேற்கில் வேலை செய்து, நாள் முடிவில் அவர் 20 பெரிய மரங்களை வெட்டினார். அவர் அந்த கேம்பிஃபரை சுற்றி முகாமிற்கு திரும்பியபோது, அவர் எவ்வளவு நன்றாக செய்தார் என்று பெருமையாக கூறிக்கொண்டிருந்தார். மூத்த மரம் வெட்டுபவர்களில் ஒருவர் அவரைச் சுற்றிக் கையை வைத்து, "20 என்பது ஒரு புதுமுக வீரருக்கு முதல் நாள் சாதனையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்" என்று கூறினார். அவர் தொடர்ந்தார், "இங்குள்ள முக்கிய மனிதர்கள் ஒரு நாளைக்கு 30 மரங்களைச் செய்கிறார்கள். நீங்கள் அதைத் தொடருங்கள், குறுகிய காலத்தில் நீங்கள் அங்கேயே இருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்." அடுத்த நாள், அந்த புதுமுக மரம் வெட்டுபவன், 15 நிமிடங்களுக்கு

முன்னதாக எழுந்து, மதிய உணவு நேரத்தில் 15 நிமிடங்களைக் குறைத்து, அடித்து, சுத்தி, அறுத்தான். இறுதியாக, அவர் நாள் முடிவில் முடித்தபோது, 18 மரங்கள் மட்டுமே வெட்டப்பட்டுள்ளன. மாறாக மன உளைச்சலில் இருந்தார். அவர் கூறினார், "நான் நாளை 30 நிமிடங்கள் முன்னதாகவே எழுந்துவிடுவேன், என் மதிய உணவு நேரம் முழுவதும் வேலை செய்வேன்." மூன்றாவது நாளில் மட்டும் 16 மரங்கள் விழுந்தன. வார இறுதியில், அவர் சுமார் ஒரு டசனைக் குறைத்தார். அவரது பெருமையை விழுங்கிக் கொண்டு, அவர் முகாமிற்குச் செல்லும் வழியில் மொபட் செய்து, அந்த மூத்த மரம் வெட்டுபவரிடம் பேசி, "எனக்கு புரியவில்லை" என்றார். அவர் கூறினார், "நான் எவ்வளவு கடினமாக முயற்சி செய்கிறேன், எனக்கு தடையாக இருக்கும்." மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளி, "உங்கள் கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நேரம் எடுத்துக்கொண்டீர்களா?" அந்த இளைஞன் நிமிர்ந்து பார்த்து, கண்களைச் சுழற்றி, பெருமூச்சுவிட்டு, "இல்லை. எனக்கு நிறைய செய்ய வேண்டியிருந்ததால், கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நான் நேரம் எடுக்கவில்லை." "மூன்றாம் நாள், 16 மரங்கள் மட்டுமே விழுந்தன. வாரத்தின் முடிவில், அவர் சுமார் ஒரு டசனுக்குச் சரிந்தார். அவரது பெருமையை விழுங்கிக்கொண்டு, அவர் ஒரு வகையான மொப்பெட்டில் முகாமுக்குள் நுழைந்தார், அவர் அந்த மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளியிடம் பேசி, "நான் புரியவில்லை." அவன் சொன்னான், "நான் எவ்வளவு கடினமாக முயற்சிக்கிறேனோ, அவ்வளவு தடையாக இருக்கும்." மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளி கேட்டார், "உங்கள் கோடாரி தலையை கூர்மைப்படுத்த நீங்கள் நேரம் எடுத்துக்கொண்டீர்களா?" அந்த இளைஞன் நிமிர்ந்து பார்த்து, கண்களை உருட்டினான். , பெருமூச்சு விட்டு, "இல்லை. கோடாரி தலையை கூர்மைப்படுத்த நான் நேரம் எடுக்கவில்லை, ஏனென்றால் எனக்கு நிறைய செய்ய வேண்டியிருந்தது." "மூன்றாம் நாள், 16 மரங்கள் மட்டுமே விழுந்தன. வாரத்தின் முடிவில், அவர் சுமார் ஒரு டசனுக்குச் சரிந்தார். அவரது பெருமையை விழுங்கிக்கொண்டு, அவர் ஒரு வகையான மொப்பெட்டில்

முகாமுக்குள் நுழைந்தார், அவர் அந்த மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளியிடம் பேசி, "நான். புரியவில்லை." அவன் சொன்னான், "நான் எவ்வளவு கடினமாக முயற்சிக்கிறேனோ, அவ்வளவு தடையாக இருக்கும்." மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளி கேட்டார், "உங்கள் கோடாரி தலையை கூர்மைப்படுத்த நீங்கள் நேரம் எடுத்துக்கொண்டீர்களா?" அந்த இளைஞன் நிமிர்ந்து பார்த்து, கண்களை உருட்டினான். , பெருமூச்சு விட்டு, "இல்லை. கோடாரி தலையை கூர்மைப்படுத்த நான் நேரம் எடுக்கவில்லை, ஏனென்றால் எனக்கு நிறைய செய்ய வேண்டியிருந்தது." மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளி, "உங்கள் கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நேரம் எடுத்துக்கொண்டீர்களா?" அந்த இளைஞன் நிமிர்ந்து பார்த்து, கண்களைச் சுழற்றி, பெருமூச்சுவிட்டு, "இல்லை. எனக்கு நிறைய செய்ய வேண்டியிருந்ததால், கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நான் நேரம் எடுக்கவில்லை." மூத்த மரம் வெட்டும் தொழிலாளி, "உங்கள் கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நேரம் எடுத்துக்கொண்டீர்களா?" அந்த இளைஞன் நிமிர்ந்து பார்த்து, கண்களைச் சுழற்றி, பெருமூச்சுவிட்டு, "இல்லை. எனக்கு நிறைய செய்ய வேண்டியிருந்ததால், கோடாரி தலையைக் கூர்மைப்படுத்த நான் நேரம் எடுக்கவில்லை."

மக்களே, கடவுள் இப்போது சாய்ந்து, நம் காதுகளில் எதையாவது கிசுகிசுத்தால், சாமியார்கள், பெரியவர்கள், டீக்கன்கள், பைபிள் பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆலோசகர்கள் மற்றும் ஊழியப் பணியாளர்கள் ஆகியோரின் காதுகளில் அவர் கிசுகிசுப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன். உங்கள் கோடாரி தலையை கூர்மைப்படுத்த நேரம் எடுத்துக் கொண்டீர்களா?" "அது இன்னும் இடத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்க்க நேரம் எடுத்தீர்களா?" என்று அவர் கேட்கலாம். ஆடிக்கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும், ஏன் எங்கும் வரவில்லை என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோமா?

நாம் கோடாரி தலையை இழந்துவிட்டோமா அல்லது கோடாரி மந்தமாகிவிட்டோமா

என்று பாருங்கள், அது அவ்வாறு வடிவமைக்கப்படாததால், எங்கள் வேலை மிகவும் கடினமாகிறது. நீங்கள் கோடாரி தலையை இழந்திருந்தால், கடவுளுக்கு பலன் தரும் மகிழ்ச்சி குறைகிறது. உங்கள் பிரார்த்தனை வாழ்க்கை தேக்கமடைகிறது. வைராக்கியம், சுறுசுறுப்பு போய்விட்டது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதன் மகிழ்ச்சி, நமக்குள் ஊற்றெடுக்கும் நீருற்று போல இருக்க வேண்டும், அது வறண்டு போகிறது. நாம் எந்த பழத்தையும் பார்க்கவில்லை.

வடமேற்கில் உள்ள ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் சில காலத்திற்கு முன்பு நான் படித்த மற்றொரு கதையைப் பற்றி நான் நினைத்தேன். இது மரம் வெட்டுபவர்களையும் உள்ளடக்கியது, இது உந்துதல் பற்றிய ஒரு ஆய்வு. உளவியல் துறை மரம் வெட்டுபவர்களின் இரண்டு குழுக்களை எடுத்தது. அவர்கள் ஒரு குழுவினருக்கு தாங்கள் சம்பாதித்த அதே விலையை, அதே கூலியை, அவர்கள் எப்பொழுதும் செய்து வந்ததைப் போலவே மரங்களை வெட்டினார்கள். இரண்டாவது குழுவிடம் "நீங்கள் கோடரியின் மழுங்கிய விளிம்பை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம், ஆனால் உங்கள் வழக்கமான கூலியை இரண்டு மடங்கு தருகிறோம். நீங்கள் அதை மரத்தில் அடிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம், தொடருங்கள். அப்படியே செய்யுங்கள். நீங்கள் விரும்பும் வரை, நாங்கள் உங்களுக்கு இரட்டை ஊதியம் தருவோம். கோடரியின் அப்பட்டமான விளிம்பைப் பயன்படுத்தி சோதனைக் குழு அனைத்தும் அரை நாளுக்குள் வெளியேறியது. அந்தச் சோதனைக் குழுவிலிருந்து கடைசியாக மரம் வெட்டுபவன் விலகிச் செல்லும்போது, அவன் தலையை ஆட்டினான். அவர் வெளியேறும் பேட்டியில், "பணம், அல்லது பணம் இல்லை, இது வேடிக்கை இல்லை. நான் கோடாரியை ஆடும்போது, சில்லுகள் பறப்பதை நான் பார்க்க வேண்டும்." கோடாரியை ஆடுவதால், நம்மில் நிறைய பேர் தேய்ந்து, களைப்படைந்து, சோர்வடைந்து, சலிப்படைகிறோம், ஆனால் சில்லுகள் பறப்பதைக் காணவில்லை. பழம் இல்லை, இல்லை. முடிவுகள், மகிழ்ச்சி இல்லை.

கோடாரி தலையின் கதையிலிருந்து சில எளிய அவதானிப்புகள்

2. கோடாரி தலை கடன் வாங்கப்பட்டது.

அதைப் பயன்படுத்தியவரின் சொத்து அல்ல. "அவர்களில் ஒருவன் மரத்தை வெட்டிக்கொண்டிருந்தபோது, இரும்புக் கோடாரி தலை தண்ணீரில் விழுந்தது, "ஐயோ, ஆண்டவரே," என்று அவர் கூக்குரலிட்டார், "அது கடன் வாங்கப்பட்டது!" ஆன்மீக கோடாரி தலை, கடவுள் நம்மிடம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார், மற்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் ஊழியம் செய்ய நாம் வைத்திருக்கும் சக்தி, நம் விசுவாசத்தை கிறிஸ்துவுடன் பகிர்ந்து கொள்ள மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டிய சக்தி, கடவுள் வரவிருக்கும் சக்தி. சோதனையை முறியடிப்பதற்கும், எங்கள் குடும்பங்களை நேர்மையான வழியில் வழிநடத்தும் ஆற்றலையும் எங்களுக்கு வழங்குங்கள். அது தனிப்பட்ட சக்தியல்ல. இது கடவுள் கொடுத்த சக்தி. இது ஒரு வகையில் கடன் வாங்கப்பட்டது. நீங்கள் உளவியல் மூலம் இந்த சக்தியை உருவாக்கவில்லை அல்லது உங்கள் சொந்த விருப்பத்தின் மூலம் அதை உருவாக்க வேண்டாம். இது இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் உங்களில் வாழும் அவருடைய ஆவியிலிருந்து வரும் ஒரு தெய்வீக சக்தி. அது கடவுள் கொடுத்த வரம். இது உங்கள் சக்தியோ அல்லது எனது சக்தியோ அல்ல, இது கடவுளின் சக்தி.

சில யூதர்கள் பாபிலோனிய சிறையிருப்பிலிருந்து இஸ்ரேலுக்குத் திரும்பி தங்கள் கோவிலைக் கட்டும் ஆர்வத்தில் இருந்தனர். நம்மில் பலரைப் போலவே, அவர்களும் ஆரம்பித்து, அடித்தளம் அமைத்து, பின்னர் சோர்வடைந்தனர். அவர்கள் கோடாரி தலையை இழந்தனர். 16 ஆண்டுகளாக, அஸ்திவாரத்தை அப்படியே விட்டதால் ஒரு கல்லும் திரும்பவில்லை. யூதர்கள் பாபிலோனிய சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டபோது சகரியா திருப்பி அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசி. அஸ்திவாரத்தோடு நின்றுவிட முடியாது, கோயில் கட்ட ஆரம்பிக்கலாம் என்றார். மக்கள் அனைவரும், "அஸ்திவாரம் செய்வது

மிகவும் கடினமான வேலை, முழு கோவிலையும் கட்ட முடியாது என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை" என்று கூறி ஊக்கம் அடைந்தனர். கடவுள் சகரியாவிடம் கூறினார் "ஆகவே கடவுள் என்னிடம் கூறினார் ... 'வல்லமையினாலும் அல்ல, சக்தியினாலும் அல்ல, ஆனால் என் ஆவியால்,' என்கிறார் எல்லாம் வல்ல இறைவன். (சகரியா 4:6) கடவுள் சகரியாவிடம் சொன்னார், உங்கள் கைகள் போதுமான பலம் இல்லை, உங்கள் மனம் போதுமானதாக இல்லை. போதுமான புத்திசாலி இல்லை, உங்கள் இதயங்கள் போதுமான தைரியம் இல்லை மற்றும் உங்கள் திட்டங்கள் போதுமான நல்ல இல்லை. ஆலயம் எப்போதாவது புனரமைக்கப்பட்டால், அது நடக்க என் ஆவியே காரணமாக இருக்கும்.

கடவுளின் ஆவியானவர் கோடாரி தலையின் கூர்மையான, கூர்மையான விளிம்பு. அதுதான் வித்தியாசம். நீங்கள் சோதனையை எதிர்க்க வேண்டும், உங்கள் நம்பிக்கையைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது கிறிஸ்துவுக்காக உங்கள் குடும்பத்தில் செல்வாக்கு செலுத்த வேண்டும், இது உங்கள் சொந்த ஆற்றலால் உருவாக்கப்பட்ட சக்தி அல்ல, நீங்கள் கிறிஸ்துவிடம் வந்தபோது நீங்கள் பெறும் பரிசு. இது கடன் வாங்கப்பட்ட சக்தி. அதை இழக்கவோ, புறக்கணிக்கவோ அல்லது இழக்கவோ தைரியம் வேண்டாம். கடவுளின் சக்தி இல்லாத இந்த உலகத்தை அவருடைய பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் எடுக்க முயற்சித்து நாம் அதை இழந்தால், அது ஒரு பெரிய செம்பருத்தியை கோடாரி கைப்பிடியால் அடித்து வீழ்த்த முயற்சிப்பது போன்றது. நீங்கள் எங்கும் வேகமாக வரவில்லை. இது கடன் வாங்கப்பட்ட சக்தி.

2. கோடாரி தலை தொலைந்தது.

அவர் வேலை செய்து கொண்டிருந்த போது கோடாரி தலை கைப்பிடியில் இருந்து தவறி தண்ணீரில் விழுந்தது. அது தொலைந்தது. கடவுளுடன் நடக்கையில் நம் ஆன்மீக கோடாரி தலைகளை எங்கே இழக்கிறோம்? உலகப்பிரகாரமான நீரில் யாராவது அதை இழந்ததுண்டா? சடங்கு நதிகளில் யாராவது அதை சுழற்றினார்களா? விமர்சனத்தின்

சிற்றோடையில் யாராவது உங்கள் கோடாரி தலையை இழந்தார்களா? அது பிரார்த்தனையின்மையின் குளத்திலோ அல்லது மதச்சார்பின்மையின் நீரோடையிலோ பறந்து சென்றதா? ஆத்ம திருப்தியின் சதுப்பு நிலத்தில் உங்கள் கோடாரி தலையா? எத்தனை இடங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் செல்லலாம். ஆனால் நாம் அதை இழந்துவிட்டால், அதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? தேவன் தம்முடைய வேலைக்காரனிடம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் சக்தியை இழப்பதை விட சோகமான எதுவும் இல்லை. கோடாரி தலை தொலைந்தது.

3. தொலைந்து போனது பற்றிய கவலை இருந்தது.

அது போய்விட்டது என்பதை உணர்ந்தவுடன், எலிசாவின் உதவியாளர், "ஐயோ, என் ஆண்டவரே" என்று கூக்குரலிட்டார்." அவர் வேதனைப்பட்டார். ஒரு சமயம் கடவுளோடு நடக்காதவர்கள் நம்மில் எவரும் இல்லை என்று சொல்லத் துணிகிறேன். எங்களின் முன்னுரிமைகளை நிறுத்தி மீண்டும் சரிபார்க்க வேண்டிய நேரங்கள் உள்ளன. எதையாவது காணவில்லை என்பதை உணர்ந்தால், நாம் வருந்த வேண்டும், மீண்டும் தொடங்க வேண்டும். நீங்கள் அதை ஒருபோதும் செய்யவில்லை என்றால், உங்கள் கோடாரி தலையை நீங்கள் தொலைத்துவிட்டீர்கள், அதை அறியாததால் அதைத் தேடத் தொடங்குங்கள் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். அதை இழக்கும்போது கவலை இருப்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். அதை இழந்ததற்காக இந்த தோழன் பெரிதும் கலக்கமடைந்தது எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

பல சமயங்களில் நாம் மதச் சடங்குகள் வழியாகச் செல்கிறோம், செயல்பாடுகளின் மூலம் சென்று சரியான விஷயங்களைச் சொல்கிறோம், சரியான வழியில் செயல்படுகிறோம், நாம் அதை மிகவும் மோசமாகப் பெற்றுள்ளோம், மேலும் நாம் கோடாரி தலையை இழந்துவிட்டோம் என்று கூட உணரவில்லை. நாம் கடவுளிடமிருந்து பெரிய எதையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை, அவரிடம் பெரிய எதையும் கேட்பதில்லை.

கடவுளிடம் நாம் கேட்கும் மிகப்பெரிய விஷயம், நம் உணவை ஆசீர்வதிப்பதாக இருந்தால், நாம் வாழ்க்கையை கடந்து, அந்த சக்தியை இழக்க நேரிடும், அது கூட தெரியாது.

நம் மூலம் கடவுள் என்ன செய்கிறார் என்பது போல கடவுளுக்காக என்ன செய்யப்படுகிறது என்பது முக்கியமல்ல. அந்த புள்ளியை நாம் பலமுறை தவற விடுகிறோம் என்று நினைக்கிறேன். நாம் அனைவரும் கடவுளுக்காக ஏதாவது செய்ய விரும்புகிறோம், ஆனால் அது கடவுள் செய்ததைப் போல முக்கியமல்ல. உற்பத்தித்திறனுக்கான செயல்பாட்டை பல முறை மாற்றுகிறோம். "சரி, நான் கடவுளுக்காக இதைச் செய்தேன், கடவுளுக்காக இதைச் செய்தேன் அல்லது கடவுளுக்காக நான் அங்கு சென்றேன்" என்று சொல்கிறோம். நாம் நிறுத்திக் கேட்க வேண்டும்: "நான் அதை கடவுளின் சக்தியுடன் செய்தேனா?"

செயல்பாடு எப்போதும் உற்பத்தித் திறன் அல்ல. நாங்கள் காரியங்களிலும், தேவாலயத்திற்கான காரியங்களிலும், மற்றவர்களுக்கான காரியங்களிலும் மும்முரமாக இருக்கிறோம். ஆனால், "நான் கடவுளுக்காகக் காரியங்களைச் செய்கிறேனா, அல்லது கடவுள் என் மூலம் காரியங்களைச் செய்கிறாரா?" என்று நாம் கேட்க வேண்டும். முந்தையது நல்லது, ஆனால் பிந்தையது மிகவும் சிறந்தது. முந்தையது, கடவுளுக்காக காரியங்களைச் செய்து, செயல்பாட்டை உருவாக்குகிறது. ஆனால் பிந்தையது, கடவுள் உற்பத்தித்திறனை உருவாக்க அனுமதிக்கிறார். கோடாரி தலை இடத்தில் மற்றும் கூர்மையாக இருக்கும்போது உற்பத்தித்திறன் ஏற்படுகிறது. "கடவுளே, நான் செய்வதை ஆசீர்வதிப்பாயாக" என்று ஜெபிக்க விரும்பவில்லை. நான் ஜெபிக்க விரும்புகிறேன், "கடவுளே, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை எனக்குக் காட்டுங்கள், அந்த ஆசீர்வாதத்தில் நான் இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்."

4.தொலைந்த இடத்தில் கோடரி தலை கிடைத்தது.

உதவியாளர், "என் ஆண்டவரே, நான் கோடாரி தலையை இழந்துவிட்டேன், அது கடன் வாங்கப்பட்டது" என்று சொன்னபோது, கடவுளின் மனிதர் (அது எலிஷா) "அது எங்கே விழுந்தது?" என்று கேட்டார். அவன் அந்த இடத்தைக் காட்டியபோது, எலிசா ஒரு குச்சியை வெட்டி அங்கே எறிந்து, இரும்பை மிதக்கச் செய்தார்." இப்போது நண்பர்களே, இது எளிமையானது என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் இதைப் பாருங்கள். கோடாரி தலை தொலைந்த இடத்திலேயே கிடைத்தது. ஆன்மீக ரீதியில், கடவுளுடனான நமது நடையும் அப்படித்தான். இன்று காலை உங்கள் ஆன்மீக கோடாரி தலையை நீங்கள் இழந்திருந்தால், நீங்கள் அதை இழந்த அதே இடத்தில் அதைக் காணப் போகிறீர்கள்.

ஊதாரி குமாரனின் உவமை நினைவிருக்கிறதா? சிறுவன் கோடாரித் தலையைக் கண்டுபிடிக்க எங்கே போனான்? அவன் விட்ட இடத்திலேயே திரும்பிச் சென்றான். வெளியூர் சென்றதும் அதை வீட்டிலேயே வைத்துவிட்டு தூர தேசம் சென்றார். தானே வந்ததும் வீட்டுக்குப் போனான். உங்களில் சிலர் உங்கள் கோடாரி தலையைக் கண்டுபிடிக்க எங்கு செல்ல வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? உங்களில் சிலர் உங்கள் தூசி படிந்த பைபிளை அலமாரியில் இருந்து எடுத்துவிட்டு அதைப் படிக்க வேண்டும். உங்களில் சிலர் நீங்கள் ஒரு முறை இருந்த அந்த அமைதியான இடத்திற்கு செல்ல வேண்டும். நீண்ட நேரமாகிவிட்டதால் மீண்டும் முழங்காலில் நின்று ஜெபிக்க வேண்டும். அங்கேயே கோடாரி தலையை விட்டுவிட்டாய். உங்களில் சிலர் உங்கள் மனைவியிடம் திரும்ப வேண்டும்.

மத்தேயு 18 கூறுகிறது, "சில நேரங்களில், நாங்கள் எங்கள் கோடாரி தலையை மற்றொரு சகோதரனிடம் விட்டுவிட்டோம்." இது உங்கள் உடனடி குடும்பத்தில் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் வணங்குவதற்கு முன் ஒரு சகோதரருடன் சமரசம் செய்யுங்கள். ஏன்? ஏனென்றால் நீங்கள் செய்யும் வரை, உங்கள் கோடாரி தலையை இழந்துவிட்டீர்கள். உங்கள் ஆன்மீக சக்தியை நீங்கள் இழந்துவிட்டீர்கள். நம்மில் சிலர் பிதாவாகிய

கடவுளுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்திக் கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் நம்முடைய பிடிவாதமான பெருமை நமது ஆன்மீக சக்தியை இழந்து விட்டது. "எங்கே இழந்தாய்?" அது எங்கே காணப் போகிறது. உங்கள் கோடாரி தலையை நீங்கள் எங்கே விட்டுவிட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் அது எங்கே இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அங்கு செல்லுங்கள், அங்கு நீங்கள் அதைக் காண்பீர்கள்.

10. அதை இழந்தவரே அதை மீட்டெடுக்க வேண்டும்.

அது மிதந்த பிறகு, எலிசா அந்த மனிதனைப் பார்த்து, ""அதை வெளியே எடு" என்றார். பிறகு அந்த மனிதர் கையை நீட்டி அதை எடுத்தார். நீங்கள், "அதன் முக்கியத்துவம் என்ன?" உங்கள் கோடாரி தலைக்கு நீங்கள் பொறுப்பு. அதிலிருந்து உங்களை யாராலும் விடுவிக்க முடியாது.

"நீ தண்ணீரில் சென்று அதை நீயே எடு" என்று தீர்க்கதரிசி கூறியதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள். நல்ல செய்தி என்னவென்றால், நீங்கள் அந்த உறுதியை எடுத்தால், அதையே நீங்கள் செய்ய முடியும். என்னைப் பொறுத்தவரை, எல்லா வேதாகமங்களிலும் உள்ள மிக அற்புதமான கருத்துக்களில் ஒன்று, கடவுள் நமக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் சக்தியைத் தருகிறார். கடவுள் பெரும்பாலும் தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற மனிதர்களைப் பயன்படுத்த மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். நம்முடியாத அளவிற்கு, அவரிடமிருந்து எவ்வளவு சக்தி நம் மூலம் செலுத்தப் போகிறது என்பதைத் தீர்மானிக்க அவர் நமக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரத்தை அளிக்கிறார். ஆயினும்கூட, ஒரு சிந்தனை, வார்த்தை அல்லது தேர்வு மூலம், எந்த சக்தியும் நமக்குள் செல்லுமா என்பதை நாங்கள் தீர்மானிக்கிறோம். கோடாரி தலையை தண்ணீரில் இருக்க வைக்க நீங்கள் தேர்வு செய்யும் வரை, அது அங்கேயே இருக்கும். நீங்கள் அதை எடுக்க தேர்வு செய்தால். கடவுள் உங்கள் வாழ்க்கையை வலிமையான வழியில் ஆசீர்வதிப்பார். அமேசிங் கிரேஸ் #1274 ஸ்டீவ் பிளாட், ஜூலை 28, 1996

அத்தியாயம் 6

ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?

மனித வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் உணர்ச்சிகரமான காட்சிகளில் ஒன்றிற்கு நாம் பயணிக்கப் போகிறோம். கடவுள் ஆபிரகாமுக்கு நம்பமுடியாத வினோதமான கட்டளையை கொடுக்கிறார். "சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கடவுள் ஆபிரகாமைச் சோதித்தார். அவர் அவரிடம், 'ஆபிரகாமே!' "இதோ நான் இருக்கிறேன்" என்று அவர் பதிலளித்தார், அதற்கு கடவுள், "உன் மகன், உன் ஒரே மகன், நீ நேசிக்கும் ஈசாக்கைக் கூட்டிக்கொண்டு, மோரியாவின் பகுதிக்குச் செல்லுங்கள்; நான் விரும்பும் மலைகளில் ஒன்றில் அவனை எரிபலியாகப் பலியிடுங்கள். பற்றிச் சொல்லுங்கள்." (ஆதியாகமம் 22:1-2)

இப்போது மக்களே, இது நமக்கு வினோதமாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் அது ஆபிரகாமை எவ்வாறு பாதித்தது என்பதை நாம் போதுமான அளவு பாராட்டத் தொடங்க முடியாது. இதைப் பற்றி இன்னும் சிறிது நேரத்தில் படிக்கப் போகிறோம், ஆனால் ஆபிரகாமும் சாராவும் குழந்தை இல்லாமல் இருந்ததை நினைவில் கொள்க. இந்தக் குழந்தைக்காக அவர் கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாகக் காத்திருந்தார். அது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட குழந்தை. நீங்கள் பாராட்டாத மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால், கடவுள் ஆபிரகாமை இந்த கானான் தேசத்திற்குச் செல்லும்படி அழைத்தபோது, கானானிய மக்கள் அனைவரும் குழந்தை பலியிடும் மக்கள். நான் மெகிதோவில் நின்று, மெகிதோவில் வாழ்ந்த கானானியர்கள் தங்கள் சிறு குழந்தைகளை பலியிட்ட சுற்று பலிபீடத்தைப் பார்த்தேன். எரிகோவின் வாயில்களுக்கு வெளியே மற்றொரு பலிபீடம் உள்ளது, அதே விஷயம். "இல்லை! மனித உயிர் எனக்கு விலைமதிப்பற்றது. மனிதனின் இரத்தத்தைச் சிந்தத் துணியாதே" என்று கூறிய ஒரே பழங்கால கடவுள் யெகோவா தேவன் மட்டுமே. இப்போது, அதிசய சிறுவனை பலியிட

கடவுள் விரும்புகிறார்!

ஆனால் புரிதல் இல்லாவிட்டாலும், ஆபிரகாம் கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்துடன் பதிலளித்தார். மறுநாள் அதிகாலையில் ஆபிரகாம் எழுந்து தன் கழுதையின் மீது சேணம் போட்டான். வேலையாட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, ஈசாக்கை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார். அவர்கள் மோரியா மலையின் அடிவாரத்திற்கு வந்தபோது, ஆபிரகாம் தானும் ஈசாக்கும் வணங்குவதற்காக மலையின் மீது ஏறிக்கொண்டிருக்கும்போது வேலையாட்களை தங்கச் சொன்னார். நாங்கள் பரிசீலிக்கப் போகிறோம் என்று கேள்வி எழுந்தது அவர்கள் இருவரும் அந்த மலைப்பகுதியில் தொடங்கினார்கள்.

"தகனபலிக்கான விறகுகளை ஆபிரகாம் எடுத்து, தன் மகன் ஈசாக்கின் மேல் வைத்தார். அக்கினியையும் கத்தியையும் அவனே எடுத்துச் சென்றான். இருவரும் ஒன்றாகச் செல்லும்போது, ஈசாக்கு தன் தந்தை ஆபிரகாமிடம் பேசி, 'அப்பா?' 'ஆம், மகனே?' அதற்கு ஆபிரகாம், 'நெருப்பும் விறகும் இங்கே இருக்கிறது, ஆனால் சர்வாங்க தகனபலிக்கான ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?' (ஆதியாகமம் 22:6-7)

உன்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறதா? ஒரு மனிதனின் இதயத்தை எப்போதாவது ஒரு கேள்வி வெட்டினால், அது இதுதான். தந்தையுடன் பலமுறை வணங்கிய அந்த சிறுவன் காணாமல் போனது தானாகவே தெரிந்தது. அப்பாவை மிகவும் நேசித்த மற்றும் நம்பிய சிறுவன், அவனது மனதைக் கடக்கும் கடைசி சாத்தியம் என்னவென்றால், அவனுடைய கழுத்து அறுக்கப்பட்டு, காடுகளுக்கு மேல் ஓடும் இரத்தம் அவனுடையதாக இருக்கும். அப்பாவி கண்களுடன் அந்தச் சிறுவன் தன் தந்தையைப் பார்த்து, "ஐயாம்ப் எங்கே?" வெளிப்படையாக, ஐசக் தனக்குத் தெரிந்ததை விட அதிகமாகக் கேட்டார். கடவுள் தன் தந்தை ஆபிரகாமை முன்பை விட அதிகமாக தியாகம் செய்ய அழைத்தார்.

ஆதியாகமம் 22:1 பைபிளில் உள்ள பெரிய குறைகூறல்களில் ஒன்று என்று நான் நினைக்கிறேன். அது எப்படி ஆரம்பித்தது

என்று பார்க்கிறீர்களா? சிறிது நேரம் கழித்து கடவுள் ஆபிரகாமை சோதித்தார். சோதனை? சோதனை? இது இறுதித் தேர்வு. இது ஒரு மனிதனின் ஆன்மாவின் ஆழத்திலிருந்து ஒலிக்கிறது. ஆபிரகாமின் வாழ்க்கையில் ஐசக் மிகவும் மதிப்புமிக்க விஷயம். ஆபிரகாமும் சாராநாம் தங்கள் திருமணத்தின் மூலம் குழந்தையில்லாமல் இருந்தனர் என்றும், அவருடன் உடன்படிக்கை செய்ய கடவுள் அவரை அழைத்தபோது, ஆபிரகாமுக்கு 75 வயது மற்றும் சாராவுக்கு 65 வயது என்றும் நான் ஏற்கனவே உங்களிடம் கூறியுள்ளேன். கடவுள் கூறுகிறார், "கவலைப்படாதே, நான்" உங்கள் சந்ததியை வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைவிட அதிகமாக்கப் போகிறேன்." பிரச்சனை என்னவென்றால், அவர்களுக்கு குழந்தை கூட இல்லை. எனவே, கடவுள் என்ன செய்கிறார்? சாரா, அவர்கள் கிடைத்திருந்தால், தினமும் காலையில் வீட்டில் கர்ப்ப பரிசோதனை செய்துகொள்வார் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். கடவுள் அவர்களை இன்னும் 25 ஆண்டுகள் காத்திருக்க வைத்தார்! அவர்கள் பெரியவர்களாகவும், பெரியவர்களாகவும் இருக்கும் அளவுக்கு வயதாகும்போது, பெரிய தாத்தா பாட்டி, ஆபிரகாம் 100 மற்றும் சாரா 90, கடவுள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார் மற்றும் ஈசாக் பிறந்தார். சிறுவன் வளர்ந்தான், அவனுடைய தாய் அவன் மீது அன்பு வைத்தாள், அவன் செய்த ஒவ்வொரு அசைவையும் அவனது தந்தை நேசித்தார். அவர்கள் அந்த வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட குழந்தையை அவர்கள் வாழ்க்கையை நேசிப்பதை விட அதிகமாக நேசித்தார்கள். பின்னர் தெளிவான நீலத்திலிருந்து அந்த அதிசய சிறுவனைக் கொல்ல, நம்பமுடியாத, சிந்திக்க முடியாத கட்டளை வருகிறது. ஏன்? கடவுள் ஏன் அப்படி செய்தார்?

இந்த புரிந்துகொள்ள முடியாத சூழ்நிலையின் திகைப்பையும் கொடூரத்தையும் நம்மில் பெரும்பாலோர் உண்மையில் ஒருபோதும் பிடிக்கவில்லை. நிச்சயமாக, ஆபிரகாம் என்ற இந்த மனிதனிடம் கடவுள் அதிகமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆதியாகமம் 22 இன் அர்த்தத்தைத் திறப்பதற்கான திறவுகோல்

இதுதான். "ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?" என்ற கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் திறவுகோலாகும். உங்கள் ஆட்டுக்குட்டி எங்கே என்று உங்களிடம் கேட்கப்படும் கேள்விக்கு இது முக்கியமானது. இதோ அந்தத் திறவுகோல்: கடவுள் நம்மில் யாரையும் ஒரு பெரிய நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு முன், அவரும் நாமும் மற்ற எதையும் விட அவரை அதிகமாக நேசிக்கிறோம் என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

அதுதான் பாடம். கடவுள் நம்மில் யாரையாவது ஒரு பெரிய நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துவதற்கு முன், அவரும் நாமும் மற்ற எதையும் நேசிப்பதை விட அவரை அதிகமாக நேசிக்கிறோம் என்பதில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். பார், அவர் ஆபிரகாமைச் சோதனையிட்டது கடவுளின் மாயைக்காக அல்ல. ஆபிரகாம், தனக்கு யெகோவா தேவனை விட எதுவும், எதுவும் முக்கியமில்லை என்பதை அவரே அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. மக்களே, ஆபிரகாம் மற்றும் ஐசக்கின் கதை எல்லா வரலாற்றிலும் தனித்துவமானது என்றாலும், கொள்கை அப்படி இல்லை. கடவுள் இன்னும் ஆட்டுக்குட்டிகளைக் கேட்கிறார். அவர் நம்முடைய ஆட்டுக்குட்டிகளையும், நமக்கு விலையுயர்ந்த பொருட்களையும், நாம் மிகவும் நேசிக்கும் பொருட்களையும், பலிபீடத்தின்மீது வைக்கும்படி கேட்கிறார், அதனால் அவர் நம் வாழ்வின் மூலம் பெரிய ஒன்றைச் செய்வார். ஒரு வெளிநாட்டு மண்ணில் ஒரு மிஷனரியாக இருக்க உங்கள் இதயத்தில் எரிவதை நீங்கள் உணரும்போது, உங்கள் ஐயாம்ப் உங்கள் வீடாகவும், உங்கள் உடனடி குடும்பம், தந்தை மற்றும் தாய், சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளாகவும் அவர் உங்களிடம் கேட்கலாம்.

கடவுள் உங்களுக்கு ஒரு பெரிய செல்வத்தை ஆசீர்வதித்திருந்தால், உங்கள் ஆட்டுக்குட்டி உங்கள் பணமாக இருக்கலாம். பலிபீடத்தின் மீது அந்த ஆட்டுக்குட்டியை வைக்க நீங்கள் அழைப்பது, கர்த்தருடைய வேலைக்கான சில பெரிய ஊழியம் அல்லது சில பெரிய திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்க ஒரு பெரிய பரிசாக இருக்கலாம். நீங்கள் ஒரு பொழுதுபோக்குடன் பயன்படுத்திய

ஊழியத்திற்கு கடவுள் உங்களை அழைப்பதை நீங்கள் உணர்ந்தால் உங்கள் ஆட்டுக்குட்டி உங்கள் நேரமாக இருக்கலாம்.

ஆட்டுக்குட்டி எங்கே? கடவுள் நம் ஒவ்வொருவரின் மூலமாகவும் ஏதாவது ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்ய விரும்புகிறார் என்று நான் முழு மனதுடன் நம்புகிறேன், ஆனால் நம் ஆட்டுக்குட்டியை பலிபீடத்தின் மீது வைக்க நாம் தயாராக இருந்தால் மட்டுமே. தியாகத்தின் ஏழு விரைவான கொள்கைகளை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். வெளிப்படையாக, நாங்கள் இதை சுருக்கமாக விவரிக்கப் போகிறோம்.

தியாகத்தின் கொள்கைகள்

2. அவர் நம்மை தியாகத்திற்கு தயார்படுத்துகிறார்.

கடவுள் ஆபிரகாமை இந்த சோதனைக்கு தயார்படுத்துகிறார் என்பது எனக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது. மீண்டும் வசனம் 1ஐப் பாருங்கள், அது இப்படித் தொடங்குகிறது, "சில நேரம் கழித்து கடவுள் ஆபிரகாமைச் சோதித்தார்;" எதை விட சிறிது நேரம் கழித்து? அதற்கான பதில் ஆபிரகாம் அனுபவித்த அனுபவங்களை விட சில காலம் தாமதமானது. இது வரை, கடவுள் ஆபிரகாமை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். தாயகத்தில் இருந்து ஊருக்குச் செல்லுமாறு கூறியிருந்தார். ஒரு மகனுக்காக அவரை 25 வருடங்கள் காத்திருக்க வைத்தார். மறுபுறம், கடவுள் அவருக்கு சில ஆசீர்வாதங்களை அளித்து வந்தார். ஆபிரகாம் பொருளாதார ரீதியாக வளமானவராக மாறினார்; அவர் செல்வந்தராக இருந்தார். இறுதியாக ஐசக் பிறந்தபோது, சிறுவன் ஆரோக்கியமாகவும் வலுவாகவும் வளர்ந்தான். ஆபிரகாம் அபிமேலேக்குடன் சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டார். (ஆதியாகமம் 21)

ஆகவே, கடவுள் ஆபிரகாமுக்கு சவால்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் சரியான கலவையை அளித்து அவரை தியாகத்தின் தருணத்திற்கு தயார்படுத்துகிறார் என்பது எனது கருத்து. அவர் நமக்கும் அதையே செய்கிறார். உங்கள் வாழ்க்கையைப்

பாருங்கள்; அது உண்மை என்று உனக்கு தெரியும். சரியான கலவையில் சவால்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களால் அவர் நம் வாழ்க்கையை நிரப்புகிறார். அவர் செய்வது போலவே, நம்முடைய விசுவாசம் நிலைநிறுத்தப்படும் அந்த அற்புதமான தருணங்களுக்கு அவர் நம்மை தயார்படுத்துகிறார்.

இங்கே எழுதத் தகுந்த ஒரு சிறந்த கோட்பாடு உள்ளது, அதை நினைவில் கொள்வது மதிப்பு. நான் அதை வேதத்தில் உண்மையாகப் பார்த்திருக்கிறேன், என் வாழ்க்கையில் நான் அதை உண்மையாகக் கண்டேன், அது உண்மை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்: "ஆசீர்வாதத்திற்குப் பிறகு சோதனை வருகிறது." இங்கே ஆபிரகாமின் கதையில், அவரது வாழ்க்கையின் மிகவும் அமைதியான தருணத்திற்குப் பிறகு, அபிமெலேக்குடன் சமாதானம் செய்த பிறகு, கடவுள் அவரிடம் வந்து ஒரு தியாகத்திற்கு அழைக்கிறார்.

மோசே இஸ்ரவேல் புத்திரரைப் பிரிந்த செங்கடலின் வழியே எப்படி வழிநடத்தினார் என்பதை நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் மறுபுறம் பாதுகாப்பாக இருந்த பிறகு, கடவுள் அவர்களை மூன்று நாட்களுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் போக வைத்தார். அவர் அவர்களை சோதிக்கிறார். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, "இவர் என் குமாரன், இவரில் நான் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறேன்" என்று தேவன் கூறியதும், ஆவியானவர் புறாவாக இறங்கியபோது, சாத்தானால் சோதிக்கப்படுவதற்காக வனாந்தரத்திற்குச் செல்கிறார். ஆசீர்வாதத்திற்குப் பிறகு சோதனை வருகிறது. மக்களே, நாம் சோதிக்கப்படும் வரை ஆசீர்வாதத்தில் மட்டுமே ஈடுபடுவோம். அது சபையிலும் உண்மை, நம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் உண்மை.

2. கடவுள் மீது நம் அன்பு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

நமக்கு அது பிடிக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால் அது உண்மைதான். கடவுள் மீது நம் அன்பு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். சோதனைகள் வரும்போது, "உன் ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?" என்று கடவுள்

கேட்கிறார். அவர் வார்த்தைகளை விட அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார். "என் உயிரைப் பறித்து விடுங்கள், உனக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆண்டவரே" என்று ஒரு பாடலை அடிக்கடி பாடுகிறோம். நல்ல வார்த்தைகள் இல்லையா? கனமான வார்த்தைகள், தியாகம், அர்ப்பணிப்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்பு நிறைந்தவை, ஆனால் அந்த வார்த்தைகளைப் பற்றி கடவுள் என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? அவர், "நீங்கள் வெறும் வார்த்தைகளைக் கேட்பவர்களாக இருக்க விரும்பவில்லை, நீங்கள் வார்த்தையைப் பேசுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், நீங்கள் வார்த்தையைச் செய்பவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்." அவர் சொன்னதற்குக் காரணம், வார்த்தைகள் மலிவானவை என்று கடவுளுக்குத் தெரியும். நீங்கள் வார்த்தைகள் மூலம் நிறைய சொல்லலாம், ஆனால் கடவுள் அதை செயலில் ஆதரிக்கிறார், நீங்கள் என்னை எவ்வளவு நேசிக்கிறீர்கள் என்று என்னிடம் சொல்வதை விட்டுவிடுங்கள், உங்கள் அன்பை என்னிடம் காட்டுங்கள், அதை நிரூபிக்கவும்.

கடவுள் சொன்னார், "உன் மகனும், உன் ஒரே மகனுமான ஈசாக்கை நீ நேசிக்கிறாய்." (vs. 2) "ஐயோ, ஐயோ! பைபிளில் ஒரு பிழை இருக்கிறது, ஒரு முரண்பாடு உள்ளது. ஆபிரகாமுக்கு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மகன்கள் இருந்தார்கள். அவருக்கு மற்றொரு மகன் இருந்ததை நாங்கள் அறிவோம். அவருக்கு வேலைக்காரியான ஹாகர் மூலம் மற்றொரு மகன் இருந்தார். அந்த பையனின் பெயர் இஸ்மவேல் மற்றும் இஸ்மவேல் தந்தை ஆனார். அனைத்து அரேபிய நாடுகளும், எனவே, ஐசக் அவருடைய ஒரே மகன் அல்ல. "மட்டும்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட "மோனோஜெனி" என்ற கிரேக்க வார்த்தை செப்டுவஜின்ட் மூலம் நமக்கு வந்தது. ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பது மிகவும் கடினம், இதன் அர்த்தம், "மிகவும் மதிப்புமிக்க மற்றும் நேசத்துக்குரிய மற்றும் அற்புதமானது. உடைமை." அதன் பயன்பாட்டின் மற்றொரு உதாரணத்தை நான் உங்களுக்குத் தருகிறேன். கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பில், ஜான் 3:16

கூறுகிறது "ஏனெனில், கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தம்முடைய ஒரே பேறான மகனைக் கொடுத்தார்." புதிய சர்வதேச பதிப்பு கூறுகிறது, "கடவுள் மிகவும் நேசித்தார். அவர் தனது ஒரே மகனைக் கொடுத்தார்." ரிவைஸ்டு ஸ்டாண்டர்ட் வர்ஷன் கூறுகிறது "ஏனெனில், கடவுள் தம்முடைய ஒரே மகனைக் கொடுக்கும் அளவுக்கு உலகத்தை நேசித்தார்." அதே வார்த்தை 1 யோவான் 4:9 இல் உள்ளது, "கடவுள் தம்முடைய ஒரே குமாரனை உலகிற்கு அனுப்பினார். இங்கே சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், கடவுள் ஆபிரகாமிடம் உண்மையில் அவனுடைய ஒரே ஒரு, அவனது வாழ்நாள் முழுவதும் மிகவும் மதிப்புமிக்க உடைமையாக இருந்ததைக் கேட்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் கூறுகிறார், "ஆபிரகாம், நீ என்னை விரும்புகிறாய் என்று என்னிடம் சொல்லாதே. நான் உண்மையில் உன்னை எனக்கு காட்ட அனுமதிக்கப் போகிறேன்."

இயேசு பேதுருவிடம், உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, பேதுருவின் மறுப்புக்குப் பிறகு, யோவான் 21ல் நாம் காணும் அதே கொள்கை. இயேசு "பேதுருவே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா?" பேதுரு பணிவுடன், "ஆண்டவரே, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியும்" என்றார். இயேசு, "அப்படியானால் என் ஆடுகளை மேய், எனக்குக் காட்டு" என்றார். அப்போஸ்தலர் புத்தகம் அப்போஸ்தலர்களின் "வார்த்தைகள்" என்று அழைக்கப்படவில்லை என்பது எனக்கு சுவாரஸ்யமானது. இது அப்போஸ்தலர்களின் "செயல்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. கடவுள் உங்களிடமிருந்தும் என்னிடமிருந்தும் அதைத்தான் விரும்புகிறார். கடவுள் கூறுகிறார், "நான் உன்னை ஆசீர்வதித்தேன், நான் உன்னை நேசிக்கிறேன், உங்கள் வருகையைப் பாராட்டுகிறேன், உங்கள் பாராட்டுகளையும் உங்கள் பாடல்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன், ஆனால் உங்கள் தியாகத்தை உங்கள் வாய் இருக்கும் இடத்தில் வைக்கவும்." நாம் அவரிடம் நம் அன்பை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று நம் இறைவன் விரும்புகிறார்.

5. தியாகம் என்பது விலைமதிப்பற்ற ஒன்றைக் கொடுப்பதற்காக விலைமதிப்பற்ற ஒன்றைக் கொடுப்பதாகும்.

அதுதான் சரியாக இருக்கிறது. எங்கள் கதைக்குத் திரும்பு, ஆபிரகாமுக்கு ஈசாக் எவ்வளவு மதிப்புமிக்கவர் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? உங்களுக்குத் தெரியும், இல்லையா? ஆனால், தந்தையர்களே, நீங்கள் 25 வருடங்களாக ஒவ்வொரு நாளும் அவருக்காகக் காத்திருந்து பிரார்த்தனை செய்தால், உங்கள் மகன் எவ்வளவு மதிப்புமிக்கவராகவும் பாதுகாக்கப்படுபவராகவும் இருப்பார். சொல்லுங்கள், அவர் உங்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புமிக்கவராக இருப்பார்?

"மறுநாள் அதிகாலையில் ஆபிரகாம் எழுந்து தன் கழுதையின் மேல் சேணம் போட்டான்." (Vs. 3) ஆபிரகாம் ஒரு சீக்கிரம் எழும்புபவர் என்பதை விட அதிகமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். நாங்கள் சொல்லப்படவில்லை, ஆனால் இங்கே என் அனுமானம் இருக்கிறது; இரவு முழுவதும் கண் சிமிட்டாமல் தூங்காததால், மறுநாள் அதிகாலையில் ஆபிரகாம் எழுந்துவிட்டார் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர் தனது முதுகில் விண்மீன்களைப் பார்த்து, யோசித்து ஜெபித்து, யோசித்து ஜெபித்தார் என்று நினைக்கிறேன்.

அவர்கள் மோரியா மலையின் அடிவாரத்திற்கு வருகிறார்கள். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அது அவனது உடலை சூழ்ந்து கொள்ளும் நெருப்புக்கு எரிபொருளாக இருக்கும் என்று தெரிந்தும், அந்தச் சிறுவனின் தோள்களில் விறகுகளை அடுக்கி வைப்பதை நீங்கள் எப்படி உணருவீர்கள்? பிறகு அந்தக் கேள்வி, "அப்பா, சர்வாங்க தகனபலிக்கு ஐயம் எங்கே?" (Vs. 6)

"தேவன் சொன்ன இடத்தை அவர்கள் அடைந்ததும், ஆபிரகாம் அங்கே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அதன்மேல் விறகுகளை அடுக்கி, தன் குமாரன் ஈசாக்கைக் கட்டி, பலிபீடத்தின் மேல், மரத்தின் மேல் கிடத்தி, கையை நீட்டி எடுத்தான். அவரது மகனைக்

கொல்ல கத்தி." (Vs. 9-10) பூமியில் ஒரு மனிதனை அப்படிச் செய்ய என்ன செய்ய முடியும்? பூமியில் என்ன? பதில் ஒன்று அல்லது அந்த பையனை விட விலையுயர்ந்த ஒருவர் மட்டுமே. எல்லாம் வல்ல இறைவன்.

நீங்கள் கடவுளை அவ்வளவு நேசிக்குகிறீர்களா? ஆமா? நான் உண்மையைச் சொல்வேன், எனக்கும் தெரியாது, ஏனென்றால் நான் இவ்வளவு தியாகம் செய்ய அழைக்கப்படவில்லை. ஆனால் நீங்கள் என்ன தியாகம் செய்ய அழைக்கப்பட்டீர்கள்? நீங்கள், உங்களுக்காக விலைமதிப்பற்ற ஒன்றை, யாரோ, இன்னும் விலைமதிப்பற்ற ஒன்றை விட்டுக்கொடுத்தீர்களா? உங்களில் சிலர் உங்கள் ஆர்வத்தைக் கண்டறிந்த ஒரு ஊழியத்திற்காக செய்கிறீர்கள்; நீங்கள் ஒரு நபருக்கு மட்டுமல்ல, நபருக்கு நபர் உதவி செய்தீர்கள். ஆனால் தியாகம் என்பது உங்களுக்கு விலையுயர்ந்த ஒன்றை விட்டுக்கொடுப்பது, அதைவிட விலைமதிப்பற்ற ஒன்றைக் கொடுப்பதாகும்.

6. தியாகம் எப்போதும் புரியாது.

நீங்கள் கடவுளுடன் நடக்கும்போது பதில்களுக்குப் பதிலாக கேள்விகள் எழும் சமயங்கள் உள்ளன, மேலும் கடவுள் உங்களிடம், "பரவாயில்லை. உங்களுக்குப் புரியவில்லை, ஆனால் என் கையைப் பிடித்து எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" என்று கூறுகிறார். அதைத்தான் கடவுள் ஆபிரகாமிடம் சொன்னார். இந்தக் கோரிக்கையை ஆபிரகாம் புரிந்து கொள்ள வழி இல்லை. ஈசாக்கின் வழியே அவருடைய சந்ததி ஆசீர்வதிக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதி அவருக்கு முன்பே வந்தது. இப்போது கடவுள் கூறுகிறார், "போய் ஈசாக்கைக் கொல்லுங்கள்." அது எந்த அர்த்தமும் இல்லை. ஆனால் தியாகம் எப்போதும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்காது, அங்குதான் நம்பிக்கை பெரிதாகிறது. நம்பிக்கை என்பது நீங்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்பதில் உறுதியாக இருப்பதும், உங்களால் பார்க்க முடியாதவற்றில் உறுதியாக இருப்பதும் ஆகும். எந்த தியாகத்தையும் செய்ய நம்பிக்கை தேவை. எப்பொழுதும் நீங்கள் விலைமதிப்பற்ற ஒன்றை

விட்டுக்கொடுக்கிறீர்கள், அதைவிட மதிப்புமிக்க ஒன்றைக் கொடுக்க விசுவாசம் தேவை. ஆனால் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாத போது அதிக நம்பிக்கை தேவை.

"அவர் மோரியா மலையின் அடிவாரத்திற்குச் சென்றபோது, அவர் தம் ஊழியர்களிடம், 'நானும் சிறுவனும் அங்கு செல்லும்போது கழுதையுடன் இங்கேயே இருங்கள்' என்று கூறினார்." (வச. 5) அவர் அதை உருவாக்கினார் என்று நான் ஏன் நம்பினேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? வேலையாட்கள் தங்கவா? அந்தக் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு தன் மகனைக் கொல்லத் தொடங்கும் போது, வேலைக்காரர்கள் அவனைத் தடுக்க முயன்றிருப்பார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும் என்பதால்தான் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். விசுவாசத்தினால் ஆபிரகாம் கடவுளின் கட்டளைக்கு இடையூறாக எதையும் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

ஆனால் அவர் அந்த வேலைக்காரர்களிடம், "நாங்கள் வணங்குவோம், பிறகு உங்களிடம் வருவோம்" (வச. 5) என்ன? "நாங்கள் வணங்குவோம், பிறகு நாங்கள் உங்களிடம் வருவோம்." மக்களே, இது ஒரு விபத்து அல்ல, இது நாக்கு நழுவும் அல்ல. இது உங்கள் பைபிளில் தவறாக அச்சிடப்படவில்லை. அன்று காலை அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன், முந்தைய இரவு முழுவதும் ஆபிரகாம் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று எனக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எபிரெயர் 11:19 நமக்கு ஒரு சிறிய நுண்ணறிவைத் தருகிறது. ஈசாக்குக்கு என்ன நடக்கும் என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புவார் என்று எண்ணினார். பின்னர் எபிரேய எழுத்தாளர், அடையாளப்பூர்வமாகச் சொன்னால், அதுதான் நடந்தது, அவர் அவரை மரித்தோரிலிருந்து மீட்டெடுத்தார்.

நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கை மற்றும் புரிதல் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆண்களும் பெண்களும் தீர்க்கதரிசிகளால், இயேசுவால் அல்லது அப்போஸ்தலர்களால் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதைப் பற்றிய பல கதைகளை நாம் பைபிளில் படித்திருக்கிறோம். அது ஒன்றும் பெரிய

விஷயமில்லை என்றுதான் நினைக்கிறோம். நான் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன், கடவுள் யாரையும் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்புவதற்கு முன்பு, கடவுள் ஈசாக்கை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பார் என்று ஆபிரகாம் நம்பினார். தியாகம் என்பது எப்போதும் புரியாது.

5. தியாகம் தன்னார்வமாக இருக்க வேண்டும்.

கடவுள் ஆபிரகாமிடம் பலியிடச் சொன்னார், ஆனால் அவர் அதைச் செய்யும்படி கட்டாயப்படுத்தவில்லை. நல்ல மதத்தினரிடையே கூட இது ஒரு பெரிய தவறான புரிதல். விருப்பமில்லாத தியாகம் என்று எதுவும் இல்லை. இழப்பை சில சமயங்களில் தியாகம் என்று தவறாகக் குறிப்பிடுகிறோம். ஒரு வேலை, முதலீடு, உங்கள் உடல்நலம், துணையை அல்லது குழந்தையை இழப்பது தியாகம் அல்ல. இப்போது அது வேதனையாகவும், பயங்கரமாகவும், சோகமாகவும் இருக்கலாம் அல்லது நீங்கள் அனுபவித்த மிக மோசமான விஷயமாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் பைபிளில் இது ஒரு தியாகம் அல்ல. காரணம்: ஒரு தியாகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அது விருப்பத்தின் பேரில், அது நடக்கும் ஒன்று அல்ல. இயேசுவின் சிலுவை ஒரு தியாகம். ஏன்? ஏனெனில், அவர் அதைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அது நடக்க வேண்டியதில்லை. அவர் உங்களை சிலுவையை எடுக்க அழைக்கும் போது, அவர் பலியைத் தேர்ந்தெடுக்க உங்களை அழைக்கிறார்.

6. தியாகம் எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ, அவ்வளவு இனிமையும், புண்ணியமும் அதிகமாகும்.

நான் இந்த புள்ளியை விரும்புகிறேன். முதலில் இனிமை பற்றி பேசுவோம். கடவுள் ஆபிரகாமை பலியிலிருந்து நிறுத்தினார்; அவர் காட்டில் ஒரு ஆட்டுக்கடாவை வழங்கினார். (வ. 13) "கர்த்தருடைய தூதன் பரலோகத்திலிருந்து ஆபிரகாமை இரண்டாம் முறை கூப்பிட்டு: நீ இதைச் செய்ததினால், உன் ஒரே மகனான உன் மகனை நான் தடுக்கவில்லை என்று என்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நிச்சயமாய்

உன்னை ஆசீர்வதித்து, உன் சந்ததியை வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைப் போலவும், கடற்கரை மணலைப் போலவும் பெருகச் செய்வான்; உன் சந்ததிகள் தங்கள் சத்துருக்களின் பட்டணங்களைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள், உன் சந்ததியினாலே பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்கள்." (ஆதியாகமம் 22:15-18)

"பின்பு ஆபிரகாம் தன் வேலைக்காரனிடத்தில் திரும்பினான், அவர்கள் பெயெர்செபாவுக்கு ஒன்றாகப் போனார்கள்." (வ. 19) ஆபிரகாம் அந்த மலையிலிருந்து இறங்குவதை எப்படி உணர்ந்தார் என்று நீங்கள் எப்போதாவது யோசித்திருக்கிறீர்களா? பீர்ஷெபா வரை அவர் எப்படி உணர்ந்தார் என்று நினைக்கிறீர்கள்? நீங்கள் எப்போதாவது செய்ததை, நீங்கள் சொன்னதை, சரியாகச் சொன்னதைக் குறித்து நீங்கள் எப்போதாவது நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறீர்களா, நீங்கள் நடந்து செல்லும் போது உங்கள் முகத்தில் இருந்து புன்னகையை மறைக்க முடியவில்லை. சில சமயங்களில் நீங்கள் நடந்து சென்று, "ஆம்!" ஆபிரகாம் அதைச் செய்வதையும், கர்த்தருடைய தூதனின் பேச்சை நினைவு கூர்ந்து சிரித்ததையும் என்னால் பார்க்க முடிகிறது. நீங்கள் என் மீது எவ்வளவு பயப்படுகிறீர்கள் என்பது இப்போது எனக்குத் தெரியும். அவர் என்ன அனுபவித்தார் தெரியுமா? யாகத்தின் இனிமையை அவன் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஞானஸ்நானத்தின் நீரிலிருந்து நாங்கள் வெளியே வந்தபோது எங்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம், இது உங்கள் எல்லா நினைவிலும் இனிமையான தருணமாக இருக்கலாம். ஏனென்று உனக்கு தெரியுமா? ஏனென்றால், அந்தத் தருணத்தில், "கடவுளே, நான் என் உயிரை உமக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன், நான் என் பழைய பாவத்தை புதைத்துவிட்டேன், என் புதிய சுயத்தை உன்னிடம் ஒப்படைத்தேன்."

அ. தியாகம் எவ்வளவு பெரிய புண்ணியம். ஆபிரகாம் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தைப்

பெற்றார். கையை உயர்த்தியது போல, கத்தி கீழே இறங்கும் போது, "அப்போது கர்த்தருடைய தூதன் கூப்பிட்டபடி கடவுள் அவனைத் தடுத்து, 'பையன் மீது கை வைக்காதே, அவனை ஒன்றும் செய்யாதே. '" (வச. 10-11) பிறகு, 12-ம் வசனத்தில் நாம் வாசிக்கும் கடவுளுடைய அங்கீகாரத்தின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார்.

பி. அவர் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார். "ஆபிரகாம் நிமிர்ந்து பார்த்தார், அங்கே முட்செடியில் ஒரு ஆட்டுக்கடா அதன் கொம்புகளால் அகப்பட்டதைக் கண்டான்; அவன் சென்று, ஆட்டுக்கடாவை எடுத்து, தன் மகனுக்குப் பதிலாக அதைத் தகனபலியாகச் செலுத்தினான்." (வ. 13) ஆட்டுக்கடா அதன் கொம்புகளைப் பிடிக்க நேர்ந்ததா? அல்லது கடவுள் கொடுத்தாரா?

7. ஆட்டுக்குட்டியின் உண்மையான வழங்குநர் கடவுள்.

"ஆகவே, ஆபிரகாம் அந்த இடத்திற்கு கர்த்தர் வழங்குவார் (யெகோவா-ஜிரே) என்று பெயரிட்டார், மேலும் இன்றுவரை, 'கர்த்தருடைய மலையில் அது வழங்கப்படும்' என்று கூறப்படுகிறது." (வச. 14) ஆபிரகாம் முடித்ததும் அவர் செய்யவில்லை. மலையை "கடவுளின் வேதனை", "அருகில் மிஸ்" அல்லது "கிட்டத்தட்ட பேரழிவு" என்று அழைக்கவும். அவர் அதை யெகோவா-ஜிரே என்று அழைத்தார். இறைவன் வழங்குவான்.

கடவுள் எங்களிடம் கேட்கும் எந்த தியாகமும், உங்கள் வாழ்க்கையில் எதையும் செய்ய அவர் ஆட்டுக்குட்டியை வழங்குகிறார். ஆபிரகாமுக்கு அவனுடைய ஆட்டுக்குட்டிகள் அனைத்தையும் கொடுத்தவன் அவன்தான். ஆபிரகாமுக்கு ஈசாக்கைக் கொடுத்தவர் அவர். அவரே உடன்படிக்கையைத் தொடங்கி அதிகாரம் அளித்தவர், ஆபிரகாம் அல்ல. கடவுள் உங்களிடம் எந்த பலியைக் கோரினாலும், அவர் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஆட்டுக்குட்டியை வழங்கியிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அது உங்கள் நேரம், பணம், இதயம், வீடு அல்லது

உறவு எதுவாக இருந்தாலும், கடவுள் உங்களுக்கு அந்த ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுக்கிறார். நீங்கள் அதை பலிபீடத்தின் மீது செலுத்த தயாராக இருந்தால், அவர் உங்களுக்கு நூறு மடங்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்.

நான் இங்கே ஒரு சிறிய புள்ளியுடன் மூட விரும்புகிறேன் அது உண்மையில் கொள்கை எண் ஏழின் நீட்டிப்பு; கடவுள் நிச்சயமாக இறுதி ஆட்டுக்குட்டியை, கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டியை வழங்கியுள்ளார். கிறிஸ்துவின் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒரு வகை அல்லது முன்றிழலின் அழகிய எடுத்துக்காட்டு இங்கே உள்ளது. அவற்றில் ஒன்றிரண்டு பற்றி ஏற்கனவே பார்த்தோம். உதாரணமாக, ஐசக் "மோனோஜெனெஸ்" என்று அழைக்கப்பட்டார், ஒரே ஒரு சிறந்த அன்பான மகன். இயேசு, யோவான் 3:16. அவர் தந்தையின் ஏகத்துவவாதிகள். ஈசாக்கு அங்கு வருவதற்காக அவர்கள் வருடக்கணக்கில் காத்திருந்தார்கள், தீர்க்கதரிசிகள் இயேசு வருவார் என்று பல நூற்றாண்டுகளாக காத்திருந்தார்கள். ஐசக் பலியாக அழைக்கப்பட்டார். இயேசு எப்படி? யோவான் ஸ்நானகர் யோவான் 1:29ல் அவரை முதன்முதலில் பார்த்தபோது, அவரைப் பார்த்து, "இதோ ஆட்டுக்குட்டி" என்றார்.

ஈசாக்கு பலியிடப்பட்ட மோரியா மலையும் கூட, ஜெருசலேம் நகரின் மையப்பகுதியில் உள்ளது. நீங்களும் நானும் எங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்காக கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டி சிலுவையில் தொங்கவிடப்பட்ட மண்டை ஓட்டின் இடத்திலிருந்து இது வெறும் கற்களை எறிந்தது.

பேதுரு கூறுகிறார், "உங்கள் முன்னோர்களால் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெறுமையான வாழ்க்கை முறையிலிருந்து நீங்கள் மீட்கப்பட்டது வெள்ளி, தங்கம் போன்ற அழிந்துபோகும் பொருட்களால் அல்ல, மாறாக பழுதற்ற ஆட்டுக்குட்டியான கிறிஸ்துவின் விலைமதிப்பற்ற இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டது. புள்ளி இல்லாமல்." எல்லா வகையான இணைகளும் உள்ளன, ஆனால்

ஒரு பெரிய வித்தியாசம். கடவுள் ஆபிரகாமை தனது மகன் ஈசாக்கைப் பலியிடச் செய்யவில்லை, அவருடைய மகன் இயேசுவின் தியாகத்தை கடவுள் நிறுத்தவும் மாட்டார்.

சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, இயேசுவின் நாமத்தை அறிக்கையிட்டு, பாவங்களை விட்டு விலகி, பலிபீடத்தின் மேல் உங்கள் உயிரை வைத்து, பாவத்தில் இறந்து கிறிஸ்துவோடு அடக்கம் செய்யப்பட்ட பலியை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், இப்போது நேரம். அமேசிங் கிரேஸ் # 1276, ஸ்டீவ் பிளாட், ஆகஸ்ட் 18, 1996

அத்தியாயம் 7

இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

எனக்கு தெரிந்த மிக முக்கியமான கேள்வி அப்போஸ்தலர் 16:30-ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்கொலை எண்ணத்தில் இருந்த ஒரு பிலிப்பியன் சிறைக்காவலரின் உதடுகளிலிருந்து இது வந்தது. ஆனால் சில நிமிடங்களில் அவர் ஒரு வாழ்க்கையை விரும்பினார், ஒரு வாழ்க்கையை மட்டுமல்ல, நித்திய வாழ்க்கையையும் விரும்பினார். அவர், "நான் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?"

அனைத்து மனித கேள்விகளுக்கும் மிக முக்கியமான பதில் இந்த பாடத்தின் மையமாகும். வெளிப்படையாக, நான் இந்தக் கேள்வியையும் அதன் பதிலையும் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஜெயிலரின் கேள்விக்கு நேர்மையாக பதில் தெரியாத பலர் உள்ளனர்: இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? உலகில் உள்ள எல்லாவற்றையும் விட, நீங்கள் பதிவை மட்டும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆனால் அதற்கு பதிலளிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, உங்கள் அர்ப்பணிப்பின் காரணத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் புரிந்து கொள்ளும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்தக் கேள்வியையும் பதிலையும்

தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கேள்விக்கான பதிலை மிகவும் தேவைப்படுபவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள இந்தப் பாடம் உங்களைச் சிறப்பாகச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள் எவ்வாறு திறம்பட தொடர்பு கொள்கிறோம் என்பதில் நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். நாங்கள் அடிக்கடி செய்யவில்லை என்று நான் கவலைப்படுகிறேன்

பெரும்பாலும், மக்களுக்குத் தெரிந்ததை நாம் கருதுகிறோம். அவர்கள் புரிந்துகொண்டதை நாங்கள் கருதுகிறோம். பலருக்கு பதில் இருக்கிறது, ஆனால் அது கேள்விக்கு பதிலளிக்கவில்லை. நாங்கள் தொடர்பு கொள்ளவில்லை. திருமணமாகி 70 வருடங்கள் ஆன தம்பதியினரின் கதை எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும், அவர் கேட்க மிகவும் கடினமாக இருந்தார். அவர்களின் 70 வது ஆண்டு விழாவில் சிறிய வயதான பெண்மணி அவரிடம் சாய்ந்து, "நான் உன்னைப் பற்றி மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்!" அவன் அவளைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, "எனக்கும் நீ அலுத்து விட்டது!" என்றான்.

உங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் சில சமயங்களில் ஆன்மீக ரீதியில் பேசுவதில் நான் குற்றவாளியாக இருந்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன், அதே சமயம் காது கேளாத நிலையில் - கேட்கப்பட்டதைக் கேட்காமல் அல்லது அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று உணரவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கேள்விக்கான பதிலைத் தெரிவிக்க கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மில் உதவுவது இந்தப் பாடத்தின் மிக முக்கியமான பயன்பாடாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் மக்களே, நற்செய்தியின் வல்லமை பற்றி எந்த கேள்வியும் இல்லை. எந்தத் தலைமுறையிலும் எந்தக் கலாச்சாரத்திலும் கண்டித்து மதம் மாறுவது கடவுளின் சக்தி. அது ஏராளமாகச் செய்யவில்லை என்றால், அது சிக்னலின் தெளிவின்மையால் அல்ல; அது கடத்தப்படும் விதத்தில் அதிகமாக இருக்கும்.

இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? முழு புதிய ஏற்பாடும், ஏதோ ஒரு வகையில், அந்தக் கேள்விக்கான பதிலில்

கவனம் செலுத்துகிறது.எபேசியர் 2, முதல் பத்து வசனங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒருவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய சுருக்கமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த விளக்கத்தை நமக்குத் தருகிறது. எபேசியர் 2:1-10

4. தேவையை அங்கீகரிக்கவும்.

"உங்களைப் பொறுத்தவரை, நீங்கள் இந்த உலகத்தின் வழிகளையும், ஆகாய ராஜ்ஜியத்தின் அதிபதியாகிய ஆவியின் வழிகளைப் பின்பற்றியபோது, உங்கள் மீறுதல்களிலும் பாவங்களிலும் மரித்தவர்களாயிருந்தீர்கள்.

கீழ்ப்படியாதவர்கள்.நாம் அனைவரும் ஒரு காலத்தில் அவர்களிடையே வாழ்ந்தோம், நமது பாவ இயல்பின் பசியைப் பூர்த்திசெய்து, அதன் விருப்பங்களையும் எண்ணங்களையும் பின்பற்றுகிறோம், மற்றவர்களைப் போலவே, நாமும் இயற்கையால் கோபத்திற்கு ஆளானோம். மக்களே, யாரேனும் கிறிஸ்துவிடம் வரப் போகிறார்களானால், முதலில் அந்த மனமாற்றத்தின் அவசியத்தை அவர்கள் பார்க்க வேண்டும்.இங்குதான் கிறிஸ்துவின் தூதர்களாக, கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியடைகிறார்கள்.எங்களிடம் ஒரு கேள்வியும் இல்லாதபோது நாம் ஒரு பதிலைத் தேடுகிறோம்.

கிறிஸ்துவிடம் வராத மக்களில் இரண்டு பரந்த பிரிவுகள் உள்ளன. முதல் பிரிவினர் தாங்கள் மிகவும் மோசமானவர்கள் என்று நினைப்பவர்கள், கடவுள் அவர்களை அடையவோ அல்லது காப்பாற்றவோ உலகில் எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. "கடவுளால் என்னைக் காப்பாற்ற முடியும் என்கிறீர்களா?" ஒரு பிரசங்கியாகவும், கிறிஸ்துவின் தூதராகவும் இருந்த எனது அனுபவத்தில், அந்த மக்களை அணுகுவது பொதுவாக எளிதாக இருப்பதை நான் காண்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்களின் குற்ற உணர்ச்சியையும் அவமானத்தையும் உடைத்து, கிறிஸ்துவின் அன்பையும் கருணையையும் அந்தத் திறப்பில் ஊற்றினால், அவர்கள் தளர்ந்து போகத் தொடங்குகிறார்கள்.

ஆனால் கிறிஸ்துவிடம் எப்போதாவது வரும் இரண்டாவது குழு உள்ளது, இதுவே

பெரும்பான்மையாக உள்ளது. நான் நல்லவன் என்று நினைப்பவர்கள், நான் உண்மையில் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. 90% அமெரிக்கர்கள் "நான் ஒரு கிறிஸ்தவன்" என்று கூறுவதைக் குறிக்கும் கேலப் கருத்துக் கணிப்புகளால் நான் எப்போதும் ஆர்வமாக உள்ளேன். ஆயினும்கூட, அந்த சதவீதம் நம் மக்கள்தொகையின் சதவீதத்திற்கு அருகில் இல்லை, அவர்கள் ஒன்றாக கூடும், எந்த சர்ச் ரோலிலும் தங்கள் பெயரைக் கொண்டுள்ளனர், பைபிளைப் படிப்பவர்கள், பிரார்த்தனை செய்பவர்கள் அல்லது எந்தச் சபைக்கும் பணம் கொடுப்பவர்கள்.

அவர்கள் பதிலளிக்கும் கேள்விகளை நீங்கள் உற்று நோக்கினால், அவர்கள் ஏன் அப்படி நினைக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பிக்கிறீர்கள். அமெரிக்காவின் பெரும்பாலானோர் கிறிஸ்தவராக இருப்பது அடிப்படையில் ஒரு நல்ல மனிதர் என்று வரையறுக்கிறது. அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களையும் ஒத்ததாக ஆக்கியுள்ளனர். நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும், தங்களை நல்லவர்களாகக் கருதுவதால் தாங்கள் ஏற்கனவே கிறிஸ்தவர்கள் என்று நினைக்கும் ஏராளமான மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் ஒரு நபரிடம் கேட்கக்கூடிய மிகவும் நுண்ணறிவுமிக்க கேள்விகளில் ஒன்றை நான் கற்றுக்கொண்டேன், உரையாடலின் போது நீங்கள் இதை சாதாரியமாக செய்கிறீர்கள். அவர்கள் சொர்க்கத்திற்கு செல்கிறார்களா என்று கேளுங்கள். பொதுவாக அது அவர்களைத் திடுக்கிடச் செய்யும், மேலும் அவர்கள், "சரி, நான் நினைக்கிறேன்" என்று கூறுவார்கள். பின்னர் நான் சிந்திக்க விரும்புகிறேன், "சரி சொல்லுங்கள், நீங்கள் ஏன் நினைக்கிறீர்கள்?" 90 சதவீதத்திற்கும் மேலாக, பதில் "நான் வேலையில் நன்றாக வேலை செய்கிறேன், நான் என் குழந்தைகளை நேசிக்கிறேன், நான் அடிப்படையில் நேர்மையாக இருக்கிறேன், நான் யுனைடெட் வேக்கு கொடுக்கிறேன், நான் எந்த சட்டத்தையும் மீறவில்லை." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள்

சொல்வது என்னவென்றால்: என் வாழ்க்கையில் நல்லது கெட்டதை விட அதிகமாக உள்ளது. நான் இரட்சிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவன்." அவர்கள் தேவையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாவத்தின் நோக்கம் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அவர்கள் இயேசுவுக்குப் பதிலளித்த பரிசேயரான சீமோனைப் போன்றவர்கள் "அதிகமாக மன்னித்தவர், அவர்தான் '

நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்கு பதிலளிக்கப் போகிறேன் என்றால் அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை திறம்பட தெரிவிக்கப் போகிறேன் என்றால், நான் முதலில் செய்ய வேண்டியது தேவையைப் பார்ப்பதுதான். இழப்பின் யதார்த்தத்தை நான் கண்டறிய வேண்டும். வாழ்க்கை என்பது ஒரு பெரிய மனிதநேயப் பரீட்சை அல்ல என்பதை நான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், அது மற்ற அனைவருடனும் நான் எவ்வளவு நல்லவன் என்பதைப் பற்றிய வளைவில் தரப்படுத்தப்படும். இயேசு யார், அவர் என்ன செய்தார் என்பதற்கு நான் பதிலளிக்கப் போகிறேன் என்றால், நான் முதலில் உண்மையை உணர்ந்ததால் தான், எல்லாரும் பாவம் செய்து, கடவுளுடைய மகிமையை இழந்துவிட்டார்கள் (ரோமர் 3:23) மற்றும் சம்பளம் பாவம் மரணம். (ரோமர் 6:23)

பவுல் கூறுகிறார், "உங்கள் மீறுதல்களினாலும் பாவங்களினாலும் நீங்கள் மரித்தீர்கள்" (எபேசியர் 2:1) மற்றும் "நாம் அனைவரும் ஒரு காலத்தில் அவர்களிடையே வாழ்ந்தோம்." (எபேசியர் 2:1) யாராவது ஒருவர் பார்த்து உணரும் வரை. , அவன் அல்லது அவள் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாற மாட்டார்கள். எனவே படி ஒன்று தேவையை அங்கீகரிப்பது.

5. தீர்வை உணருங்கள்.

"ஆனால், இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ள தேவன் நம்மீது மிகுந்த அன்பினால், நாங்கள் மீறுதல்களில் மரித்தபோதும், கிறிஸ்துவோடு நம்மை உயிர்ப்பித்தார் - கிருபையினாலேயே நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள், மேலும் தேவன் எங்களை கிறிஸ்துவுடன் எழுப்பி உட்கார

வைத்தார். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நாம் அவருடன் பரலோக மண்டலங்களில் இருக்கிறோம், வரவிருக்கும் காலங்களில் அவர் கிறிஸ்து இயேசுவில் நமக்குத் தம்முடைய தயவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தம்முடைய கிருபையின் ஒப்பற்ற ஐசுவரியங்களைக் காட்டுவார்." (எபேசியர் 2:4) தீர்வு இருக்கிறது. தேவையைத் தெரிவித்தவுடன், அதன் பிறகுதான், ஒரு தீர்வைப் பற்றி பேச முடியும்.

நவீன அமெரிக்க மனது: "என்னுடைய பூட்ஸ்ட்ராப்களால் நான் என்னை மேலே இழுக்க முடியும். நான் ஒரு சுய-உருவாக்கிய மனிதன். எனக்கு வேறு யாரும் தேவையில்லை, இந்த பிரச்சனையை என்னால் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன்." ஆனால் நற்செய்தி கூறுகிறது. இல்லை, இந்த சிக்கலை நீங்கள் கவனிக்க முடியாது. அது உன்னை விட பெரியது. அதைத் தீர்ப்பதற்குத் தேவையானது உங்களிடம் இல்லை. அன்பும் கருணையும் நிறைந்த கடவுள், ஏற்கனவே பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்டார் என்பது பெரிய செய்தி. "ஆனால் அவர் நம்மீது மிகுந்த அன்பின் காரணமாக, இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ள தேவன், நாம் நம்முடைய மீறுதல்களினால் மரித்தபோதும் கிறிஸ்துவோடு நம்மை உயிர்ப்பித்தார்."

உண்மையிலேயே ஆர்வமுள்ள மனம் கொண்ட கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர், "இப்போது, கிறிஸ்தமஸ் மற்றும் ஈஸ்டர் நாட்களில் இயேசுவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், ஆனால் கிறிஸ்து என்னை எப்படிக் காப்பாற்றுகிறார்? இயேசு கிறிஸ்து எப்படி என்னை உயிர்ப்பிக்கிறார்? அந்தக் கேள்விக்கு பவுல் பதிலளித்தார்: "கடவுளுக்காக பாவம் செய்யாதவரை (அவர் இயேசு) நமக்காகப் பாவமாக்கினார், அதனால் நாம் அவரில் கடவுளின் நீதியாக இருக்க வேண்டும்." (2 கொரிந்தியர் 5:21) அது என்ன அழைக்கப்படுகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இறையியலாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் இதை "மாற்று பரிகாரம்" என்று அழைக்கின்றனர். இது மிகவும் அறிவார்ந்ததாகத் தெரிகிறது, ஆனால்

அதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் அல்ல. அதை உடைக்க. மாற்று என்ற அர்த்தம் என்ன? இதன் பொருள், "மற்றொருவரின் இடத்தைப் பிடிப்பவர்." பிராயச்சித்தம் என்றால் "ஒருவருக்கு ஒரு கடனை செலுத்துபவர்." இயேசு உங்கள் இடத்தைப் பிடித்தார், அவர் மாற்றாக இருந்தார், அவர் பரிகாரம் செய்தார்; உங்களால் செலுத்த முடியாத உங்கள் பாவக் கடனை அவர் கடவுளிடம் செலுத்தினார். ஆகையால், நீங்கள் அவருடைய நீதியில் பங்கு கொள்கிறீர்கள். அதுவே இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி, கிறிஸ்தவத்தின் செய்தி.

ஆனால் ஏன், யார் எப்படி சாத்தியம் என்று முதலில் விவாதிக்காமல் எப்படிப் பற்றி அடிக்கடி விவாதிப்போம். ஏன், யார் என்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பரலோகத்தின் சிம்மாசன அறையிலிருந்து வந்தவர், கடவுள் மாம்சத்தில் வருவார், ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதவர், அழுக்கு சிலுவையில் தொங்கவிட்டவர், உலகின் ஒரே பாவி என்று நடத்தப்பட்டவர் என்று அவர்கள் பயப்பட வேண்டும். இயேசு யார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும்போது நாம் முழங்காலில் விழ வேண்டும். இரட்சிப்புக்கான சில சூத்திரங்களுடன் நாம் கசப்பாக நடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எங்கள் செய்தி, எங்கள் நம்பிக்கை மற்றும் எங்கள் டிக்கெட் இயேசு கிறிஸ்துவின் நபர்.

சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்ட முதல் முறையாக பேதுரு இதைச் செய்தார். அவசியத்தைப் பற்றிப் பேசினார். தேவை இருப்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு உதவினார். அவர்களுடைய பாவத்தை அவர்களுக்குக் காட்டினார். அவர் அவர்களிடம் "நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இந்த இயேசுவே" என்று கூறினார், இப்போது அது அவர்களின் பாவத்தை அவர்களுக்குக் காட்டுகிறது, இல்லையா? அதாவது அவர் அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு மில்லியனைக் காட்டியிருக்கலாம், ஆனால் அவர் கூறினார், "கடவுளின் மகனை நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்தீர்கள்". அவர் செய்த இரண்டாவது

விஷயம், "கடவுள் அவரை ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும் ஆக்கினார்" என்ற தீர்வை அவர்களுக்குக் காண்பிப்பதாகும். அடுத்த வசனத்தில், பிலிப்பியன் ஜெயிலர் கேட்ட முக்கியமான கேள்வியைப் போலவே பேதுருவின் கேட்போர் சாராம்சத்தில் கேட்டார்கள். "சகோதரர்களே, நாம் என்ன செய்வோம்? நம் பாவத்தை நாம் அறிவோம். தீர்வு இயேசுவில் இருப்பதை இப்போது உணர்கிறோம். நாம் என்ன செய்வது?" இது மூன்றாவது படிக்கு வழிவகுக்கிறது.

6. நம்பிக்கையுடன் பதிலளிக்கவும்.

"ஏனெனில், கிருபையினாலே விசுவாசத்தினாலே நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள் - இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய பரிசு - கிரியைகளினால் அல்ல, அதனால் யாரும் பெருமை பாராட்ட முடியாது." (எபேசியர் 2:8-9) மக்கள், , அங்கே இருக்கிறது. இந்த கிருபைக்கு ஒரு பிரதிபலிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று வேதம் தெளிவுபடுத்துகிறது. கிருபை என்பது இயேசு வழங்கிய பரிசு மற்றும் ஒரு வார்த்தையில் பதில் "விசுவாசம்" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு விஷயம்.

மீண்டும், தகவல்தொடர்பு சிக்கல் உள்ளது. உலகின் பெரும்பாலானோர் "நம்பிக்கை" என்ற வார்த்தையை தங்கள் சொந்த சொற்களில், "நம்பிக்கை மட்டும்" என்று வரையறுத்துள்ளனர். உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று நம்புங்கள், அதுதான் விசுவாசம். நீங்கள் எதைப் பார்க்க முடியாது, எதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்பதில் உறுதியாக இருப்பதுதான் விசுவாசம் என்று பைபிள் சொல்கிறது. (எபிரெயர் 11:1) கடவுள் சொல்லும் இடத்திற்கு விசுவாசம் செல்கிறது என்று பைபிள் சொல்கிறது. (2 கொரிந்தியர் 4:5)

மக்களே, இயேசுவை தனிப்பட்ட இரட்சகராக உங்கள் இதயத்தில் வரும்படி கேட்பது எபேசியர் 2:8-9 சொல்லவில்லை. மீண்டும் படிக்கவும். விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் நாம் இரட்சிக்கப்படுகிறோம் என்று பத்தி கூறுகிறது; நமது செயல்கள் அல்ல, நமது தகுதிகள் அல்ல. எபேசியர் அறிக்கை பைபிள் முழுவதும், குறிப்பாக

புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எபேசியர் 2:8-9 ஐ சரியாக புரிந்து கொள்ள, கடவுள் தாம் விரும்பிய நம்பிக்கையின் பதிலை வரையறுக்க அனுமதிப்போம். நம்பிக்கை என்பது நம்பிக்கையின் அடிப்படை என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. அவர் எப்போதும் அவர் விரும்பிய நம்பிக்கையின் பதிலைக் கட்டளையிட்டார். உதாரணமாக, இஸ்ரவேலர்கள் விஷப் பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டபோது, விசுவாசத்தின் பிரதிபலிப்பாக கடவுள் எதை விரும்பினார்? உனக்கு நினைவிருக்கிறதா? அவர் மோசே ஒரு கம்பத்தின் மேல் ஒரு வெண்கல பாம்பை வடிவமைத்து அதை உயர்த்தினார். கடவுள் சொன்னார், "அதிலிருந்து நீங்கள் குணமடைய விரும்பினால், இங்கே நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள், அந்த பாம்பைப் பாருங்கள், நீங்கள் குணமடைவீர்கள்." (எண்கள் 21) அது விசுவாசத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். அந்த நம்பிக்கையின் பதில் என்னவாக இருக்கும் என்று யார் முடிவு செய்தார்கள்? மக்கள்? இல்லை, கடவுள் செய்தார்.

இஸ்ரவேல் புத்திரர் வாக்குப்பண்ணப்பட்ட தேசத்திற்குள் வரும்போது, அவர்கள் எரிகோவைக் கைப்பற்றப் போகிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். கடவுள் தனது சக்தியில் நம்பிக்கையை விரும்பினார், ஆனால் அவர் நம்பிக்கை பதிலையும் விரும்பினார். நீங்கள் ஆறு நாட்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறை அந்த நகரத்தை சுற்றி வர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், ஏழாவது நாளில் நீங்கள் அதை ஏழு முறை சுற்றி வர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், பின்னர் நீங்கள் ஒரு பெரிய கூச்சலிட வேண்டும்.

சீரிய தொழுநோயாளியான நாமானிடம் 2 கிங்ஸ் 5ல் கடவுள் எலிசா தீர்க்கதரிசியைப் பார்க்க வந்தபோது என்ன விசுவாச பதிலைக் கேட்டார்? எலிசா அவனைப் பார்க்கக்கூட இறங்கவில்லை. அவர் ஒரு தூதர் மூலம் செய்தி அனுப்பினார். நீங்கள் அவரை யோர்தான் நதியில் ஏழு முறை நீராடச் சொல்லுங்கள் என்றார். அது கடவுளின் யோசனை.

இரவு முழுவதும் மீன் பிடித்துக் கரைக்கு வந்த பேதுருவிடம் கடவுள் என்ன விசுவாச பதிலைக் கேட்டார்? இயேசு, “பேதுருவே, நீ இன்னும் ஒரு முறை ஆழத்துக்குப் போய் உன் வலைகளைப் போட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

எண்ணற்ற வேறு உதாரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் கேள்வி என்னவென்றால்: அந்த பதில்களில் ஏதேனும் ஒன்று அதைத் தொடர்ந்து நடந்த அதிசய நிகழ்வுக்கு தகுதியானதா அல்லது சக்தியை அளித்ததா? இல்லை இல்லை இல்லை புரிகிறதா? நம்பிக்கை பதில் சக்தியை வழங்கவில்லை. இஸ்ரவேல் புத்திரர் எரிகோவின் சுவரைச் சுற்றி ஆயிரம் முறை அணிவகுத்துச் சென்றிருக்க முடியும், அது கடவுளின் சக்தி இல்லாவிட்டால் அந்த சுவர் ஒரு அங்குலமும் அசைந்திருக்காது. நாமான் சூரியன் முதல் சூரியன் மறையும் வரை ஜோர்டான் நதியில் மூழ்கியிருக்க முடியும், மேலும் அவர் கடவுளின் சக்தியைத் தவிர ஒரு தொழுநோயாளியை அங்கேயே விட்டுச் சென்றிருப்பார். ஆனால் கடவுள் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் பதிலளித்தபோது அவருடைய சக்தி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. கடவுள் எப்போதும் நம்பிக்கையின் பதிலைத் தீர்மானிக்கிறார். அவருக்கு எப்போதும் உண்டு. எனவே, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு கடவுள் என்ன நம்பிக்கை பதிலைக் கோருகிறார்? ஒருவரின் கருத்தை விட பைபிள் பதிலை அனுமதிப்போம். அப்போஸ்தலர் புத்தகம் மட்டுமே பைபிளின் ஏவப்பட்ட புத்தகம், இது ஆரம்பகால தேவாலயத்தின் பிறப்பு மற்றும் வளர்ச்சியின் தூய்மையான வரலாற்றை நமக்கு வழங்குகிறது. அதில் மற்றும் அது மட்டுமே அந்த முதல் கிறிஸ்தவர்களின் தனிப்பட்ட மதமாற்றங்களின் குறிப்பிட்ட விவரங்கள் மட்டுமே. அவர்கள் எப்படி கிறிஸ்தவர்களாக ஆனார்கள் என்பதை அறிய எங்கு செல்ல வேண்டும். நாம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ செய்யக்கூடாது.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் காணப்படும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறிய கணக்குகள் அனைத்தையும் சுருக்கமாக

உங்களுக்குக் காட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது, அவற்றை முழுவதுமாக எங்களால் எடுக்க முடியாது, எனவே உங்கள் தனிப்பட்ட ஆய்வில் திரும்பிச் சென்று அவற்றின் முழு மற்றும் முழுச் சூழலிலும் அவற்றைப் பார்க்க நான் உங்களை ஊக்குவிக்கிறேன். அவர்கள் கிறிஸ்துவிடம் எப்படி வந்தார்கள் என்பதை பாருங்கள் மற்றும் நாம் கண்டுபிடிக்கும் எல்லா தரவையும் ஒருங்கிணைக்க.

1. அந்த முதல் 3,000 பேர் பேதுரு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களிடம் கேள்வி கேட்டபோது தேவாலயம் தொடங்கிய நாள். "ஜனங்கள் இதைக் கேட்டபோது, அவர்கள் இதயம் நொறுங்கி, பேதுருவையும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களையும் பார்த்து: சகோதரர்களே, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" பேதுரு பதிலளித்தார், "நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் மனந்திரும்பி, உங்கள் பாவ மன்னிப்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள். பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்" (அப்போஸ்தலர் 2:37-38), "அவருடைய செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள், அன்றைய தினம் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையில் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர் சேர்க்கப்பட்டார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 2:41)
2. "ஆனால் செய்தியைக் கேட்ட அநேகர் விசுவாசித்தார்கள், ஆண்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஐயாயிரமாக வளர்ந்தது." (அப்போஸ்தலர் 4:4)
3. அடுத்த குறிப்பு சைமன், மந்திரவாதியின் மதமாற்றத்தில் உள்ளது. "ஆனால் அவர்கள் கடவுளுடைய ராஜ்யம் மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தபோது பிலிப்பை நம்பியபோது, அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் ... மேலும் அவர் எல்லா இடங்களிலும் பிலிப்பைப் பின்தொடர்ந்தார், அவர் கண்ட பெரிய அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்களைக் கண்டு வியப்படைந்தார்." (அப்போஸ்தலர் 8:12-

4. எத்தியோப்பியன் மந்திரவாதி. "பின்னர் பிலிப்பு அந்த வேதப் பகுதியுடன் ஆரம்பித்து, இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியை அவருக்குக் கூறினார். அவர்கள் வழியில் பயணம் செய்தபோது, அவர்கள் தண்ணீர் அருகே வந்து, "இதோ, தண்ணீர் இருக்கிறது, நான் ஏன் ஞானஸ்நானம் பெறக்கூடாது" என்றார். ?" அவன் தேரை நிறுத்தக் கட்டளையிட்டான், பிலிப்பும் அண்ணனும் தண்ணீரில் இறங்கி, பிலிப்பு அவனுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்; அவர்கள் தண்ணீரிலிருந்து மேலே வந்ததும், கர்த்தருடைய ஆவி திடீரென்று பிலிப்பைக் கொண்டுபோய், அந்த அண்ணன் பார்க்கவில்லை. அவர் மீண்டும் மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார்.
5. பெரிய அப்போஸ்தலன் பவுலாக மாறும் சவுல், டமாஸ்கஸுக்குச் செல்லும் வழியில் என்ன நடந்தது என்பதற்கு தனது சொந்த சாட்சியை அளிக்கிறார். "அவர் தனது பயணத்தில் டமாஸ்கஸை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று வானத்திலிருந்து ஒரு வெளிச்சம் அவரைச் சுற்றிப் பிரகாசித்தது. அவர் தரையில் விழுந்து, 'சவுலே, சவுலே, ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய்?' என்று ஒரு குரல் அவரிடம் கேட்டது. 'நீ யார் இறைவா?' சவுல் கேட்டான்: நீர் துன்புறுத்தும் இயேசு நானே என்றார். (அப்போஸ்தலர் 9:3-5) சவுல் டமாஸ்கஸுக்குச் சென்று அனனியாவிடம் பேசிய பிறகு, "உடனடியாக, சவுலின் கண்களிலிருந்து செதில்கள் போன்ற ஒன்று விழுந்தது, அவர் மீண்டும் பார்க்க முடிந்தது. அவர் எழுந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றார்." (அப்போஸ்தலர் 9:18)
6. முதல் புறஜாதியான கொர்னேலியஸின் மனமாற்றம். "அப்பொழுது பேதுரு, 'இவர்கள் தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் பெறுவதை யாராவது தடுக்க முடியுமா? நம்மைப் போலவே அவர்களும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்' என்றார். எனவே அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி

கட்டளையிட்டார்." (அப்போஸ்தலர் 10:46)

7. சைப்ரஸ், சிரேனே ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்தவர்களில் சிலர் அந்தியோக்கியாவுக்குப் போய், கிரேக்கர்களிடமும் இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பேசத் தொடங்கினார்கள்; கர்த்தருடைய கரம் அவர்களுடனே இருந்தது; திரளான ஜனங்கள் விசுவாசித்து கர்த்தரிடத்தில் திரும்பினார்கள். " (அப்போஸ்தலர் 11:20-21)
8. "அங்கு அவர்கள் மிகவும் திறம்படப் பேசினார்கள், யூதர்களும் புறஜாதியார்களும் நம்பினார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 14:1)
9. லிடியா பவுலின் பிரசங்கம் மற்றும் போதனையின் மூலம் கிறிஸ்துவிடம் வந்தார், "கேட்பவர்களில் ஒரு பெண், தியத்தீரா நகரத்தைச் சேர்ந்த ஊதா நிற ஆடை வியாபாரி, கடவுளை வணங்குபவர். கர்த்தர் பதிலளிக்க அவள் இதயத்தைத் திறந்தார். பவுலின் செய்திக்கு, அவளும் மற்ற வீட்டு உறுப்பினர்களும் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, அவள் எங்களை தன் வீட்டிற்கு அழைத்தாள்." (அப்போஸ்தலர் 16:14)
10. பிலிப்பிய சிறைக்காவலர், "அவர் (சிறைக்காவலர்) அவர்களை வெளியே அழைத்து வந்து, "ஐயாக்களே, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்' என்று பதிலளித்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அவனுக்கும் அவனுடைய வீட்டிலிருந்த மற்ற எல்லாருக்கும் கர்த்தருடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கித்தார்கள்; அந்த இரவிலே சிறைச்சாலைக்காரன் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவர்களுடைய காயங்களைக் கழுவினான்; உடனே அவனும் அவன் குடும்பத்தார் அனைவரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்."

(அப்போஸ்தலர் 16:30)

- 11 "யூதர்களில் பலர் நம்பினர், பல முக்கிய கிரேக்க பெண்களும் பல கிரேக்க ஆண்களும் நம்பினர்." (அப்போஸ்தலர் 17:12)
12. "சில மனிதர்கள் பவுலைப் பின்பற்றி விசுவாசித்தார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 17:34)
13. "ஜெப ஆலயத் தலைவனாகிய கிறிஸ்பசும் அவன் வீட்டார் அனைவரும் கர்த்தரை விசுவாசித்தார்கள்; அவருடைய பேச்சைக் கேட்ட கொரிந்தியரில் அநேகர் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 18:8)
14. பவுல் எபேசுக்கு வந்து இரண்டரை வருடங்கள் அங்கேயே இருக்கிறார். "அவர் அவர்களிடம், "நீங்கள் விசுவாசித்தபோது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை, பரிசுத்த ஆவி இருப்பதாக நாங்கள் கேள்விப்பட்டதே இல்லை' என்றார்கள். எனவே பவுல், 'அப்படியானால் நீங்கள் என்ன ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்?' 'யோவானின் ஞானஸ்நானம்' என்று பதிலளித்தார்கள், பவுல், 'யோவானின் ஞானஸ்நானம் மனந்திரும்புதலின் ஞானஸ்நானம், அவர் தனக்குப் பின் வரும் ஒருவரை, அதாவது இயேசுவை நம்பும்படி மக்களுக்குச் சொன்னார்' என்றார். இதைக் கேட்டதும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்." (அப்போஸ்தலர் 19:2-5)
15. "யூதர்களும் கிரேக்கர்களும் மனந்திரும்பி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களுக்கு அறிவித்தேன்." (அப்போஸ்தலர் 20:21)
16. பின்னர் இறுதியாக கடைசி. பவுல் மீண்டும் தனது மனமாற்ற அனுபவத்தை விவரித்து, "நான் தரையில் விழுந்து, 'சவுலே! சவுலே! நீ ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய்?' என்று என்னிடம் ஒரு

குரல் கேட்டது. 'நீ யார் ஆண்டவரே?' நான் கேட்டேன்: நீர் துன்புறுத்தும் நாசரேயனாகிய இயேசு நான் என்று அவர் பதிலளித்தார், என் தோழர்கள் ஒளியைக் கண்டார்கள், ஆனால் என்னுடன் பேசியவரின் குரல் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை, ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? நான் கேட்டேன், "எழுந்திரு," கர்த்தர் சொன்னார், "டமாஸ்கஸுக்குப் போ, அங்கே உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை எல்லாம் உனக்குச் சொல்லப்படும்." "அன்னியா சவுலைக் கேட்டான், "இப்போது நீ எதற்காகக் காத்திருக்கிறாய்? எழுந்திரு. , ஞானஸ்நானம் பெற்று உங்கள் பாவங்களைக் கழுவி, அவருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்." (அப்போஸ்தலர் 22:16)

அது கொஞ்சம் நீளமாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் அதை நீங்களே பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த மாற்றக் கணக்குகளில் ஒன்பது வெவ்வேறு முறைகள், அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில் நாம் காணும் அனைத்தும், மக்கள் நம்பினார்கள், வெளிப்படையாக அவர்கள் செய்தார்கள் என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். மூன்று வெவ்வேறு முறை அவர்கள் மனந்திரும்பினார்கள் என்றும், "மனந்திரும்புங்கள்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் "திரும்புதல்", உலகத்தை விட்டு விலகி இயேசு கிறிஸ்துவை நோக்கி திரும்புதல். பத்து வெவ்வேறு முறை, அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதாகக் கூறப்பட்டது. "ஞானஸ்நானம்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், மூழ்குவது, மூழ்குவது அல்லது மூழ்குவது, அதாவது தண்ணீருக்கு அடியில் செல்லும் மொத்த உடலும். ஒருவன் தண்ணீரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு, உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டபோது, அவன் வாழ்க்கையின் புதுமைக்குள் நடந்து வெளியே வந்தான். மூலம், ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் முழுக்காட்டுதல் பெற்றனர், அது ஒரு வாரம் கழித்து அல்ல, ஒரு மாதம் கழித்து அல்ல, அது உடனடியாக இருந்தது. இப்போது,

"கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு

விசுவாசத்தின் ஒரு பகுதியாக கடவுள் ஞானஸ்நானம் தேவை என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?" என்று உலகின் பெரும்பாலோர் கேட்டதை நான் உணர்கிறேன், "மோசேயும் இஸ்ரவேலர்களும் வெண்கலப் பாம்பைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா? அவர்களின் நம்பிக்கை பதில்?" "இஸ்ரவேலர்கள் அந்த நகரத்தை முட்டாள்கள் போல ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறை ஆறு நாட்களுக்கு ஒரு முறையும், ஏழாவது நாளில் ஏழு முறையும் சுற்றி வர வேண்டும் என்று கடவுள் கட்டளையிட்டார் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?" "நாமான் ஜோர்தானில் ஏழு முறை நீராட வேண்டும் என்று கடவுள் எதிர்பார்த்தார் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?" "இரவு முழுவதும் மீன்பிடித்த பிறகு பீட்டர் வெளியே சென்று அந்த வலைகளை இன்னொரு முறை வீச வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?" கடவுள் அவர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் அவர்களின் உடல் சிகிச்சைக்காகக் கோரிய பதிலையோ அல்லது நமது ஆன்மீக குணப்படுத்துதலுக்காகவும், நம்முடைய பாவங்களின் மன்னிப்பிற்காகவும் அவர் நம்மிடம் கோரும் பதிலைக் கடவுள் விரும்புகிறார் என்று நீங்கள் உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?

இன்னும் சில வசனங்கள், கடவுள் நம்பிக்கையுடன் அவருக்குப் பதிலளிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பும் விதத்தைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் முன்னோக்கி வைக்க வேண்டும். "விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான், ஆனால் விசுவாசிக்காதவன் கண்டனம் செய்யப்படுவான்." (மாற்கு 16:16) ஆனால், ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கம் என்ன? "அல்லது கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாம் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? கிறிஸ்து மரித்தோரின் மகிமையினாலே உயிர்த்தெழுந்தார் போல,

ஞானஸ்நானம் மூலம் மரணத்திற்குள்ளாக அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம். தந்தையே, நாமும் ஒரு புது வாழ்வு வாழலாம், அவருடைய மரணத்தில் நாம் இப்படி அவருடன் இணைந்திருந்தால், அவருடைய மறுமையில் நாமும் நிச்சயமாக அவருடன் இணைந்திருப்போம்." (ரோமர் 6:3-5:1)

பவுல் கூறுகிறார், கடவுள் நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பின் ஒரு பகுதியாக, நம்பிக்கையின் மீதும், மனந்திரும்புதலின் மீதும், கடவுளிடம் திரும்புவதற்கும், இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை மீண்டும் செயல்படுத்துவதே ஆகும். நோவாவைப் பற்றி பேசும் போது பேதுருவும் அதே காரணத்தை சொன்னார், கடவுள் பூமியில் அந்த பெரிய வெள்ளத்தை அனுப்பியபோது, அவரது விசுவாசத்தின் பிரதிபலிப்பின் காரணமாக அவர் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்பட்டார். "அந்த நீர் ஞானஸ்நானத்தை

அடையாளப்படுத்துகிறது, அது இப்போது உங்களையும் காப்பாற்றுகிறது - உடலில் இருந்து அழுக்குகளை அகற்றுவது அல்ல, ஆனால் கடவுளிடம் ஒரு நல்ல மனசாட்சியின் உறுதிமொழி." (1 பேதுரு 3:21) தண்ணீரில் மந்திரம் எதுவும் இல்லை. அது புனிதமானது அல்ல. அழுக்கு அல்லது அசுத்தமான எதையும் எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் அது உடல் ரீதியாகச் செய்வதல்ல. அதன் முழு நோக்கமும் "கடவுளிடம் ஒரு நல்ல மனசாட்சியின் உறுதிமொழி" ஏன்? அது நிறைவேறும் என்பதால், கடவுள் கேட்ட நம்பிக்கை பதில்.

நான் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டதை மிகவும் மரியாதையுடனும் நேர்மையாகவும் ஏற்காத நண்பர்கள் நிறைய உள்ளனர், நான் பகிர்ந்த அனைத்தையும் மீறி, அதன் பின்னணியில் உள்ள காரணங்கள். எபேசியர் 2:8-9-ல் உள்ள நமது பத்திக்குத் திரும்பிச் செல்வது, அங்கு அது கூறுகிறது, "கிருபையினால் விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்-இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய பரிசு-யாரும் மேன்மைபாராட்டாதபடிக்கு கிரியைகளால் அல்ல." "ஆனால்

ஞானஸ்நானம் ஒரு வேலை, இது ஒரு வேலை" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாகக் கூறும்போது, கடைசியாக ஒரு வசனத்தை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன், "அவர் நம்மைக் காப்பாற்றியது நாம் செய்த நீதியான செயல்களால் அல்ல, மாறாக அவருடைய கருணையால்." (தீத்து 3:5) இது நாம் செய்வதால் அல்ல என்று பாருங்கள். அது எங்கள் சக்தியல்ல. அது அவருடைய கருணை. அவர்தான் சக்தி. "மறுபிறப்பின் கழுவுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் புதுப்பித்தல் மூலம் அவர் நம்மை இரட்சித்தார்." (தீத்து 3:6)

ஞானஸ்நானத்திற்கும் வேலை செய்வதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை; இது சமர்ப்பிப்புடன் அனைத்தையும் கொண்டுள்ளது. இது நம்பிக்கையுடன் அனைத்தையும் கொண்டுள்ளது. இது நம்பிக்கையைத் தவிர வேறில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. ஞானஸ்நானம் என்பது நம் பாவங்களிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றும் பெரிய சக்தியுடன் நம்மை இணைக்கும் நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பாகும். அமேசிங் கிரேஸ் #1273, ஸ்டீவ் பிளாட் ஜூலை 21, 1996